

TÜM MALİYE SEN

TÜM MALİYE ÇALIŞANLARI SENDİKASI YAYIN ORGANI
EYLÜL-EKİM98

SAYI:14

- ✓ % lik maaş zamlarına
- ✓ Personel Rejimi Yasa Tasarısı aldatmacasına
- ✓ Baskı sürgün ve cezalara
- ✓ 657 de yapılacak değişikliklerle iş güvencesinin kaldırılmasına

KARŞI

BİZ KAZANACAĞIZ !

**Tüm Maliye-Sen
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası
Aylık Yayın Organı**

**Kuruluş
3 Şubat 1992**

**Sahibi
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası Adına
Genel Başkan
Bayram KESKİN**

**Sorumlu Yazışleri Müdürü
Basın Yayın Sekreteri
Ahmet ACAR**

**Yayın Kurulu
Bayram KESKİN
Abidin SIRMA
Turgut BİLİR
Nevin KAPLAN
Ahmet ACAR
Ali BEKDAŞ
Hasan YAĞIZ
Mehmet AVCU**

**Yönetim Yeri
Horhor Cad. Ragıp Bey Sok. Conkbayırı
Apt. N0: 2/3 Aksaray-İSTANBUL
Tel:(0212) 524 64 81
Fax:(0212) 524 82 31**

**Uygulama ve Ofset Hazırlık
Serita Ltd. Şti.**

**Baskı
Serler Matbaacılık**

MERHABA...

Dergimizin yeni bir sayısı ile yeniden beraberiz. Mücadelemizin önemli bir aracı olan yayın faaliyetimizde zaman zaman aksaklıklar olduysa da 14. sayıya ulaşmış bulunmaktayız...

Bu sayıyı yayına hazırlarken karşılaştığımız en önemli sorun, şube-temsilcilik ve üyelerimizden yeteri kadar yazının gelmeyiştir. Daha sonraki sayılarda, şube ve temsilciliklerimizin çalışmalarını, eylemselliklerini haberleştirerek, ayrıca değişik konulardaki düşünsel yazıların Basın yayın sekreterliğine ulaştırılmasını bekliyoruz. Elimize geçen yazılar bir sonraki derginin hem daha erken, hem de daha zengin içerikte çıkmasını sağlayacaktır. Yine dergimizin dağıtımının yaygın olarak yapılması ve dergi ücretlerinin zamanında Genel Merkezimize ulaştırılması yayın faaliyetimize etkinlik kazandıracaktır. 15. Sayıda buluşmak üzere,

**Dostlukla,
Ahmet ACAR
Genel Basın Yayın Sekreteri**

Gönderilen yazıların yayınlanmasına Yayın Kurulu karar verir. Sorumluluk yazara aittir. Yazı ve resimler yayınlansın veya yayınlanmasın geri verilmez. Alıntılarda kaynak gösterilmesi zorunludur.

İÇİNDEKİLER

<i>Yüzümüzü Hedefe döndürmek.....</i>	<i>Sayfa 3</i>
<i>Ne Yapmalıyız.....</i>	<i>Sayfa 4</i>
<i>Tüm Maliye Sen'de Mali Sorunlar üzerine.....</i>	<i>Sayfa 6</i>
<i>Eğitimde Önceliklerimiz.....</i>	<i>Sayfa 7</i>
<i>Sendikal Anlayışımız ve Hatalı Eğilimler.....</i>	<i>Sayfa 8</i>
<i>Personel Rejimi Yasa Taslağı.....</i>	<i>Sayfa 9</i>
<i>SEKA Halkındır.....</i>	<i>Sayfa 10</i>
<i>Yeni Baskı Yasalarına Dikkat.....</i>	<i>Sayfa 11</i>
<i>Merhaba İstisna Dostlar.....</i>	<i>Sayfa 11</i>
<i>Yeni Dönem Yeni Görevler.....</i>	<i>Sayfa 12</i>
<i>İşkolunda Birlik Sürecinde BES.....</i>	<i>Sayfa 13</i>
<i>BES kuruldu.....</i>	<i>Sayfa 14</i>
<i>Niçin BES, Nasıl BES.....</i>	<i>Sayfa 15</i>
<i>Vergide Kazanan Yine Sermaye.....</i>	<i>Sayfa 16</i>
<i>1 Eylül 98/Savaş Gerçeğı.....</i>	<i>Sayfa 19</i>
<i>Çalışma ve Sendikal Yaşamda Kadın Sorunları.....</i>	<i>Sayfa 20</i>
<i>Kamu Çalışanları Hareketi ve Seçimler.....</i>	<i>Sayfa 21</i>
<i>Tüm Maliye Sen 4. Olağan Genel Kurulu.....</i>	<i>Sayfa 22</i>
<i>Sosyal Haklarımız İçin.....</i>	<i>Sayfa 22</i>
<i>KESK 2. Olağan Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi.....</i>	<i>Sayfa 23</i>
<i>Süreç ve Sorunlarımız.....</i>	<i>Sayfa 24</i>
<i>Şubelerden.....</i>	<i>Sayfa 25</i>
<i>Ölümler Altın Takmaz.....</i>	<i>Sayfa 28</i>
<i>İstanbul'da Ormanlarımız Yanıyor.....</i>	<i>Sayfa 29</i>
<i>Şiir/Kitap Tanıtımı/Bulmaca.....</i>	<i>Sayfa 30-32</i>

YÜZÜMÜZÜ HEDEFE DÖNDÜRMEK...

Personel rejimi yasa tasarısı, 657 sayılı kanunun iş güvencesini ilgilendiren 125. maddesi, yerel yönetimler yasası sistem lehine değiştirilerek meclisten çıkarılmaya çalışılıyor.

99 bütçe hazırlıklarından anlaşıldığı kadarıyla, yine bütçenin %40'ı aşan kısmı faiz ve rant ödemelerine, %20-25'i savaşa ayrılarak, personel payı düşürülüp, çalışanları açlığa mahkum etmenin hesapları yapılıyor.

Sendikal sürecimiz şubelerden başlayarak, yaklaşık 6 aydan bu yana kendi içersinde genel kurullar sürecini yaşamıştır. Kendi alanımızda da 13-14 Haziran BES (Büro Emekçileri Sendikası) kuruluş kurultayı, 26-27 Haziran Tüm Maliye Sen genel kurulu ve son olarak 4-5-6 Eylül KESK genel kurullarını yaşadık.

Biz bunları yaşarken, ülkemizdeki ekonomik ve sosyal, siyasi kriz koşulları emekçiler aleyhine derinleşerek devam ediyor. Kamu çalışanlarının ve genel anlamda emekçilerin hiç bir haklı talebi karşılanabilmiş değil. Sermaye ve onun iktidarı kendi programlarını uygulamaya yönelik faaliyetlerini sürdürüyorlar. Başta enerji olmak üzere özelleştirme girişimleri devam ediyor. Eğitim ve sağlıktaki özelleştirme artık saklanamaz bir açıklıkla yürütülüyor. Devletin ve sistemin yeniden yapılandırılması çerçevesinde Personel rejimi yasa tasarısı, 657 sayılı kanunun iş güvencesini ilgilendiren 125. maddesi, yerel yönetimler yasası sistem lehine değiştirilerek meclisten çıkarılmaya çalışılıyor. En önemlisi de 99 yılı bütçe hazırlıklarından anlaşıldığı kadarıyla, yine bütçenin %40'ı aşan kısmı faiz ve rant ödemelerine, %20-25'i savaşa ayrılarak, personel payı düşürülüp, çalışanları açlığa mahkum etmenin hesapları yapılıyor. Eğitim ve sağlığa ayrılan oranlar minimum seviyede tutularak özelleştirmenin gerekçeleri oluşturuluyor.

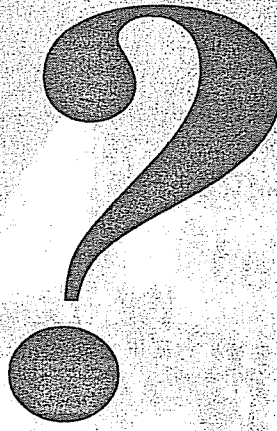
Demokratikleşmeye yönelik en küçük bir adım atılmazken, düşüncelerinden dolayı aydınlar cezaevlerine dolduruluyor. Çocuklarını ve yakınlarını kaybeden Cumaertesi annelerine saldırılıyor, barıştan ve kardeşlikten yana çığlıklar duymazlıktan gelinerek gözyaşı akıtılmaya devam ediliyor. Mevcut anti-demokratik seçim yasalarıyla bir erken seçim yapıp beş yıl daha ülkenin kaderini belirlemeye çalışılıyor. Tüm bu aleyhte gelişmelere ve uygulamalara karşı, kamu emekçileri olarak, artık genel kurullar psikolojisi ve tartışmalarından çıkarak yüzümüzü hedefe döndürmek zorundayız...

Alanın sorunlarına ilişkin farklı düşünce ve değerlendirmelerimiz mutlaka vardır ve doğaldır da. Bu düşüncelerimizi genel kurullarda yönetime taşımak, sınamak gibi isteklerimiz de olabilir. Bu da doğaldır. Neticede genel kurullarımız sürecin ve örgütlerimizin en yetkili kurullarıdır diyor isek, bu kurullardan çıkan iradeye hepimizin tabi olması gerekir. Her şey yönetim olmak değildir. Önemli olan yönetim fonksiyonlarını en aza indirerek, en geniş kitlenin söz ve karar sahibi olabileceği yapı ve ilişki biçimlerini oluşturabilmektir. Hiç bir grup, birey çıkarı kamu emekçilerinin ortak çıkarının önüne geçmemelidir. Başta işkolu temelinde örgütlenmenin ve birleşmenin gerekleri acilen yerine getirilmeli, geçmişe atıfta bulunmadan bu günün gerçekliği ve somutu üzerinden yürünmelidir. Bu konuda merkez yönetim kurulu olarak süreci kolaylaştırmaya hazır olduğumuzu ifade etmek isteriz. Sermaye, kendi içersinde, küreselleşme ideolojisinin gereği olarak, dünya ölçeğinde "Çok Yönlü Yatırım anlaşması (MAI) ile vahşi kapitalizmin son ayaklarını oluşturarak, kamu emekçilerinin ve ülkemiz işçi sınıfının birliğinin ertesinde uluslararası enternasyonal sınıf dayanışmasının yaratılması mevcut saldırıları geriye püskürtecek güç olacaktır Buna, emekten yana her bireyin, her yapının güç vermesi, çaba sarfetmesi bugün için en önemli görevdir. Geleceğimizi kazanmanın, onurumuzu korumanın, çocuklarımıza savaşı, sömürsüz aydınlık bir dünya bırakmanın yolunun birleşik, örgütlü mücadeleden geçtiğinin altı bugün tekrar tekrar çizilmek zorundadır.

Bayram KESKİN

Tüm Maliye Sen Genel Başkanı.

NE YAPMALIYIZ

NE YAPMALIYIZ ?

Yeni sömürge ilişkilerinde, sömürge tipi faşizmin egemen olduğu ülkemizde, sürekli bir krizin sistemin açmazlarını her gün daha da derinleştirdiğini yaşadığımız sosyal, siyasal, ekonomik olaylardan görmekteyiz. Gelmiş geçmiş tüm siyasal iktidarların ortak karakteri; vurgun, talan, yosuzluk, hırsızlık, ulusal kaynakların yağmalanması ve çeteciliktir. Bu da emekçi halk yığınlarının ekonomik-demokratik taleplerinin baskı, zor ve şiddet yoluyla bastırılmasını birlikte getirmektedir. Susurluk'ta ortaya çıkan çetenin sistemin tüm fotoğrafını net bir şekilde ortaya koyduğunu DTP lideri Hüsamettin Cindoruk'un sözleriyle somutlayabiliriz: "SUSURLUK DEVLETİN KENDİSİDİR."

Nasıl Bir Ülkede Yaşıyoruz.

Her gün bir avuç mali oligarşiye 1 katrilyon faiz ödemesi yapıyoruz. (Zekeriya Temizel. Maliye Bak. Basından) Maliye bakanının bu açıklamaları ülkemizdeki toplumsal ve siyasal yapının kimlere hizmet ettiğini ve kimlerin emrinde olduğunu açıkça ifade ediyor. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, işçilerin, memurların, küçük esnafın, yani kısacası emekçi halk yığınlarının emeği bir avuç mutlu azınlığın kasalarına akmaktadır. Özelleştirme adı altında en verimli KİT'ler haramilere peşkeş çekilmekte, sömürü katmerleşmekte ve onbinlerce işçi işten atılmaktadır. Gözaltı kayıpları; infazlar, işkence, faili meçhul binlerce cinayet, köy boşaltmalar, kitleleri susturmak, edilgen ve pasif hale getirmek için sistemli bir politika olarak uygulanmaktadır. Manisalı çocukların gözaltına alınıp işkence ve tecavüze uğramaları nasıl bir toplumsal yapının oluşturulmak istendiğinin somut ip uçlarını vermektedir. Kürt sorununun sistemin açmazlarından olduğunu söylemek abartılı olmayacaktır.

Bu sorunun, Kürt halkının talepleri noktasında çözümü yerine, baskı, asimilasyon, jenosit, göç ve köy boşaltmalar gibi militarist politikalar uygulamakta, bu haksız savaşa trilyonlar akmaktadır. Çeteler serbest bırakılırken, G. Antep'te baklava çalan çocuklara 9'ar yıl ceza verilmektedir. Geçim sıkıntısına düşen insanlarımız intihar etmekte, çocuklarımız uyuşturucuya yönlendirilmekte, genç kızlarımız fuhuşa sürüklenmekte, ahlaki, sosyal ve kültürel dejenerasyon toplumsal çürümeyi birlikte getirmektedir.

*Cünkü siyasiler kirlenmiş,
hırsızlık ve vurgun
onların ortak karakteri
olmuştur.
Meclis başkanının
hırsızlığa ve yolsuzluğa
bulaştığı bir parlamentodan
sorunlara çözüm beklemek
hayalciliktir.*

12 Eylül faşist cuntasının anayasası ve kurumları hala varlığını sürdürmektedir. Tüm partiler seçim meydanlarında bunları kaldıracaklarını söylerken meclise geldiklerinde bunu unutmaktadırlar. (1) Yüzlerce yolsuzluk, yağma ve talanın sorumlusu bugün parlamentoda görev yapmaktadırlar. ASKI, ISKI, TEDAŞ, TOFAŞ, ÖRTÜLÜ ÖDENEK, CİVAN, PARSADAN, MERCÜMEK ve yüzlerce yosuzluğun mimarları ortadayken hiç birisi ortaya çıkarılmadı. Çünkü siyasiler kirlenmiş, hırsızlık ve vurgun onların ortak karakteri olmuştur. Meclis başkanının hırsızlığa ve yolsuzluğa bulaştığı bir parlamentodan sorunlara çözüm beklemek hayalciliktir.

98 Temmuz memur maaşları gündeme geldiğinde de ben IMF'ye söz verdim %20'den fazla zam vermem diyen bir başbakan ülkenin siyasal ve ekonomik bağımsızlığının olmadığını ortaya koymuştur.

1920'li yıllarda emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı veren halkımızın tekrar bağımlı hale getirilmesi, geleceğimiz açısından ciddi bir sorun, yaşadığımız yoksulluk ve sömürünün temel kaynağıdır. Ülkemizin genel tablosu bugün bu sorunlar üzerinde şekillenmektedir. Biz kamu emekçileri de diğer emekçi yığınlar gibi bu sorunlardan bağımsız değiliz.

Egemenler yıllardır halkı ülke sorunlarından ve siyasetten uzaklaştırmak için her türlü baskı yöntemlerini uygulamış, bundan da önemli bir oranda başarı sağlamışlardır. Halk kitleleri örgütsüz bırakılmış ve ülke yönetiminde yer alması engellenmiştir. Emek ve demokrasiden yana tüm kurumlar baskıya uğramış, kapatılmış, yöneticileri öldürülmüş, bunlar, hain, bölücü ve yıkıcı ilan edilmiştir.

Tüm zorluklara rağmen biz kamu emekçileri de ekonomik, demokratik çelişkilerimizin derinleşmesi ve gündün güne yoksulluk sınırına itilmemiz sonucu demokratik örgütlenmelerde, yani sendikalarda yerimizi aldık. Sendikalarımızı kurduğumuzda, faaliyetlerimize başladığımızda gördükki, demokrasiden yana olanlar bizlere saldırmaya başladılar. Sürgünler, cezalar, baskılar, keyfi uygulamalar ard arda gelmeye başladı ve tüm bunlara rağmen varlığımızı mücadelemizle kabul ettirdik.

Bugün sendikalarımız toplumsal muhalefet içinde önemli bir yere sahiptir. Dönem dönem, ekonomik, demokratik, siyasal talepleriyle ülkede gündem belirledik; kitle eylemleriyle, grevlerle varlığımızı herkese kabul ettirdik. Geldiğimiz noktada hedeflerimize ulaşmak için daha çok yol almamız gerektiği açıktır. Ülkemizde demokrasi ve emek güçlerinin ortak bir cephe içerisinde ortak talepler için mücadele etme geleneği yok denecek kadar azdır. Bu, mücadelemiz açısından önemli bir eksiklik. Çünkü egemenler varlığını sürdürmek için bir bütün olarak karşımızda durmaktadır. Haklarımızı kazanmak için tüm toplumsal muhalefet güçleriyle birleşik bir cephe oluşturmak ve bunda zorlayıcı olmak artık kaçınılmazdır.

Egemen sınıfların topyekün saldırılarına karşı, haklarımızı ve geleceğimizi kazanmak için emekçi halk yığınlarının ortak, birleşik mücadelesinde yer almak tarihsel bir zorunluluktur.

Kamu emekçileri hareketinin sekiz yıllık mücadele geçmişini değerlendirdiğimiz de, önemli hata ve zaafarla dolu olduğunu görmekteyiz. Çünkü kamu emekçilerinin ekonomik, demokratik hakları, grevli, toplu sözleşmeli sendika talebi, ülkemizin siyasal ve ekonomik yapısı tahlil edilmeden ve buna uygun politikalar belirlenmeden kazanmak mümkün değildir.

Ne Yapmalıyız?

Ülkemiz koşullarında ekonomik-demokratik ve siyasal haklarımızı kullanmak için mevcut sistemin demokrasi anlayışının buna uygun olmadığını ve buna izin verilmeyeceğini görmek durumundayız. Çünkü mevcut sistem, emekçi yığınların, kamu emekçilerinin taleplerine cevap verebilecek reformları ve demokratik açılımları yapabilecek siyasal güce sahip değildir. Çünkü yapısı gereği zora ve baskıya dayanmakta emekçi yığınların sömürülmesi sonucu ayakta kalmaktadır. Bundan hareketle bu ülkenin gerçek sahipleri olan emekçi yığınlar, fiili ve meşru bir çizgide birleşik olarak örgütlenmeli, taleplerini kabul ettirecek kitlesel direniş hattında kararlılıkla mücadelelerini yükseltmek durumundadırlar. İkincisi, kamu emekçileri hareketi sekiz yıllık mücadelenin muhasebesini bütün sendikalarında yapmak durumundadır. Bu süreç içerisinde yakaladığımız dönüm noktalarındaki geri duruşları mahkum etmek, olumlu yanları geliştirmek önacı olacaktır. Hareketimizde görülen sağ ve sol sapmalar, teslimiyetçi ve uzlaşmacı politikaların derinliğine indigimizde karşımıza çıkan tablo, ülkemizdeki demokrasi ve emek güçlerinin olumsuz kültürlerini sendikalarda taşımasıdır. Bu yaklaşımların özünde kitlelerin ne istediğini anlamamak, kitlelere yön vermemek ve kitlelere güvensizlik vardır. Sendikalarımız kurulduğundan bu güne yaşananlara baktığımızda, hedef kitleye, ulaşma, büyüme, onu politikleştirme, alanlara çekme yerine, dar ve marjinal yaklaşımların bir bütün olarak temel tarz haline geldiği görülmektedir.

Doğaldır ki, solun sendikalara bir bakışı ve sendikal politikaları olacaktır. Sendikalara akan kitlelerin ilk başta ideolojik birlikleri yoktur. Ortak çıkarlar doğrultusunda, farklı dünya görüşlerine sahip binlerce insan biraraya gelmektedir. Sorunun esası burada başlamaktadır. Çok yönelimli kitleye sabit yaklaşımlarla bakılmaktadır. Şablonculuk, tarikatçılık, kendine çekme, kısır ve anlamsız tartışmalar, tekkeci mantık hemen devreye giriyor. Bu nedenle ki sendikalarımız sekiz yıllık mücadele sürecinde kamu emekçilerinin taleplerini somut bir kazanıma dönüştüremediği gibi, yüzbinlerce kamu emekçisini örgütlenmelerine katamamışlardır. Bu da Türk Kamu Sen, Memur Sen gibi devlet sendikalarının örgütlenmesine önemli olanaklar tanımıştır. Kamu emekçilerinin dörtte üçü bugün sendikal örgütlenmenin dışında kalmışlardır. Sendikalarımızın ve konfederasyonumuzun üye sayısının hedef kitleye ulaşmadığı bir gerçektir. Sendikalar genel kurullarını yaptılar ama, kitleleri örgütleme, hakları kazanma programları çıkmadı, geçmiş sürecin muhasebesi yapılmadı. Sahte sendika yasasına karşı ortak bir tavır belirlenmedi. Teslimiyetçi, uzlaşmacı sağ ve sol sapmalar mahkum edilmedi. Yalnızca iki yıllığına koltuklar belirlendi. İşkolumuzda birlik, "sol marjinal" yaklaşımlar nedeniyle gerçekleşmedi. Belirlenen politikalar onbinlerce çalışanımızı ifade etmekten uzak, grup çıkarlarını tatmin etmeye yönelik fantazilerdi. Ortak ilke ve programlar belirlenmeden, tabandan kopuk oluşturulmak istenen BES (Büro Emekçileri Sendikası) kurucular kurulunda gösterilen yaklaşımlar, kamu emekçileri hareketinin geldiği noktadaki durumunun net bir fotoğrafıdır. Bütün sendikalarımızda aynı yaklaşımlar, aynı sorunlar yaşanmaktadır. Bunlar bizim gerçeklerimiz. Bu sorunları çözmek ve hedeflerimize varmak için zaman henüz geçmiş değildir.

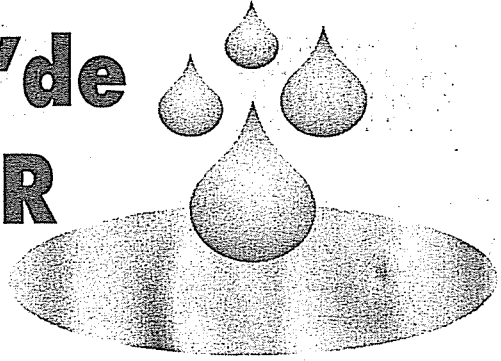
Bunun için öncelikle sekiz yıllık geçmiş mücadele sürecinin muhasebesini yapmak ve yanlışları mahkum etmek zorundayız. Bunu yaparken sendikal anlayışlara dürüst ve samimi davranmalı, eleştiri-özeleştiri verilmeli, karşılıklı güven sağlanmalıdır. Sendikalarda tekkeci yaklaşımlar terkedilmeli, tabanın söz, yetki, karar hakkı göz önünde bulundurulmalıdır. Mevcut sorunlarda ve geriye gidışte her kesimin payı olduğu kabul edilerek, ciddi bir gelişme sağlamak için her sendika dar ve geniş kitle toplantılarını yapmalı, herkesin ortaklaşacağı mücadele programı çıkarılmalıdır.

Kitlesel mücadelenin gelişmesinde en önemli engel olan "sağ ve sol sapmalar" terkedilmeli, taleplerimiz ve haklarımızın kazanımı için ortak belirlemeler yapmalıyız. Kitle bağlarını yeniden kuracak çalışmalarını işyerlerinden başlatmalıyız. Açıklık politikasını esas almalı, bütün sorunları kitlemizle tartışmalıyız. İşkolu birlikteliğini akılcı ve bilimsel bir tarzla kitle çıkarları ve mücadelenin çıkarları temelinde, eleştiri-özeleştiri ilkesiyle en kısa sürede sağlamalıyız. Ayrılıkları değil, birliktelikleri öne çıkaracak yaklaşımları esas almalıyız. Temel hak ve özgürlüklerin ihlalinde ortak davranmalı, ortak eylemler gerçekleştirmeliyiz. Gündeme getirilen "af" "anlayışının umut satmak olduğunu görmeli, siyasi ve adli tutuklulara özgürlük şiarı ile bu talepleri desteklemek demokratik bir tutum olacaktır. Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkımızın yasal güvence altına alınması için ciddi bir eylem programı çıkarmalı ve uygulamalıyız. Egemen sınıfların topyekün saldırılarına karşı, haklarımızı ve geleceğimizi kazanmak için emekçi halk yığınlarının ortak, birleşik mücadelesinde yer almak ve cepheyi oluşturmak artık tarihsel bir zorunluluktur. Bunun için de sendikalarımız kendine düşeni yapmalıdır. Sorunlarımız çözümsüz değildir, çözümü de kendi ellerimizdedir.

Abidin SIRMA

Tüm Maliye Sen Genel Sekreteri.

TÜM MALİYE SEN'de MALİ SORUNLAR ÜZERİNE...

Sendikamız 8 yıldır yürütülen bir mücadelenin ürünüdür. Daha güzel bir yaşam için geleceğini kendi belirlemeyi öne alan kamu çalışanlarının demokrasi mücadelesine katkısıdır. Bugün sendikalarımız Yeni Dünya Düzeni ve küreselleşme ideolojileri karşısında emekçilerin son zamanlardaki az sayıdaki kazanımlarından biri olarak durmaktadır. Ve şu anda baskıcı, tepeden belirlenen politikalar karşısında tabanın söz sahibi olduğu, meşru ve toplumsal muhalefetin en dinamik unsurudur. Önümüzdeki görev sendikalarımızı daha da güçlendirmektir. Mücadelenin bir ayağı sokakta, iş bırakmalarda iken diğeri de örgütlenmemizi ayakta tutacak desteği sağlamaktan geçer. Farklı bir gelir kaynağımız olmadığına göre, biz bu desteği üyelerimizin aidatları ile sağlamak durumundayız. Üyesinden şubesine, oradan genel merkeze kadar herkes bunun bilincinde olmalıdır. Bugüne kadar genel merkeze aidat akışının zayıflığı, şubelerin borçlarının olduğu, şube ihtiyaçlarını ancak karşılayabildiği vb... Gerekçelerle açıklanmıştır. Bu durum yönetim kurulumuzca değerlendirilmiş ve hem şubelere katkı olması hem de örgütümüzün içinde bulunduğu mali krizi aşmak açısından üye aidatlarını tüzüğümüzün 6. Maddesine dayanarak 500.000 TL. sına arttırma kararı almıştır.

Bugüne kadar genel merkezimiz en asgari ihtiyaçlarını ancak karşılayabilmiştir. Bunlar, genel merkezin kirası, fax, telefon, su ve elektrik giderleri, personel gideri ve sınırlı oranda da yönetim kurulu üyelerinin il dışı giderleridir. Bir genel merkezin bundan başka neye ihtiyacı olabilir? Herşeyden önce bir bilgisayar ihtiyaçtır. Sendikamızın üyelerimizin hukuk sorunlarıyla yakından ilgilenecek bir avukat ihtiyaçtır. Yaşı sendikamızdan eski olan ve artık sorunlar çıkartmaya başlayan faxın yenilenmesi ihtiyaçtır. Birçok sendikamızın artık unuttuğu sorunlardır bunlar. Sorun 25 bine yakın Tüm Maliye Sen üyesinin ve bu mücadelenin aktif katılımıcısıym diyen herkesin sorunudur. Henüz kırtasiye sorunlarıyla uğraşan herhangi kurumun büyük adımlar atamayacağı bir gerçektir. Sendikal Mücadelenin başarısı düşüncesini ayakta tutan şey, yalnızca geçmişe, emeğimize olan saygımız değil, aynı zamanda da geleceğe olan inancımızdır. Önümüzde duran sorunları hep birlikte aşacağız inancıyla bütün arkadaşlara çalışmalarında başarılar diliyorum.

Turgut BİLİR

T. Maliye Sen Genel Mali Sekreteri

Sorun 25 bine yakın Tüm Maliye Sen üyesinin ve bu mücadelenin aktif katılımıcısıym diyen herkesin sorunudur.

Günümüz koşullarında zorlu hayat maratonunda emeğine ve onuruna sahip çıkan tüm maliye emekçilerine merhaba... Biliyorsunuz ki, emek kavgamıza 1989'lardan başlayarak, eksiklerimizle, hatalarımızla, ama yılmayan çabalarımızla, emek gücümüzün bize verdiği inanca, emeğimize, onurumuza ve insan oluşumuza 1998'lere kadar sahip çıktık. İnaniyorum ki, bundan sonra da onurumuzdan, emeğimizden ve insanlığımızdan ödün vermeyerek daha güçlü bir şekilde sahip çıkacağız. Biliyorsunuz ki, sendikal faaliyetlerimizde başarılı olabilmemiz ve haklarımızı daha iyi bir şekilde sahip çıkabilmemiz için mali sorunlarımızda da (aidat ödemeleri) sahip çıkmak durumundayız. Ancak sendikal faaliyetlerimizde sadece mali sorunlar yaşamadığımız, sendikal eğitim ve örgütlenme gibi sorunlarımızın da olduğu açık bir gerçektir. Sorunlarımızın tümünün diyalektik bağlarla birbirine bağlı olduğunu hepimiz biliyoruz.

Yalnız, mali soruna gelince;

1. Tüm üyelerimizin kendi emek kavgalarına sahip çıkarak bugünlere kadar gelmiş olduğumuz sendikamız, tüzel kişiliğimiz ve kurumumuz olan Tüm Maliye Sen'e sağlıklı bir şekilde aidat ödemeleri gerektiği, mali sorun üzerine sağduyulu davranarak Tüm Maliye Sen'in aidat ödemeleriyle ayakta kalabilmesinin mümkün olduğunun kavranılması gerektiğini bilmeleri.

2. Aidatların elden toplanabildiği işyerlerinde işyeri temsilcilerinin ve üyelerin birlikte ve dayanışma ruhuyla hareket ederek mali sorunda gerekli titizliği ve duyarlılığı göstermeleri ve zamanında aidatları toplayarak şube yönetim kurulu mali sorunlarını çözümü için çalışmalarını...

3. Aidatların banka aracılığıyla toplanabildiği işyerlerinde (Tüm Maliye Sen İstanbul Şubelerinde olduğu gibi) üye olan maliye emekçilerinin aidatlarının banka aracılığıyla düzenli ödemeye bağlanmaları için işyeri temsilcisi veya şube yönetim kurulu üyesi mali sekretere gerekli olan formaliteler için bilgi vermeleri (banka hesap no ve bankamatik kart no veya düzenli ödeme için doldurulmuş banka formu) gerekmektedir. Banka yoluyla aidat ödemesi yapılan işyerlerinde (ki bu bizim tercihimizdir) işyeri temsilcilerinin aidat toplama gibi sorunlarının kalmayacağı ve Tüm Maliye Sen'in daha iyi bir şekilde örgütlenmesine katkısının olacağı bir gerçektir. Banka yoluyla aidat ödemesini gerçekleştiren üye maliye emekçilerinin banka hesap numarası veya bankamatik kart değişiklerinde durumu işyeri temsilcileri aracılığıyla şube mali sekreterine yeni kart ve banka hesap numaralarını bildirmeleri gerekmektedir

4. Sağlıklı bir şekilde toplanan aidatların şube yönetim kurullarının sendikal faaliyetlerinde kolaylık sağlayacağı ve yapılması istenen sendikal eğitim, sendikal örgütlenme ve çeşitli özlük haklarına sahip çıkma ve hak arama gibi eylemselliklerin daha da başarılı olacağıın bilinmesinin gerektiği.

5. Genel anlamıyla tüm şubelerimizin bağlı bulunduğu Tüm Maliye Sen Genel Merkezinin gerçekleştireceği tüm faaliyetlerde başarılı olabilmeleri için mali sorunda sıkıntıya düşmemesi gerektiği, genel merkeze bağlı tüm şubelerin mali sorunda duyarlı olması ile Tüm Maliye Sen emek güçlerinin birlikteliğini sağlayıcı bir şekilde Tüm Maliye Sen genel merkezini daha faal kılacağı ve görevler yükleyebileceği,

6. En genel anlamıyla da Tüm Maliye Sen Genel Merkezinin de bağlı olduğu KESK'e (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonuna) karşı mali sorunda duyarlı olması gerektiği ve ayrıca Tüm Maliye Sen Genel Merkezinin de KESK'e karşı yaptırımlarının, görev yüklemelerinin olması gerektiği, 7. Gerek şube yönetim kurullarında, gerek genel merkez yönetim kurullarında ve gerekse de KESK' de denetleme kurullarında görev alan tüm maliye emekçilerinin mali sorunda duyarlı olması ve iyi bir şekilde denetleyeceği tüm harcamaların sağlıklı ve mantıklı yapılması gerektiği, 8. Ayrıca şubelere bağlı maliye emekçilerinin de mali sorun üzerine toplanan aidatların ne şekilde harcama yapıldığına dair şube mali sekreterleri tarafından hazırlanan aylık bilançoları görme haklarının olduğu, istedikleri taktirde şube yönetim kurullarından bilgi alma haklarının olduğu bilinmesi gerekmektedir. Aynı şekilde Tüm Maliye Sen Genel Merkezinin ve KESK'in harcamalarını da mali sekreterlik aracılığıyla aylık bilançolarla maliye emekçilerinin bilgisine sunmaları gerekmektedir. 9. Toplanan aidatların, şubelerin, G. Merkezin ve KESK'in kira ödemelerine, telefon, fax, duyuru, özlük haklarına sahip çıkma, hak arama eylemsellikleri ve hukuksal sorunlara harcandığı da üyelerimiz tarafından bilinmesi gereken gerçekliklerdendir. 10. Tüm Maliye Sen emekçilerine son sözü; emek gücümüze güvenerek bu günlere vardık ve bundan sonra da emek gücümüzle daima onurumuza, emeğimize ve insan oluşumuza sahip çıkacağız. Bunun ilk koşullarından biri de düzenli aidat ödememizdir. Tüm Maliye Sen'e karşı duyarlı olacağımızdan zerre kadar kuşku duymuyorum. Emek gücümüzün birlikteliği inancıyla...

Remzi ABUL

EĞİTİMDE "ÖNCELİKLERİMİZ..."

Merhaba !

4. Olağan Genel Kurulun ardından önümüzdeki dönemde Genel Merkez Eğitim-Kültür faaliyetleri program çalışmaları hazırlık aşamasında olup, en kısa zamanda tamamlanarak tüm örgüte ulaştırma çabamızdayız.

Sendikal mücadelenin yapı taşı olan eğitim ve örgütlenmenin önemine değinmeyeceğim. Yaklaşık 9 yıllık süreçte her yeni dönem programlarımızda, yayın organlarımızda, bildirilerimizde sürekli bunları vurguladık. Biliyorum ki sendikal eğitim ve örgütlerin bizler için ne denli hayati unsurlar olduğunun sizler de bilincindediniz. Ancak süreç içinde pek başarılı olduğumuz söylenemez. Bizler, sendikal kadrolar, mücadele süreçlerinden geldik. Meşru ve haklı mücadelemize inandık. Bu uğurda sürgünler, cezalar aldık. Fakat bunu en geniş kitleye yayamadık. Onları inandıramadık. "Az bildiklerimize az inanırız" söyleminden yola çıkarsak, kitleleri inandırmanın yolu eğitim ve örgütlenmeden geçer. Bu gün yapılması gereken, önümüze koyacağımız hedefleri, plan ve program çerçevesinde hayata geçirmemiz olacaktır. Bu plan ve programların hayat bulması ise yine hep çoğu kereler söylediğimiz gibi, işyeri örgütlülüklerinin, birim örgütlülüklerinin oluşturulması ile mümkündür.

"Genel Eğitim Kültür Faaliyetleri Ve Eğitimde Önceliklerimiz"
Uluslararası sendikal hareket; uluslararası sermayenin saldırısı ile, 1970'li yıllardan bugüne değin dünya kapitalizminin hedef tahtası olmuştur. Dünya konjonktüründen baktığımızda ülkemizde de emekçi kesimi aynı saldırılarla karşı karşıya gelmiştir. Brezilya, Güney Kore, Güney Afrika gibi ülkelerde emekçi sınıflar, en dinamik mücadele biçimlerini sergilediler.

" kullanılmayan bilginin, eyleme dönüşmeyen istemin, fazla bir yararı olmaz."

Salt ekonomik mücadelelerle sınırlanmayan, özgürlük, eşitlik, demokrasi talepleriyle de yükselen bu mücadeleleri ülkemizde de kamu emekçileri omuzlamışlardır. Kamu emekçilerinin 9 yıla yakın demokrasi ve sendikal haklar mücadelesinde meşru ve filli zeminde hak alma talepleriyle yükselen sesi, mevcut siyasi sistemin baskı ve sindirme politikalarıyla bastırılmak istendi. Bu gün ise kamu emekçilerine sendikal haklardan uzak, "grevsiz, toplu sözleşmesiz" , bu güne değin kazanmış olduğumuz haklarımızı da elimizden alan tabela sendikacılığı, sarı sendikacılık dayatılmak istenmektedir. Önümüzdeki süreçte, kamu emekçilerinin sendikal hareketini zor ve sancılı bir dönem bekliyor. Bu sancılı dönemin aşılmasında; eğitimde, örgütlenmede program ve perspektiflerin oluşturulması, işyeri örgütlenmelerinin hayata geçirilmesi, üyelerin niteliksel olarak sendikal bilinçle donatılması, ekonomik, demokratik .sosyal ve özlük haklarına sahip çıkılmalarının sağlanması ön koşulları oluşturmaktadır. Sendikal kadrolara düşen temel görevlerden bazıları ise;

Birinci olarak; sendikal hareketin sorunları ve çözüm önerilerini net olarak belirlemeliyiz.

İkinci olarak; sendikal mücadelede, siyasal mücadele ayırmalarımızı koyarak, sendikal mücadele içinde siyasal mücadelenin yerini iyi belirlemeliyiz. Sendikal hareketin önündeki tıkanıklığın aşılması, eksiklik ve zaafılarımızı aşarak, kitle kuyrukçuluğu da yapmadan, ancak kitlenin öngörüsüyle, demokratik merkezîyetçilikle olasıdır. Tabandan-tavana akışı sağlamalıyız.

Yine, " kullanılmayan bilginin, eyleme dönüşmeyen istemin, fazla bir yararı olmaz." söylemiyle devam edersek, bilginimizi kullanabilmemiz için tabanı örgütleyerek işyeri temsilcilerini oluşturabilmeliyiz. Bunu başardığımızda istemlerimizi, taleplerimizi eyleme dönüştürebiliriz...

*Sendikal eğitimde önceliklerimizde temel unsur, işyeri temsilcilerinin oluşturulmasıdır.

*Yönetici kadrolara yönelik bölgesel olarak kadro eğitimlerinin verilmesidir.

*Eğitim konularının saptanmasında üyelerin iradesine ve önerisine açık olunmalıdır.

*Şube temsilcilerinin örgütlenme ile birlikte oluşturulacak, Temsilciler Kurulunun kurumsallaşma ve işleyişi üzerine Genel Merkez katımlı seminerler düzenlenmesidir.

*Şubelerde eğitim-kültür komisyonlarının oluşturularak programlar dahilinde çalıştırılması.

*Yapılan çalışmaların aylık olarak faaliyet raporlarının Genel Merkeze sunulması

*Şubeler arası iletişim ağının oluşturularak şube sekretaryalarının ortak panel, söyleşi, gezi, şölen düzenlemesi.

*Genel kitle eğitimine yönelik, eğitim dizileri ile broşürler çıkarılması.

*Meslek içi eğitime önem verilerek mesleki kurslar açılması

*Çalışma yaşamında ve sendikal mücadelede kadın sorunlarının saptanması, çözüm üreten çalışmalar yapılması.

Şube sekretaryaları ile GM Eğitim Kültür Sekreterliğinin sendikal eğitim faaliyetlerinde aylık düzenli toplantılar alması, dayanışma ve mücadele ağının örülmesi için video, dia, gezi, tiyatro, sinema, şölen gibi etkinliklerin organize edilmesi gerekmektedir. Unutulmaması gerekir ki, güçlü bir sendikal yapının oluşturulması, eğitim ve örgütlenmede mücadeleyi birlikte yürütmekten geçer...

Nevin Kaplan
Tüm Maliye-Sen
Genel Eğitim Sekreteri

Yaklaşık 9 yıldır sürmekte olan kamu emekçilerinin mücadelesinde bir muhasebe yapmanın zamanı geldi ve geçiyor. Artılanımız, eksilerimiz, güçlü ve zayıf yönlerimizle ilgili olarak, birbirimizi kırmadan, kolaycı, toptancı suçlamalara girişmeden eni-konu bir topyekün değerlendirme yaparak ve geçmişini geçmişte bırakarak ama geçmişin ışığında geleceğe bakmaya çalışmalıyız.

Halen devam etmekte olan yanlış anlayış ve kavramlarımızı yeniden siz değerli üyelerimizle birlikte tartışmanın sendikal mücadele açısından yararlı olacağını düşünüyorum. Öncelikle günümüzde varolan sendikal anlayışları ana başlıklarıyla ele alacak olursak, bunları, sınıf sendikacılığı, sınıf ve kitle sendikacılığı, sarı sendikacılık, anarko sendikacılık, "çağdaş" sendikacılık ve özellikle islam ülkelerinde örgütlenmekte olan ve Türkiye'de de varolan din eksenli sendikacılık olarak tasnif edebiliriz.

Bizim sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışımız, devletten ve sermayeden (işveren) bütünüyle bağımsız oluşuyla ayırd edilir. Aynı tutum siyasi yapılarla ilişkisini de (özerk ve alanlarındaki önceliklerinin birbiriyle örtüşmemesi nedeniyle) özgünlüğü ve insiyatifi kendi elinde bulundurarak ve iradesini bir başkasına devretmeyecek bir zemin üzerinde kurar.

Sendikalar çalışanların (üyelerin) ekonomik, demokratik ve sosyal hak ile çıkarlarını kazanmak, kazanılmış hakları korumak, geliştirmek ve üyelerin her türlü hak ve çıkarlarını kollamak amacıyla kurulmuş örgütlerdir. Sendikalar sadece ekonomik demokratik mücadele vermekle sınırlı değildir ve olamazlar da. Sendikalar aynı zamanda ülkedeki ideolojik ve politik atmosferin bir yansımasını bağiralarında taşırlar ve ona uygun tavir, hareket ve rota tuttururlar.

Ancak, bahsedilen mücadele alanlarında yukarıda sözü edilen tüm sendikal anlayışlar benzer yaklaşımları da (doğaldır ki) sergilemezler.

Bu sendikal anlayışlardan bir tanesi TUM MALİYE SEN'in ve KESK'in tüzüğünde yer alan sınıf ve kitle sendikacılığıdır. Sendika üyelerinin çok ciddi bir biçimde irdelemesi gereken şey bu sendikal anlayışımızın yaşamda karşılık bulup bulmadığıdır. Teorik olarak bir şeyi özümsemenin yeterli olmadığı somut sendikal pratiğimizde bir yığın zaaf, eğilimler taşımaktayız. Bu hatalı eğilim ve zaaflarımız, sendikal mücadeleye, farkında olmasak da zarar vermektedir. Türkiye'deki kamu emekçileri mücadele sürecinde çok bedeller ödendiği gerçeğini yadsımadan mücadeleyi aynı doğrultuda, aynı düzlemde, bakış açımızı zenginleştirip yaygınlaştırarak ve muhatabımız kamu çalışanları ile toplumun farklı kesimlerini yanımıza çekme anlayışıyla sürdürmek gerektiğini düşünüyorum.

SENDİKAL ANLAYIŞIMIZ VE HATALI EĞİLİMLER...

Herşeyden önce şunu iyi bilmeliyiz ki, hiç kimse sendikaları basit, doğrudan bir siyaset aracı olarak görme lüksüne sahip olamaz.

Sınıf ve kitle sendikacılığının en temel ilkelerinden yola çıkarak, eksik ve yanlış anlayışlara biraz değinmek istiyorum. Herşeyden önce şunu iyi bilmeliyiz ki, hiç kimse sendikaları basit, doğrudan bir siyaset aracı olarak görme lüksüne sahip olamaz. Yine hiç kimse sendikalara benmerkezci yaklaşım siyaset varoluşunu sınıfın ve kitlelerin üstünde görme yetkisini kendisine veremez. Yine hiç kimse sendikalarda var olan sendikal dinamikler üzerinden sendikal mücadeleyi dar bir alana hapsetme yetkisini kendinde görmeye kalkışmamalıdır. Sendikal demokrasiyi yoksayma anlayışından hareketle "ben varsam sendikal demokrasi var, ben yoksam sendikal demokrasi yoktur" dememelidir. Yine, demokratik merkezîyetçiliği kendinden menkul sayarak işine geldiği gibi uygulamak; zaman zaman merkezîyetçi yanını, zaman zaman da demokratik yanını öne çıkararak demokratik merkezîyetçiliği reddetmek, yine çeşitli bahaneleri öne çıkararak (sendikal dinamik, grup vs. gibi) sendika üyelerinin söz yetki ve karar sahibi olmasını engellemek, diğer bir deyişle üyelerin seçme ve seçilme hakkını tanımamak sıkça karşılaşılan ve sıkıntı yaratan bir durumdur. Bir yandan bu ve benzer şeylere girişip, daha sonra da kitlelerin söz ve karar sahibi olması ilkesini savunduğunuzu söyleyeceksiniz. İşte buna kargalar bile güler. Siz sendikaları teorik olarak nasıl görürseniz görün, söyledikleriniz pratikte yaşam bulmadığı sürece sendikal mücadeleye istemez zarar verirsiniz.

Toplu sözleşmeli, Grevli, sürekli kitlesellenen, niteliği yükselen ve demokrasi mücadelesinde asıl yerini alan, ülke yönetiminde söz sahibi olmak isteyen bir sendika mı istiyoruz, yoksa gittikçe daralan, marjinalleşen bir kadro sendikası mı istiyoruz?

Burada asıl tartışılması gereken şey sendikal mücadeleye verdiğimiz ve halen verme ihtimali de bulunan zararları veya yararları sendikal sürecimiz açısından iyi değerlendirmek olmalıdır. Toplu sözleşmeli, Grevli, sürekli kitlesellenen, niteliği yükselen ve demokrasi mücadelesinde asıl yerini alan, ülke yönetiminde söz sahibi olmak isteyen bir sendika mı istiyoruz, yoksa gittikçe daralan, marjinalleşen bir kadro sendikası mı istiyoruz?

O halde ne yapmalıyız question Varolan alışkanlıklarımızı ve ezberlerimizi bir kenara bırakarak hedefimizi netleştirmeliyiz. Ne olacağız, ne yapacağız? Öncelikle soruna "varolma yok olma" noktasından yaklaşımı bir kenara bırakmalıyız. Bu ikilemi yaklaşım bizleri gerçekten yok eder. Mücadeleyi uzun soluklu bir süreç olarak kavrayarak, her koşulda var olabilmemizin olanaklarını yaratmış oluruz. İkinci olarak; bu sürecin tek boyutlu, kendini tekrar eden aynı zamanda patinaj ederek kendini yakan bir çizgiye yaşamayacağıdır. Programsız, hedefleri net olmayan, bir adım ilerisini göremeyen ve eylemi amaca dönüştüren bir mantıkla da aşılamayacağıdır.

Bu ayıtedici durum; KESK'in kamu alanına yönelik politikalar oluşturmaya gerektiğinin maddi koşuludur. Bu alana seyirci kalınmayacağıdır. Mücadelenin sadece "ücret" veya "pastadan pay alma" ekseninde yürütülemeyeceğidir. Özellikle yaniden yapılanma, yapılandırma sürecinde kamu alanına yönelik düzenlemelerde "özeleştirme" politikasına sessiz kalınmaması gerektiği bilince çıkarılmalıdır. Buna yönelik politikalar üretilmelidir. Bu politikalar, "Nasıl bir Türkiye" ve "Nasıl Bir Kamu Alanı" sorularına bağlı, özgürlükçü, eşitlikçi, katılımcı bir eksen üzerinde şekillenmelidir. Sonuç olarak, örgütlülüğümüzü derinleştirerek ileriyi taşımak, bu görevleri yerine getirmemizle doğru orantılıdır. Bu görevleri başardığımız oranda örgütümüzü geliştireceğiz, büyüteceğiz ve ileriyi taşıyacağız.

Hasan Yağız

Tüm Maliye Sen GMYK Üyesi

"PERSONEL REJİMİ REFORMU YASA TASLAĞI" NELER GETİRİYOR, NELER GÖTÜRÜYOR?...

Kamu emekçileri mücadele sürecine baktığımızda meşru ve fiili mücadele hattında tüm baskı ve sindirme politikalarına karşı kendi bağımsız direngen duruşunu ve mücadelesini sürdürmüştür. Gerçekten de sürece baktığımızda, kamu emekçileri tüm emekçi kesimin ve halkın umudu olmuştur. Yakın tarihte yaşanan 4 Mart Kızılay direnişiyle sahte sendika yasasını dayatmaya çalışan egemenler, kamu çalışanlarından aldıkları yanıtla bu girişimlerini askıya almışlardır. Ancak bu defa 657 sayılı DMK nun 125. Maddesi üzerinde yapılmak istenen değişiklikler ileriki süreçte yine kamu çalışanlarının elini kolunu bağlamaya yönelik hedeflerdir.

Yine bu hedeflerden biri olan "Personel Rejimi Reform Taslağı" dır. Bu taslak sermayenin devleti yeniden yapılandırma politikalarının bir parçası olarak gündeme getirilmiş, 24 07 1995 tarihli resmi gazetedede yayınlanarak yürürlüğe konulan ve 1996-2000 yılları dönemini kapsayan planın Personel Rejimi başlığı altında 657 sayılı devlet memurları kanunu yürürlükten kaldırılacak denilmiştir.

Taslakta personel rejimi reformu yasa taslağında tanımlanan kamu görevlileri için uygulanacak mali, sosyal hakları ve yardımları düzenlemektedir. Mali sosyal hak ve yardımların tek tarafı belirlenmesi, dolayısıyla sendikaların devre dışı bırakılması sözkonusudur. Bu da sendikaları işlevsiz kılacak ve bugünkü durumlarının gerisine düşürecekler. Oysa ki bizler tek tarafı belirlemelerden yana değil, kamu çalışanlarının sendikalarının da taraf olduğu toplu sözleşmelerin yapılmasından yanayız.

MEMURLAR VE DİĞER KAMU GÖREVLİLERİ KANUN TASARISI

Amaçlanan planda "devletin asli ve sürekli işlerini gören memurlar ile, diğer kamu çalışanları arasındaki ayrımın kesin hatlarla belirlenmesi" devletin standart dışı çalışma biçimlerini kullanmasına imkan tanınacak denilmektedir.

* Memurlar ve diğer kamu görevlileri arasında yaratılmak istenen ayrım açık bir biçimde ifade edilmektedir. Bu taslakta "devlet personel başkanı tarafından söylenen amaçlardan birinin nimet-külfet dengesinin sağlanması olduğu belirtilmiştir.

* Burada kastedilen mal ve hizmetlerden yararlanmanın bedelinin o hizmete yapılan ödeme karşılığı olacaktır. Yani devletin sosyal devlet olmaktan doğan son yükümlülüklerden de kurtulmasıdır.

Kısaca bazı maddelere yer verecek olursak.

- Devlet asgari gelir düzeyini garanti eden bir sosyal güvenlik hizmeti sağlayacak ve ilave sosyal güvenlik hizmetlerinin özel sigorta programıyla karşılanması sağlanacaktır.

-Özel sağlık ve özel emeklilik sigortası teşvik edilecek

- Sağlık hizmetlerinde gerçek maaliyetlere dayalı fiyalandırmaya gidilecek

- Sosyal güvenlik kurumlarının sağlanan sağlık hizmetleri satın alma yoluyla temin edilecektir.

- Toplumsal faydanın büyük olduğu, zorunlu eğitimin devlet tarafından üstlenilmesi, daha üst eğitim kademelerinde hizmetten yararlananların hizmetin bedelini ödemesi sağlanacaktır.

Taslak "istihdam şekilleri" (madde 5) başlığı altında memur ve diğer kamu görevlileri şeklinde yeni bir düzenlemeyi öngörmektedir. Taslak uyarınca halen sözleşmeli personel adıyla çalışanlar kamu çalışanları kapsamına alınacaktır. Maddede belirtilen 1 sayılı listede memurları 5 ana gurup altında toplamıştır.

- 1) Üst kademe yönetim gurubu
- 2) Orta kademe yönetim gurubu
- 3) Yönetim gurubu
- 4) Kariyer, meslek ve denetim gurubu
- 5) Emniyet hizmetleri gurubu

Bu gurupları kendi içlerinde de ayrıntılandırmıştır. Taslak memurları oldukça geniş olarak tanımlamış ve sendikal örgütlülüğünden yoksun sayarak örgütsüz konumda bırakmıştır. Çalışanlar arası ücret adaletsizliği arttığı gibi, devletin asli görevlilerinin devletle bağları pekiştirilmektedir. Bu şu demektir: Hakkını arayan, mücadele eden memuru daha çok jop, daha çok gaz bombası...

Taslakta (madde 5-b) diğer kamu görevlileri başlığı altında:

- 1) Kamu çalışanı
- 2) Hakim ve savcılar
- 3) Öğretim elemanları
- 4) Askeri personel olarak tanımlamalar yapılmıştır.

(II) liste uyarınca da kamu çalışanları 10 ana gurup altında toplanmıştır. Bazılarını sıralayacak olursak;
A) Büro yönetim gurubu (Müdür yard., Şefler, saymanlar)

B) Büro hizmetleri gurubu(Muhasebeci, sekreter, mutemet, veznedar...vb 70 görev tanımlanmıştır.)

C) Eğitim öğretim gurubu (Öğretmenler, asistanlar, vb. 9 görev tanımlanmıştır.)

D) Din hizmetleri gurubu

E) Teknik hizmetler gurubu

F) Destek gurubu (gemici, şoför, matbaacı, tezi, aşçı, hademe vb. 25 görev tanımlanmıştır.)

(Madde 5 - c) de Sözleşmeli personel başlığı altında düzenlemeler getirilmiştir. Taslağı bu maddesinde yer alan ve esnek istihdama olanak tanıyan düzenleme sendikal hareketi zayıflatmaya yönelik, devleti küçültme çabalarının bir parçasıdır. Bu düzenlemede istihdam edileceklerin iş güvencesi ve sendika üyeliği söz konusu olmayacaktır. Taslak içinde biçimlendirilen " memurlar" sendikal örgütlenmenin dışında tutulmaktadır. Sendikal örgütlenme hakkı yalnızca kamu çalışanlarına tanınacaktır. Taslağı 6. Maddesinde yer alan ve "sadakate" davet eden " yerinin belgesi" zaten 657 sayılı DMK nunda yer aldığı halde ideolojik tanımlamalar getirmektedir.

Madde 7 de yer alan "tarafsızlık ve devlete bağlılık" başlıklı maddede memurlar ve kamu çalışanları siyasi partiye üye olamazlar denmektedir. 657 de varolan yasak devâm etmektedir.

Taslaki 14. Maddesinde "basına bilgi ve demec verme" maddesiyle (657 de varolan) işyerlerindeki haksız, yanlış uygulamaların kamuoyuna yansımaları engellenmeye çalışılmaktadır. Bu da yolsuzlukların emekçi kesim ve halkın aleyhine olan uygulamaların gizlenmesidir. Demokratik ve şeffaf bir yönetim yerine kapalı bir devlet yapılanmasının hedeflendiği görülmektedir.

Devamı var...

Bizler için önemli olan maddelerden biri de, taslağın 22. Maddesi ile yalnızca "kamu çalışanlarına" sendika hakkı tanınmaktadır. Bu madde uyarınca, hakim ve savcılara, öğretim elemanlarına ve askerî personele sendikalaşma yasaklanıyor. Anayasanın sendika hakkını düzenleyen 53. Maddesi "kamu görevlilerinin" sendika kurabileceklerini belirtmektedir. Oysa bu taslakta kamu görevlileri başlığı altında yer alan kesimde yalnızca kamu çalışanlarının sendika kurabilecekleri belirtilmektedir. Bu madde, kamu görevlilerinin Anayasa tarafından güvence altına alınan sendika hakkını kısıtlamaktadır ve bu yönden Anayasaya aykırıdır. Yine taslağın 26. Maddesi "toplu müracaat ve şikayeti" yasaklamaktadır. 27. Madde ile "grev yasağı" bir kez daha tasarıda yer almaktadır. Grev hakkımızın bir kez daha yok sayılmaya çalışılması, grev silahımızın elimizden alınması hedeflenmektedir. (Madde 77) Geçici Süreli Görevlendirmesi uygulamadada, süreçte yaşadığımız gibi, bir tür sürgün olarak kullanılmakta.

Taslağın 90. Maddesi "yıllık izin", 92. Maddesi "mazeret izni" koşulları oluşumunda sendikamızdan görüş alınabilir, "disiplin" 110. Maddesi düzenlemelerinin yapılmasında özellikle "disiplin kurulları ve disiplin amirleri" başlıklı 119. Maddesinde belirtilen kurul içerisinde sendika temsilcisinin bulunması talep edilebilir.

"MEMURLAR VE DİĞER KAMU GÖREVLİLERİNİN MALİ, SOSYAL HAK VE YARDIMLARINA İLİŞKİN KANUN TASARISI TASLAĞI"

Mali Haklar başlıklı bu bölümdeki düzenlemede;

- Madde 5- Aylık ücret,
6- Kıstas ücret,
7- Temel ücret,
8- Görev ücreti,
9- Hizmet tazminatı,
11- Ders ve ekders ve konferans ücreti,
12- Fazla çalışma mesai ücreti,
13- Yolluklar.....
24- Konut yardımı,
25- Aile yardımı,
26- Doğum yardımı,
27- Tedavi yardımı
28- Giyecek yardımı,
30- Yiyecek yardımı,
31- İkramiye vs...gibi.

Bu sosyal yardımlar arasında evlenme yardımı yer almamaktadır. Evlenme yardımı da olmalıdır. Ayrıca bu maddelerdeki hususlar kamu çalışanları sendikalarının toplu sözleşme taslağı taleplerini içermesinden dolayı; sendikalarımız, bu tasarıların görüşülüp karara varılma aşamasında taraf olarak kabul edilmelidir. Maddeler çalışanlar lehine düzenlenmelidir.

Özet olarak sizlere sunmaya çalıştığım, kamu çalışanları için, geleceğimizi için çok önemli olan bu maddelerin herbiri ayrı ayrı kendi başına önemlilik arz ediyor. Bu taslak üzerinde gerek konfederasyonumuz KESK, gerekse de bağlı sendikalarımız çalışmalarını yapmaktadır. Başbakanlık Devlet Personel Başkanlığı'nın taslak üzerindeki son değişiklik ve düzenlemesi henüz yeni elimize ulaştı. Bazı maddelerde yeni düzenlemeler olabilir. Önümüzdeki günlerde üzerinde çalışma yaparak 50 sayfa bulan taslağın ilgili maddelerinin kamu çalışanlarına neler getirdiğini, neler götürdüğünü tespit ederek, öneri ve taleplerimizi de belirterek örgütümüze ulaştırmaya çalışacağız.

Akıntıya kapılan ölü batıklar olmak istemiyorsak;

Bilgi ile donanmak, mücadele ile direngen olmak gerek...

İşte o zaman akıntıya kapılan değil, akıntının yönünü değiştiren olabiliriz.

"Birlik, Mücadele ve Zafere doğru hep beraber"

Nevin KAPLAN

Tüm Maliye Sen
Genel Eğitim, Kültür Sekreteri

SEKA HALKINDIR, KAPATILAMAZ...

1989 daki bahar eylemlerinden sonraki en kitlesel işçi eylemi metal işkolunda geçtiğimiz ay yaşandı. Bursa, İzmir, Ankara ve Çerkezköy'de... 40.000 in üzerinde metal işçisi ücret zammının düşüklüğü nedeniyle eyleme başladılar. Daha da önemlisi üyesi buldukları Türk Metal-İş Sendikası'ndan istifa ederek, değişik arayışları tartıştılar. Burada önemli olan, işçilerin sendikalarını sorgulaması ve sendikal demokrasiyi ve sendikalarında söz ve karar sahibi olmayı istemeleridir... Bu eylemlerden kısa bir süre sonra da son yıllarda özelleştirmeye karşı en büyük tokadı vuran SEKA işçilerinin eylemleri gündeme geldi. Son 6 aydır adım adım uygulamaya konulan özelleştirme sürecinde ilk iş olarak, SEKA işletmesine ait olan fidanlığın KOÇ/FORD ortaklığına devredilmesi gündeme geldi. Yine aynı tarihlerde SEKA arazisi içinde yer alan bir bölüme liman inşaatı yapımı tartışmaları başladı. Tüm bu aşamalarda SEKA işçilerinin eylemsizlikleri gözlemlendi. 2 Ekim 1998 günü SEKA İzmit işletmesinin, Özleştirme Yüksek Kurulu tarafından kapatılması gündeme gelince kapatılma kararına karşı SEKA

işçisinin büyük direnişi patladı... SEKA da örgütü olan Türk-İş'e bağlı Selülöz-İş Sendikası KESK'e bağlı Genel Sanayi-Sen Sendikasının otaklaşa yürüttüğü eyleme SEKA da çalışan TMMOB üyeleri de destek verdiler. Kısa zamanda tüm İzmitle bütünleşen eyleme ülkenin her yanından destek yağmaya başladı. SEKA HALKINDIR KAPATILAMAZ şiarıyla sürdürülen direniş işçilerin işyerlerini terketmeyerek İzmit'teki tüm halkla birleşerek devam etti. En son 31 Ekim'de İzmit'te TÜRK-İŞ, DISK, HAK-İŞ ve KESK'in organize ettiği ve emek ve demokrasiden yana tüm güçlerin desteklediği onbinlerce kişinin katıldığı miting hükümetin geri adım atmasıyla bir kutlamaya dönüştü. Medyanın tüm duyarsızlığına rağmen, inatla sürdürülen direniş Cumhuriyetin 75. yılının kutlandığı bir dönemde cumhuriyetin ilk kağıt fabrikası olan Seka'nın özelleştirilmesi şimdilik durdurulmuş durumda. Seka deneyimi bundan sonraki süreçte özelleştirme uygulamalarına karşı verilecek mücadelede önemli bir mevzi olmuştur. Seka direnişi ve direniş etrafında gerçekleşen dayanışmanın en büyük

kazanımı özelleştirme saldırısının engellenebileceğini göstermesi olmuştur.

Özelleştirme işsizlik, yağma, ve çeteleşmek demektir.

Seka direnişi ve direniş etrafında gerçekleşen dayanışmanın en büyük kazanımı özelleştirme saldırısının engellenebileceğini göstermesi olmuştur.

YENİ BASKI YASALARINA DİKKAT...

Kamu emekçilerine sahte sendika yasası, %'lik zamlar ve DMK'nun 125. maddesindeki değişikliklerin dayatıldığı bir dönemden geçerek genel kurullarımızı yeniledik. Bununla birlikte Tüm Maliye Sen 4. olağan Genel Kurulu öncesinde başlayan ve devam etmekte olan işkolumuzda birlik tartışmalarını da önümüzdeki süreçte belli bir olgunluğa getirme görevi önümüzde durmaktadır. Yıllardır üzerimizde sürdürülen işten atma, sürgün ve cezalarla sindirme politikalarına bugün siyasi iktidarların yeni yeni halkalar eklemeleriyle karşı karşıya bulunuyoruz. Sendikalarımız üzerinde uygulanmaya çalışılan ancak başarıya ulaşamayacak olan yeni genelgeler ve kanun tasarılarına karşı önümüzdeki süreçte örgütlü gücümüzle hareket etmeli ve geri adımlar atılabilmeliyiz. Meclis Anayasa Komisyonunda kabul edilen 1/748 ve 1/751 Esas Nolu Kanun

Değişikliği tasarıları ile 657 sayılı D.M.K'nda ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununda bazı yeni düzenlemelere gidilmektedir. Özellikle bizleri ilgilendiren 657 sayılı DMK'nun 125. madde değişikliği, her türlü hak arama eyleminin önünü kesmeye yönelik bir saldırı planının ilk adımıdır. Bu kanun değişikliği tamamen yasallaştığında, her türlü eylem, iş bırakma, basın açıklaması, grev vb. eylemler yasadışı ilan edilip, bunlara katılan, destekleyen, gerçekleştiren herkesin işten atılacağı belirtilmektedir. Bugüne kadar sendikalarımız üzerinde istediği otoriteyi kuramayan siyasi iktidarlar, böylece yeni bir adım atmaya çalışıp mücadelemizin önünü tamamen kesmeyi hedeflemektedirler. Ülkemizde kamu emekçilerinin sesinin önemli bir güç olduğunun bilinmesi ve MGK toplantılarında dahi tartışılması, elbetteki yeni saldırılar olacağına sinyallerini veriyordu. Söz konusu tasarrının kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının kamuoyunda yoğunlaştığı bir dönemin ardından gündeme getirilmesi ise oldukça ilginçtir. Biz devletten grev ve toplu sözleşme hakkı isterken, devlet bütün güvencemizi ortadan kaldıran bir yasa ile bizlerin karşısına çıkmaktadır. 657 sayılı DMK 125. maddesinde ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları kanununda yapılmak istenen değişiklikte, kamu emekçilerinin yıllardır yürüttüğü mücadele sonucu işlemez hale gelen 657 sayılı DMK onarımlar işleriğe kavuşturulmak, "kapıkulu" zihniyeti (ruhu) yeniden canlandırılmak isteniyor. Başbakanlığın 04.02.1998 tarih ve 01.779 sayılı genelgesine istinaden İstanbul valiliğince 11.05.1998 tarihinde "gizli" ibaresi ile bir yazı yayınlanmış ve bu yazı 32 ilçe kaymakamlığına ve bağlı bulunduğu kamu kuruluşlarının idari amirlerine tebliğ edilmiştir. Bahsi geçen yazıda kamu

İşyerlerimizde, sendikal mücadeleye katılan, savunan, örgütleyen, önderlik eden, destekleyen, yani kısaca hakkını arayan herkes hedef durumuna getiriliyor.

emekçilerine yönelik "özel denetim kurulları"nın oluşturulduğundan bahsedilirken, tüm amirlerin bu kurulların her türlü ihtiyacını öncelikle karşılamaları gerektiği belirtiliyor.

Tüm bunlar, giderek artmakta olan baskı uygulamalarını artık işyerlerimizde de hissedeceğimizi göstermektedir. Bu çalışmalarla, örgütlü gücümüz olan sendikalarımız hedef tahtasına çıkarılmak istenmektedir. İşyerlerimizde, sendikal mücadeleye katılan, savunan, örgütleyen, önderlik eden, destekleyen, yani kısaca hakkını arayan herkes hedef durumuna getiriliyor.

İşyerlerinde sendikal mücadeleye katılmak, ekmeğimizin-aşımızın mücadelesini vermek, gözaltında kayıplara, işkencelere, yargısız infazlara sessiz kalmayarak tavır almak, sesini yükseltmek, işten atılmak için "yeterli neden" oluşturabilecektir. Kamu emekçileri bu gelişmeler karşısında duyarlı olmalı, bedeller ödeyerek elde ettiği kazanımlarını koruyacak örgütlülüğü, bütünlüğü ve direngenliği sağlamalıdır.

Tüm kamu çalışanlarına sendikal demokratikleşme mücadelesinde başarılar dilerim.

Ali BEKDAŞ

Tüm Maliye Sen Genel Hukuk Sekreteri

MERHABA İSTİSNA DOSTLAR...

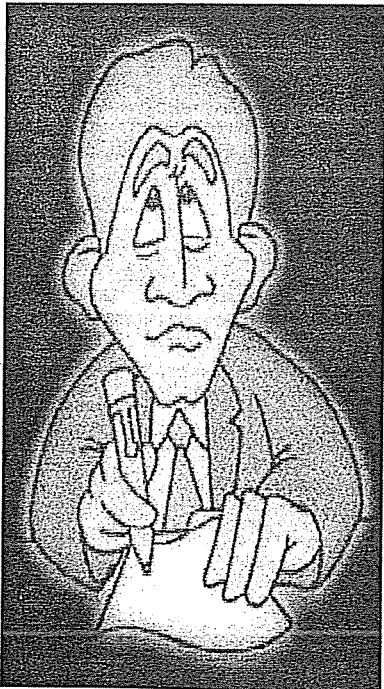
Yaklaşık on yıla yakındır istisnalarla uğraşıyorum, tabii ki mesleğimin gereği olarak. İsterseniz biraz şu istisnaları irdelleyelim. Mesela Katma Değer Vergisi'ni (KDV) ele alalım. Hani, "bir alış-veriş, bir fiş" var ya, işte o, kaşıklı toplanan daha doğrusu topladığımız Katma Değer Vergisi (mad.3065) Korunup kollanması devlete ait olan Holdinglere İhraacat İstisnası adı altında (hani kaşıklı toplamıştık ya işte o KDV'yi) doğru-dürüst emek sarfetmeyenlere, sermayedarlara öyle bir HORMUMLANIYOR ki, pardon pardon öyle bir hortumlanıyor ki, örneğin 1985 yılında toplanan vergilerin %80'i istisna adı altında bunlara geri ödendi. Bu alışkanlık sonraki yıllarda da bir gelenek olarak devam etti ve hala da devam ediyor. Adını koymuşlar: İHRACAT İSTİSNASI. Neymiş efendim, yapılan ihraacatlar karşılığında Türkiye'mize döviz

girdisi sağlanıyormuş... Döviz rezervlerimiz iyi seviyelere çekiliyormuş, ...muş, ...muş, artık gelen dövizlerin kimlere gittiği, kimlerin seviyelerinin iyi olduğu da herkesçe malum.

Ve sıra bizlere gelince; her türlü harcamalarımız karşılığında almış olduğumuz faturalarda peşin ödediğimiz KDV'yi bizlere vermeye gelince kılı kırk yararlar, yılda bir defaya mahsus olan Vergi lade haklarımızı bile alırken alacağımızı kuşa çevirirler.. Yazık ...

Ama sağ olsunlar bizleri de unutmayıp bir istisna da bize tanımışlar, 657 sayılı DMK'na istinaden, YAŞAMA HAKKINDAN İSTİSNA'dır.. Bütün dostlara istisnasız selamlar.

Şükrü OĞUZALP
Boğaziçi V.D. Başkanlığı.

YENİ DÖNEM YENİ GÖREVLER...

Bilindiği gibi kamu çalışanlarının örgütlenme süreci ile başlayan yoğun baskı dönemi kesintisiz devam etmektedir. Bu dönemde en belirgin olanı 4 Martla başlayan sahte sendika yasasına karşı yürütülen onurlu bir direniş sürecini ve sonucunu kısaca özetlemek gerekir. "Yasa tasarısı" komisyonlardan hızla geçirilerek meclis genel kuruluna gönderilmiştir. Meclis Danışma Kurulu da yasa tasarısını ön sıraya almıştır.

Yasa tasarısının kısa zaman diliminde ele alınabileceği düşünülerek KESK böyle bir kritik evrede kamu emekçilerinin mücadelesine, birikim, tecrübe ve kararlılığının vermiş olduğu bir güçle; hizmet üretiminden gelen gücün kullanımıyla Kızılayda merkezi bir eylem organizasyonunun etkili olacağı tespitiyle ve de sürecin çeşitli biçimlerle (oturma, yatma vb.) eylemlerle Kızılayda derinleştirilmesi gerektiği saptanmıştır. Kamu emekçileri, emekçilerin ve ezilenlerin ortak tarihinde derin iz bırakacak bir direniş örneği sergiledi. Dünya ve ülke kamuoyu kamu emekçilerine ve KESK'e rağmen atılacak bir adımı; gerçek yaşamda anlamlı bir yere ve fonksiyona sahip olamayacağını görmüş oldu. Kızılay'da gösterilen direngenlik politik olarak; Devletin ve hükümetin çifte standart uygulamalarının toplum tarafından yalın olarak görülmesini sağlamış.

- Devlet güdümlü sendikal örgütlülükleri hareket edemez konuma düşürerek tecrit etmiş ve yalnızlaşmasını sağlamıştır.

- Yasa tasarısı kadükleşirmiş ve yasa haline dönüşse bile kamu emekçileri nezdinde mesruiyeti olmayacağı göstermiş

- Kamu emekçilerinin iradesini yansıtmayan hiç bir şeyin yaşamda karşılığını bulamayacağını hükümete ve siyasi güçlere göstermiştir.

KESK, kamu emekçilerinin dinamizmini en rafine bir biçimde açığa çıkarmıştır. Iradesini ve inisiyatifi arkasına almış, toplumsal muhalefetin vazgeçilmez bir umudu olduğunu bir kez daha kanıtlayarak çıkmıştır.

Tüm Maliye Sen ve KESK, yeni dönemin sorumluluğunun bilinci ile sorunlarını aşabileceğini bir kez daha göstermiştir.

Maliye sınıfı yasaasının yine tek tarafı bir biçimde tüm Maliye Sen'i ve maliye emekçilerinin söz, yetki ve kararlara katılma hakkından yoksun bırakılarak hükümet tarafından hazırlanması bir kez daha bilincini, kararlı ve çok yönlü bir mücadele sergilenerek genelde tüm kamu emekçilerini, özelde de maliye emekçilerini haksız bir sınıf ayrımı yaratmasını, iç barışın bozulmasını, aynı işi yapanların dahi bir ücret dengesizliğini, anayasanın eşitlik ilkesini hiçe saymayı, sınıflı-sınıfsız, iyi memur- kötü memur, yararlı- yararsız memur ayrımını yaratan yasa tasarısına karşı Tüm Maliye Sen genel merkezinin almış olduğu kararlar doğrultusunda bir dizi eylemsellikler gerçekleştirilmiştir.

Son olarak da yasanın mecliste görüşüldüğü günlerde Tüm Maliye Sen genel merkez yöneticileri ve Ankara şubesinde oluşturulan bir heyet ile mecliste gurubu bulunan partilerin gurup başkanlarıyla görüşmeler yapılmıştır. Bu görüşmelerde tasarıda yer alan ve Maliye emekçilerinin aleyhine olan olumsuzlukların düzeltilmesi konusu işlenmiştir. Maliye çalışanlarının tek örgütü olan Tüm Maliye Sen'e rağmen yasanın çıkarılmayacağını hem hükümete hem de maliye emekçilerine göstermiştir. Siyasal sonuçları; "Söz Yetki Karar Çalışanlara" şiarı hayat bulmuştur. Tüm Maliye Sen'in maliye emekçilerinin tek örgütü olduğunu pratikte göstermiştir. Devlet güdümlü sendika anlayışını özelde maliye emekçileri genelde Türkiye emekçileri tecrit etmiş ve dışlamıştır.

*Devlet Memurları Yasasındaki
antidemokratik maddelerin tümüyle
kaldırılması gerekirken, kamu emekçilerinin
9 yıllık mücadele sürecindeki tüm
kazanımlarına sünger çekilmek isteniyor.*

YENİ DÖNEME İLİŞKİN SORUNLARIMIZ

Devlet, sendikal mücadeleyi sekteye uğratak politikalar geliştirerek kamu emekçilerini yok sayma çabası içindedir. Devlet Memurları Yasasındaki antidemokratik maddelerin tümüyle kaldırılması gerekirken, kamu emekçilerinin 9 yıllık mücadele sürecindeki tüm kazanımlarına sünger çekilmek isteniyor. İrticacı Memur yasası adı altında yeni bir yasa hazırlayarak önümüzdeki günlerde meclise sunma hazırlığı içindedir.

İRTİCACI MEMUR YASASI ALDATMACASI

Kimi resmi belgelerde "irtica ile mücadele paketi" olarak adlandırılan ve hükümet tarafından teklif edilen "veyalarla" zenginleştirilen Devlet Memurları Kanunu ile Dahiliye Memurları Kanununda değişiklik yapılması hakkındaki yasa tasarısı TBMM Anayasa Komisyonunda kabul edilerek meclis gündemine geldi. Tasarı aynen şu şekildedir.

Madde 1 14.07.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125. maddesinin (E) bendinin (a) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"a) Yıkıcı veya bölücü veya cumhuriyetin niteliklerinden herhangi birisini değiştirmeye veya ortadan kaldırmaya yönelik veya bunlara aykırı eylem ve diğer faaliyetlerde bulunmak veya bu suretle kurumların huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak veya boykot, işgal, engelleme, işi yavaşlatma ve grev gibi eylemlere katılmak veya bu amaçlarla toplu olarak göreve gelmemek, bunları tahrik ve teşvik etmek veya yardımında bulunmak" ("E) bendinin (a), (b), (1) alt bentlerindeki eylemleri sebebi ile devlet memurluğundan çıkarma cezası ile cezalandırılanlar; bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler ile bunların %50'sinden fazlasına sahip olduğu kurum ve kuruluşlarda herhangi bir statüde istihdam edilemezler." Denmektedir.

Kanun tasarısının irticacı memurlara karşı çıkarılmıyormuş gibi lanse edilmesinin nedeni: Bir kesim kamu çalışanını tepkisiz bırakmak, hatta desteğini almak içindir. Gerçek niyet tüm kamu çalışanlarını örgütsüz bırakıp kapıkulu zihniyetiyle yönetmektir.

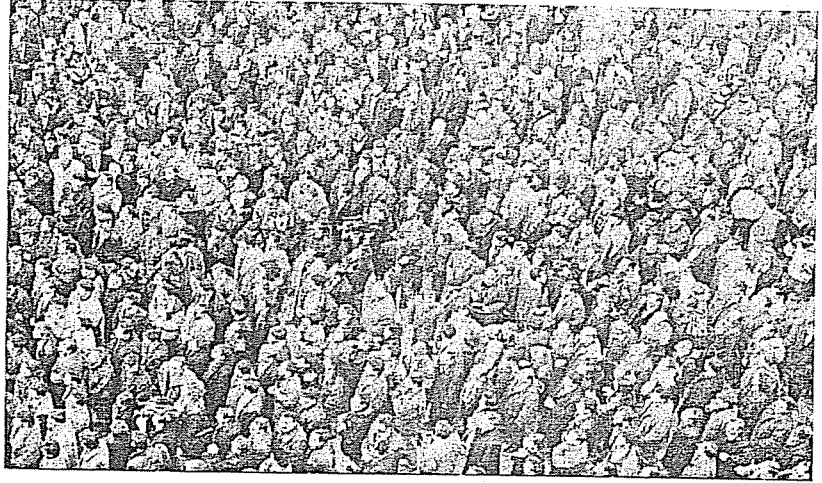
"Ayrı iki müfettiş tarafından verilen raporlar ve muhtelif iki amirin gizli sicil raporlarıyla teyeyyüd eden memur hakkında cezai takibat yapıp yapılmadığına bakılmaksızın vekalet inzibat komisyonu kararı ve bakanın onayı ile meslekten çıkarılır" denmektedir.

"böl, parçala, yönet" yöntemi ile toplumu sağcı-solcu, laik-antilaik, alevi-sunni gibi kavramlarla bölüp kiplara ayıran devlet aynı yöntemi bu tasarıyla kamu çalışanlarına da dayatmaktadır. Kanun tasarısının irticacı memurlara karşı çıkarılmıyormuş gibi lanse edilmesinin nedeni bir kesim kamu çalışanını tepkisiz bırakmak hatta desteğini almak içindir. Gerçek niyet tüm kamu çalışanlarını örgütsüz bırakıp kapıkulu zihniyetiyle yönetmektir.

Şimdi bu kanun tasarısının olumsuzluklarını ve çelişkilerini tek tek irdeleyelim:

1. Disiplin cezaları işyerinde işlenen fiillere ve söylemlere uygulanırken, bu kanun tasarısıyla sokakta, lokantada, kahvede, velhasıl yaşamın tüm alanlarında suç sayılan eylemler için disiplin cezası verilmektedir. (Sokakta eylemden, kahvede bir konuşmadan vb.)
2. Yetkiyi mahkemelerden alıp yönetimlere, amirlere vererek disiplin cezası sayması hukuk devleti olma iddiasıyla hiç bağdaşmamaktadır. Ayrıca hukuk alanında hiç bir eğitim almamış amirlere yargının götevinin vermek büyük bir çelişkidir. Yıkıcı, bölücü, cumhuriyetin niteliklerinden herhangi birini değiştirmek ve diğer faaliyetler, bunlara yardım ve teşvik etmek... Bu kavramlar her amirin bilgi, beceri ve dünya görüşüne göre değişen subjektif durumlardır. Ve bu durum keyfi karar alma serbestisi tanıtmaktadır.
3. Ayrıca bu durumları tespit için, jurnalci, muhbir ve ajan memur kesimi oluşturulmak istenmektedir.
4. Tasarıdan önce herhangi bir kamu kurum veya kuruluşunda çalışırken işten atılan bir memur, başka bir kurumda daha sonra işçi ya da sözleşmeli personel olarak çalışma hakkına sahipken, bu tasarıdan sonra böyle bir şans olmayacak, yani ölünceye kadar işsizliğe ve açlığa mahkum edilecektir. Çağdaş hukuk devletinde çalışanların evrensel normlara göre örgütlenip hakları alınması gerekirken bu tasarıyla kamu çalışanları örgütlediği için toplama cezalandırılarak zaptu-rabıt altına alınmak isteniyor. Sonuç olarak, bu kanun kamu çalışanlarının örgütlenmesine ve hak arama mücadelesine karşı çıkarılmak istenen bir kanundur. Ve kamu çalışanları bu oyuna gelmeyecektir.

İŞKOLUNDA BİRLİK SÜRECİNDE BES

Bir diğer sorun da büro çalışanları diye nitelendirebileceğimiz alanda yaşanıyordu. Bu alanda Tüm Maliye Sen, Sosyal Sen, Turizm-Sen, Emek-Sen gibi sendikalar olmasına rağmen, bu sendikalar alanı bir bütün olarak kapsayamıyordu. Bu alanda çok sayıda kurumun olması ve çalışan sayılarının belli kurumlarda az olması sendikal örgütlülüğün bu alanlara girmesini geciktirdi. KESK'in ve sendikamızın 3. Genel Kurulunun kararlarında bu alanda birleşmenin sağlanması yönünde çaba sarfedildi. Sendikamız tarafından en başta bu işte taraf olan sendikalarla görüşmeler yürütüldü. Ancak görüşmeler belli bir noktada tıkanıp kaldı. Daha sonra, Tüm Maliye Sen, Turizm-sen, Emek-sen ve sendikal örgütlülüğü olmayan kurum temsilcilerinin katılımıyla toplantılar gerçekleştirildi. Bu alanda yeni bir sendika çatısı altında örgülenmenin, herkesi kucaklayabilmenin zorlukları en baştan belliydi ve bunu herkes kabul ediyordu. Ancak bilinen bir başka gerçek daha vardı ki, bu alanda bu güne kadar birleşmemiş sendikaların birleşmesi ve sendikal örgütlülüğün hiç girmedikleri kurumlarda bir an önce örgülenmeye başlamak bir zorunluluk olarak ortada durmaktaydı ve buna da hiç kimsenin itirazı yoktu. Yoksa bu alanda SANAL birtakım sendikaların sendikacılık adına boşlukları yararlanıp at koşturacağını da hepimiz çok iyi biliyorduk.

Evet, bir bütün olarak büro emekçilerinin ve diğer emekçilerin çıkarı bu doğrultuda iken, gerek BES'in kurucular kurullarında yapılan ve herkesin az yada çok pay sahibi olduğu yanlışlar ve sonrasında yaşanan uzlaşmaz tutumlar bizi oldukça kötü bir noktaya getirmiştir. Tüm Maliye Sen 4. olağan genel kurulunda BES'e katılma kararı çıkmamıştır ve genel kurul iradesine kimsenin de hiç bir şey dediği yoktur. Ancak, en baştan beri saydığımız büro emekçilerinin örgülenmesinin sağlanması ve bu alanda güçlü bir sendikanın ortaya çıkartılması gövde hepimize düşmektedir. Şu tespitleri hep beraber yapmışsak, bu alandaki sendikalar birerik olmalıdır, sendikal örgütlülüğü olmayan alanların örgülenmesi bir bütün olarak bizim de sorunumuz demişsek, üzerimize düşeni de yapmamız gerekiyor. Burada Tüm Maliye-sen'e düşen görev önemlidir. Çünkü bu alanın en güçlü sendikasıdır. Gerek çalışan sayısı, üye sayısı ve gerekse yıllardır sürdürdüğü mücadele pratiği ile bu böyledir. Bizim bu işte dağınık durmamız, geri durmamız ve kendi iç tartışmalarımızla zaman geçirmemiz en başta sendikamızın kurulları ve diğer sendikaları olumsuz yönde etkileyecektir. BES bir ihtiyaçtan doğmuştur ve bu ihtiyaca kimsenin itirazı yoktur. BES'in oluşum sürecinde sendikamız üzerine düşeni fazlasıyla yapmış, katkı sunmuştur. Kurucu vermiş, yönetici vermiştir. Bu aşamada BES'e sahip çıkmamak ya da BES'i reddetmek süreçte harcadığımız emeğe ve enerjiye haksızlık olur. Ve böylesi bir süreçte büro emekçilerinin birleşik ve kararlı bir tavır almaları en önemli ihtiyaçtır. BES'in oluşum aşamasında ve sonrasında yaşanan sıkıntıları ve yanlışları aşmak, bizlerin çabasına, hoşgörüsüne ve samimiyetine bağlı.

*Şu anda yapılması gereken şey;
Bir bütün olarak büro emekçilerinin
ve toplumsal muhalefetin yararına
nasıl davranmamız
gerekiyorsa buna karar vermektir.*

Bu alandaki genel örgütlülük çıkarlarını herşeyin üzerine koyabilirsek ve yanlışların üzerine yanlışlarla gitmezsek aşamayacağımız sorun yoktur. Sermayenin acımasız saldırılarına ve dünya ölçeğinde gelişen emekçileri kıskaç altına alma çabasına karşı dağınık olmak, birbirimizle cebelleşmek ve kendi iç tartışmalarımızla baş başa kalmak tercihimizse, bu terhin zararlarını çok kısa süre sonra hep beraber göreceğiz. Şu anda yapılması gereken şey; hep beraber eleğimizdeki taşları yere dökmektir. Bir bütün olarak büro emekçilerinin yararına ve toplumsal muhalefetin yararına nasıl davranmamız gerekliyorsa buna karar vermektir.

Farklılaştığımız noktalar varsa tartışalım. Geçmişte yapılan yanlışları aşma noktasında çaba sarfedelim. Şu anda maliye emekçileri arasında yapay ayrı duruşlar ve kısıp tartışmaların hiç kimseye yarar getirmeyeceği açıktır. Yıllardır omuz omuza mücadele etmiş maliye emekçisi, önümüzdeki zorlu süreçte de mücadele içindeki yerini kol-kola ve yürek-yüreğe almasını bilecektir.

Mevcut durumda BES'in genel kurulunun öne alınması bir çözüme bunun tartışılması gerekir. Bir taraftan işçi-memur birliğini savunurken kendi alanımızda yaşanan dağınıklığa seyirci kalmamız ve büro emekçilerinin örgülenmesini geciktirmek, aynı çatı altında yer almayı sağlayamamak bir eksikliktir.

Bir bütün olarak büro işkolu alanındaki kurumların ve sendikaların gözleri ve kulakları bizlerin üzerindedir. Büro emekçilerinin birleşik ve kararlı mücadele hattının örülebilmesi için ve kamu emekçileri mücadelesinde nitel ve nicel anlamda en güçlü sendikalardan birini yaratabilmek için üzerimize düşeni hep beraber yapalım. Konuştuğumuzda, tartıştığımızda ve en önemlisi de el ele verdığımızda aşamayacağımız engel yoktur diye düşünüyoruz.

Sermayeye karşı bir "baskı grubu" oluşturarak haklarımızı söke söke almaya hedefliyorsanız, içimizdeki kısıp tartışmalar yerine örgütsel tartışmalara ve daha güçlü bir emek ekleninin yaratılabilmesi için gerekli faaliyete zaman ayırmalıyız.

Yoksa yarın çok geç olabilir...

Cengiz DEMİRBAĞ

Tüm Maliye-Sen İst. 2 nolu şube üyesi

Sendikalar, çalışanların temel sorunlarına sahip çıkmak, ekonomik, sosyal, özlük problemlerin çözümü noktasında politikalar üretmek üzere ortaya çıkmışlardır. emekçilerinin örgülenmesi de bu ihtiyaçlardan kaynaklanarak fiili temellerde gelişmiştir. Osmanlı devletinden bu yana, görece olarak ekonomik koşulları günümüze göre daha iyi olan, eski tabiriyle "memur" (yeni adıyla kamu emekçisi) un yıllar yılı işverenle (devlet) özdeş görülen, işverenin menfaati dışında menfaat talep etmesi adeta suç kabul edilen bir pozisyonu vardı. Memur devletin ayrılmaz bir parçası, adeta onun bir ajansı idi. Bu anlayışta, yapılan işin (kamu görevi) işçinin yaptığı işten farklı olması, diğer ülkelerde de kamu çalışanlarının mücadelesinin işçilerin mücadelesine göre daha geç başlaması gibi önemli nedenler sayılabilir. Kamu çalışanlarının ekonomik koşullarının gittikçe ağırlaşması, işverenle kamu çalışanı arasındaki menfaat farklılığının daha iyi anlaşılması, diğer ülkelerde gelişen kamu çalışanlarının mücadelesi ve evrensel hukuk normları, ülkemizdeki kamu çalışanlarının da harekete geçmesini sağladı. Dünya ölçeğinde globalleşen sermaye karşısında emeğin güçlü bir örgütsel yapıya bürünmesi de her zamankinden daha fazla ihtiyaçtı. Ülkemizde 1960 anayasasıyla tanınan haklar bir yana, düşünülürse, kamu çalışanları alanında 1980'lerin sonu ve 1990'ların başındaki fiili ve kararlı mücadele hiç bir dönem oluşmamıştı. 1980 Anayasasını yapanlar aslında "Anayasa Komisyonu"nda bu konuyu tartışmışlar, dünya nezdinde zor duruma düşmemek için Anayasada bie yöse getirmemeyi uygun görmüşlerdi. Yönetenler de böyle hızlı bir mücadele ve örgülenmenin olacağına öngörüsüne çok fazla sahip değillerdi. Böyle gelişen kamu emekçileri mücadelesi öncelikle örgülenebildiği alanlara girdi. Kadro sıkıntısının az olduğu, çelişkilerin yoğun yaşandığı ya da yapılan iş itibarıyla devlette sıkı sıkıya bağlı olmayan alanların örgülenmesi daha kolay oldu. Çalışan sayısının az olduğu, idari baskının daha yoğun hissedildiği alanlardaki örgütlülük aynı düzeyde değildi. Eğer devletin ya da sermayenin karşısında baskı grubu oluşturmak hedefleniyorsa, kamu çalışanları alanındaki her yerde örgülenmek, üye sayısını artırmak ve üyelerin sendikal bilincini en üst düzeye çıkarmak bir görev olarak ortada durmaktaydı. Fiili örgülenmemizde; sendikal örgütlülüğün girdiği alanlarda düşük bir örgülenme gerçekleşirken bazı alanlarda ise hiç başlamamıştı. Nicel anlamda bu sorunlar yaşanarak, nitel anlamda sendikal bilinç konusunda bir bütün olarak örgütlülük aynı düzeyde değildi. Durum böyle olunca, NİCEL ve NİTEL anlamda güçlü bir sendika, sermayenin karşısında güçlü bir "BASKI GRUBU" ikeleri amacına ulaşmıyordu. Zaman ilerledikçe, örgütlü olunmayan alanlara girildi. Üye sayıları artırılmaya çalışıldı. Aynı alanda örgütlü olan sendikalar güçlerini birleştirmek için biraraya geldi. (Yapı Yol Sen, Enerji Sen, Tarım Sen, Gıda Sen, Tüm Sağlık Sen, Sağlık Sen, BTS, vb.)

BÜRO İŞKOLUNDAKİ 500 BİN BÜRO EMEKÇİSİNİN SENDİKASI

BÜRO EMEKÇİLERİ SENDİKASI (BES) KURULDU...

1990 yılından bu yana KESK'e bağlı sendikalarda örgütlenen kamu emekçileri başta "Toplu sözleşme ve grev haklı sendika" istemleriyle, ekonomik, sosyal, özlük ve demokratik haklarını kararlı olarak savunmuşlar, haklarına sahip çıkmadaki kararlı mücadelecilik tutumları sonucu kitleselleşmişlerdir.

Sermayenin, emekçilerin özel olarak da kamu emekçilerinin haklarını gasp etme, yoksullaştırma girişimlerine karşı kamu emekçilerinin örgütlenmesi kaçınılmaz hale gelmiştir. Ayrıca geline noktada görülmektedir ki, güçlü örgütlenmeler olmadan haklar alınmamaktadır. Küreselleşme adı altındaki YDD'nin dayatmasıyla devletin kamusal alanı yeniden yapılandırma politikalarına karşı süreç; kamu emekçilerinin güçlü ve birlikte durmalarını dayatmaktadır.

Kamu emekçileri sendikaları son zamanlarda sahte sendika yasasına, sadaka ücret artışlarına, baskılara sürgünlere karşı onurlu direngen kitlesel tavırları ile bütün kamu emekçilerinin ve kamuoyunun desteğini almıştır. Bu onurlu özverili mücadele sonucu kurulu sendikaların ulaşamadığı birçok işyerinden KESK'e örgütlenme talebi gelmiştir.

KESK işkolunda örgütlenmeyi esas aldığından, aynı işkolundaki sendikaların birliğinin sağlanması konusu 1995 yılında KESK 1.olağan genel kurulunda karar altına alınmıştır. Bu temelde birçok işkolunda sendikaların birlikteliği sağlanmıştır. Bu yönelimden hareketle büro işkolunda birlik çalışmaları sonucunda Tüm Maliye Sen, Emek Sen, Turizm Sen'in işkolunda birlik kararı ile işyerlerinde örgütlenmenin yeterli olmadığı aynı işkolundaki işyerlerini kapsayan bir sendikanın kurulması kararlaştırılmıştır.

13 - 14 Haziran 98 tarihlerinde Ankara'da kurucular kurultayı yapılarak "Büro Emekçileri Sendikası" BES kurulmuş, ana tüzüğü madde madde onaylanmış, geçici yönetim kurulu belirlenmiştir. 22.06.98 günü Ankara Valiliğine kuruluş evrağı ile başvuru yapılmıştır. KESK'in 11 Temmuz 98 tarihinde yapılan 9. Olağan GYK toplantısında BES'in KESK'e üyeliğinin kabul edilmesine, BES'in kapsamlı örgütlenme sürecine girebilmesine ve yaşadığı sorunların çözümüne KESK'in katkı ve destek içinde olmasına karar verilmiştir. BES'in kurulmasından bugüne değin Turizm Sen

emekçilerinin sendikası Tüm Maliye Sen'in kongresinde tüzük gereği 333 delege tarafından birleşme kararı onaylanmadığından, birleşme kararı çıkmamış, ancak yeni seçilen yönetim kuruluna genel kurulca işkolunda birlik sürecine katkıda bulunulması için görev verilmiştir. Emek Sen'in Eylül ayında yapılan olağanüstü genel kurulunda BES' ıyla birleşme kararı çıkarak bundan böyle Emekli Sandığı Emekçileri BES' in örgütlenme ve mücadelesini sürdürecektir.

BES'in kuruluşundan günümüze çalışmalarını ülkemiz genelinde yayarak örgütlü işyeri sendikaları olmayan kamu kurum ve kuruluşlarındaki emekçileri örgütleme girişimleri sonucu, Devlet İstatistik Enstitüsünde, Çevre Bakanlığında, İç İşleri Bakanlığında, Dış İşleri Bakanlığında, Nüfus Müdürlüklerinde üyeler kaydederek bu kurumların çalışanlarını sendikal sürece katmıştır. BES önümüzdeki dönemde de başta hemen hemen her yerde örgütülüğü bulunan Tüm Maliye Sen olmak üzere KESK'e bağlı diğer sendikalarla dayanışacak, gerekli desteği alarak ekte belirtilen işyerlerinde örgütlenerek 500 bini aşkın kamu emekçisinin sendikası olacak, emek düşmanlarının politikalarını boşa çıkaracak, birlik sınıf mücadelesini savunacaktır.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!

Ali BAŞAK
BES Genel Başkanı

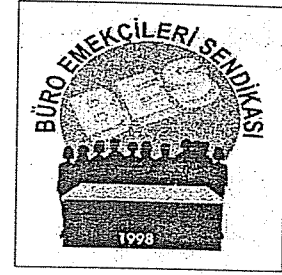
Büro Emekçileri Sendikası Geçici Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve Görevleri:

Ali BAŞAK	(Tüm Maliye Sen)	Genel Başkan
Aziz YILDIRIM	(Emek Sen)	Genel Sekreter
Celal KARAASLAN	(Tüm Maliye Sen)	Genel Örgütlenme Sekreteri
Selami ÇİÇEK	(Turizm Sen)	Genel Eğitim Sekreteri
Mustafa SUBAŞI	(DİS Enst.Emekçisi)	Genel Mali Sekreter
Bayram ÇALIK	(Tüm Maliye Sen)	Genel Hukuk Sekreteri
Naki YASAN	(Emek Sen)	Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri
Zekiye AKYÜREK	(Tüm Maliye Sen)	Genel Basın-Yayın-Halkla İlişkiler Sekreteri
Şenol ERBUDAK	(Emek Sen)	Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri

Büro işkolunda olup da işyeri sendikası olmayan, BES'de örgütlenecek işyerlerinin isimleri:

Başbakanlık, Çalışma Ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında Bağlı bazı işyerleri, Sosyal Sigortalar Kurumu (SSK), İş ve İşçi Bulma Kurumu, Yüksek Planlama Kurulu, Başbakanlık Olağanüstü Hal Kurulu, İçişleri Bakanlığı Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü, BAĞKUR, Çevre Bakanlığı, Meteoroloji Genel Müdürlüğü, Toplu Konut İdaresi, Atom Enerjisi Başkanlığı, Nüfus Müdürlükleri, Milli Piyango İdaresi, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Devlet Malzeme Ofisi, Aile Araştırma, Kadın Statüsü Genel Müdürlüğü, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müşavirliği, Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Doğu İşleri Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, TBMM, Devlet İstatistik Enstitüsü, Devlet Planlama Teşkilatı, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Kamu Ortaklığı İdaresi, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Devlet Personel dairesi Başkanlığı, İhracat Geliştirme Merkezi, İnsan Hakları Teşkilatı, Türkiye Futbol Federasyonu, Türk Standartları Enstitüsü, Milli Prodükvite Merkezi, G.Doğu Anadolu PBK İdaresi Başkanlığı, Eğitim Kültür Ve Teknoloji İşbirliği Başkanlığı.

NİÇİN BES? NASIL BES?

Ülkemizde:

- * Demokrasiyi çıkarlarına göre uygulamam, anlayışına göre yorumlarım,
- * İnsan haklarını çiğnerim,
- * Basın, düşünce, inanç özgürlüğüne izin vermem,
- * Emeği sömürürüm,
- * İşsiz bırakırım nedenini sordurmam,
- * Rüşveti, yolsuzlukları kurumsallaştırırım.
- * İş alanlarını daraltır, zindanları çoğaltırım,
- * Grev hakkı verdimem,
- * Demokratik her türlü örgütlenmeye karşıyım,
- * Sağlığınıza bakmam,
- * Çevreyi kirletirim,
- * Bilimsel eğitim yerine paralı eğitimi koyarım, deniliyorsa;

Uygulamalar ile insanların ve demokrasinin temel hakları çiğneniyor, yasaklanıyorsa, ülkemizin tüm insanları bunlara karşı çıkıp mücadele vermek zorundadır. Kamu emekçileri sendikal hareketi, ülkemizde ekonomik, sosyal, politik düzeyde yaşanan değişimlere bağlı olarak doğdu.

BES'in en önemli amaçlarından birisi emek mücadelesi vermesi, kitle örgütü olmasıdır.

Gelecekleri üzerinde söz, yetki, karar sahibi olmak isteyen kamu emekçilerinin onurlu mücadelesi toplumsal muhalif güçlerle birlikte şekillenerek bu günlere taşındı. Yaklaşık on yıllık sendikal haklar mücadelesi yol katederken, çalışanlara %20'lik sadaka ücret artışlarını, ev kiralılarının 200'de biri etmeyen 200.000 TL kira yardımını, 3 litre süt alamayan 351.000 TL'lik çocuk parasını, iç borç adı altında rantiyeye ye %139 faiz verirken, zorla kesilen zorunlu tasarruflara %30 faiz layık gören karşı güçler de boş durmamış, kamu emekçilerini yıldırma için sürmüşler, işten atmışlar, alanlarda coplamışlar, bombalamışlardır. Karşılarına Türk Kamu- Sen, Memur- Sen gibi kontr örgütlenmeler kurmuşlardır. Emekçiler bu süreçte işyerlerinde kurdukları sendikaları ve KESK' le, bu çetin süreçte çocuklarına onurlu bir gelecek bırakmak için üstlerine düşeni yapmışlardır.

BES:

**Emeğin en yüce değer olduğunu savunur.
Yaşam hakkına sahip çıkar.
Barışı savunur.
İşsizlikle savaşır.**

Bu gün de birlikte güçlü örgütlenmelere ihtiyaç vardır. Ve işkolunda birlik, bu sürecin en gereklisidir. Bu doğrudan hareketle, 1996'de yapılan KESK olağan genel kurulunda kararlaştırılan işkolunda birlik ilkesi ile yapılanma süreci başlatılan, Tüm Maliye Sen, Emek-sen, Turizm-sen'in birleşme ön kararları ile 13 ve 14 Haziranda Kurucular Kurultayı toplanan, 22 Haziran 1998 günü kuruluş başvurusu yapılan BES, 1990'lı yılların başından beri mücadele eden, Grevli, Toplusözleşmeli sendikal hakları almak, sadaka ücret artışlarına, baskınlara, sürgünlere karşı KIZILAY DİRENİŞLERİ'ni yaratan işyeri örgütlenmeleri ile sendikaları olan büro işkolundaki kamu emekçilerinin ve bu mücadeleye katkı sunan ancak sendikası olmayan 500.000'i aşkın kamu emekçisinin örgütleneceği, hak alma mücadelesi vereceği bir sendika olacaktır.

BES'in en önemli amaçlarından birisi emek mücadelesi vermesi, kitle örgütü olmasıdır. Sömürülen emekçiler olduğu, sömürenin ise sermayeyi ve siyasi iktidarı elinde tutan güçler olduğundan, emekçilerin ekonomik, sosyal, demokratik çıkarının temelini emek olduğunu gözardı etmeyecektir. Karşı güçlerin amacını her ortamda teşhir edecektir. Kitlelerinin somur sorunlarına eğilecek bu yönde amaçlarını belirleyecektir. Emekçilerin ekonomik, demokratik mücadelelerini grevli toplu sözleşmeli örgütlenme haklarını, gençlerin demokratik öğrenim hakkını, savaşa karşı barışı savunacak, bu sorunlardan doğru demokrasi mücadelesi verecektir. BES Bağımsızdır: Demokrasinin kurum ve kurallarıyla işlerlik kazanmasından, özgürlüklerden, insan haklarından ve emekçilerin ortak çıkarlarından uzak kalmadan, kendi ilkeleri içinde, seçilmiş organlarıyla, kendi örgütü dışında hiç bir yerden etkilenmeden, kendi organlarında kararlarını alıp egemence uygulayacaktır.

BES Demokratik merkezizettir:

Ülkemiz ekonomik ve siyasi yönden dışa bağımlıdır. Bu bağımlılığa dayalı olarak siyasi uygulamalar devlet kurumlarındaki bürokrasinin oluşumu, damokratik hak ve özgürlüklerin yasalarla sınırlandırılması, devlet erkini elinde tutan siyasi güçlerin emekçilere bakışı, ilişkileri anti-demokratik yönde geliştiğinden, BES' in mücadelesinin ilkeli, birlikteli, disiplinli olması zorunludur. BES' nda, demokratik merkezizettiklik işleyişine demokratik yönetim ve demokrasi egemen olacaktır.

BES demokratiktir: Sömürüya, baskılara, savaşa karşı mücadele edecek olan BES'nda daima tabanın görüşü alınacak, tüm görüşler tartışılacak, çıkacak ortak görüşler uygulanacaktır. Önümüzdeki günlerde organları yapılacak olan BES' de yönetimler için tabandan üstlere doğru demokratik koşullarda yarışılacak ve tüm sendika organları seçimle işbaşına gelecektir. Sonuç olarak BES:

Emeğin en yüce değer olduğunu savunur.

Yaşam hakkına sahip çıkar.

Barışı savunur.

İşsizlikle savaşır.

Demokrasiye, düşünce ve inanç özgürlüğüne saygı geliştirir.

Siyaset hakkını kazanmayı ister.

SENDİKAL İLKE OLARAK;

BES Büro işkolunda çalışan kamu emekçilerinin sendikasıdır.

BES Toplusözleşme örgütü olacaktır.

BES bir dayanışma örgütüdür.

BES'in temel birimi işyerleridir.

BES hak ve sorumluluk dengesine inanır.

BES'in eylem anlayışı akılcıdır.

BES iş ve güçbirliğine inanır,

BES'de kurumsallaşma ve örgütsel yapı çok önemlidir.

BES'in gücü örgütlenme ve büyümede yatar.

BES açıklık, görüş alışverişi ve yaratıcı eleştiriden vazgeçmez.

BES gerçekçidir.

BES bu günün ve geleceğin örgütüdür.

Zekiye AKYÜREK

BES Genel Basın Yayın Halkla İlişkiler Sekreteri

VERGİDE

KAZANAN

YİNE SERMAYE...

Ülkemizde son bir yıl içinde en çok tartışılan konuların başında "vergi" konusu gelmektedir. Anasol/D hükümetinin kuruluşu sürecinde de desteklerini esirgemeyen ve kamuoyunda 5 li inisiyatif olarak adlandırılan Türk-İş, DISK, TOBB, TESK ve TİSK' in de görüşleri alınarak hazırlanan, vergi konularında önemli değişiklikleri öngören yasa tasarısı 22 Temmuz 1998 de TBMM den geçti. Meclis 88 maddeli vergi yasa tasarısını TBMM'ye geliştiren 35 gün sonra kabul etti ve 29 Temmuz tarihli resmi gazetedeyi yayınlaması ile de yasallık kazanmış oldu.

ANASOL / D Hükümeti Reform Hükümeti mi?

Türkiye 2000'e 2 kala içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasal krizi MGK desteğinde kurulan ANASOL/D hükümeti ile aşmaya çalışırken birbiri ardına reform paketleri kamuoyuna açıklanmaya başladı. 8 yıllık zorunlu eğitilden sonra, vergi reformu, sosyal güvenlik reformu, personel reformu, yargı reformu... Gerçekten de devlet mekanizmasının işlemediği en temel alanlarda çok ciddi tikanlıkların yaşandığı ve iflasın eşliğine geldiği ülkemizde; bu durum en yetkili ağızlardan bile rahatlıkla ifade edilebilmektedir. Böylesi bir süreçte belki de en önemli sorun sayılabilecek bütçe açıkları, buna paralel olarak üç haneli rakamlarda seyreden enflasyon, gelir dağılımı eşitsizliği, nerdeyse ülke bütçesinin tamamına ulaşmaya başlayan iç ve dış borçlar ve bu sorunların çözülebilmesinde en önemli rolü oynayabilecek olan vergi alanında yapılması gereken düzenlemeler hükümetin programında ilk sıradaki yerini aldı.

Kamuoyuna "Vergi Reformu" olarak yansıyan bu çalışmalar, tüm toplumsal kesimlerin dikkatini bu noktaya çekmiştir.

TÜRKİYE'DE VERGİ REFORMUNU ZORUNLU KILAN TABLO:

* Gelir vergisi mükellef sayısı 8 milyon 700 bin. Bunun % 70 i ücretliler. Ücretlilerin faal nüfus içindeki oranı % 40. GSMH dan % 27 pay alan ücretlilerin vergi yükü %40.

* Ticari ve serbest kazanç sahibi faal nüfus 6,5 milyon. Bunlardan geçek ve götürü usulde vergilendirilenlerin sayısı 2 milyon 648 bin. Bu rakamlardan anlaşılacağı gibi mükellef olması gerekenlerin yarısında fazlası mükellef değil.

VERGİ REFORMUNU 'ZORUNLU KILAN' TABLO

	Vergi gelirleri	Toplam gelirler	Toplam harcamalar	İç borç faizleri	Personel giderleri	Yatırım harcamaları	Bütçe açığı
1993	254,3	357,3	490,4	85,4	169,5	57,6	133,1
1994	587,8	751,7	902,5	231,0	273,1	77	145,9
1995	1.084,9	1.409,3	1.724,2	472,8	502,6	103	316,6
1996	2.244,0	2.728,0	3.961,3	1.330,0	974,1	226,4	1.263,2
1997	4.750,4	5.854,3	8.035,2	1.978,0	2.072,8	638,7	2.180,0

* Götürü mükellef sayısı 800 bin. Bu kesimin 1996 yılında ödedikleri vergi ortalama 20 milyon TL. (Asgari ücretlinin vergisi bile bu rakamın % 60 üzerinde.)

* Toplam 406 bin kurumlar vergisi mükellefi 396 trilyon TL vergi ödedi.

* 1 milyon 800 bin beyannameli mükellef 11 trilyon TL. gelir vergisi ödedi.

* 5 bin vakıf, 67 bin dernek gelir elde ettikleri halde vergi vermiyor.

* Vergi kaybının % 40 i KDV, % 60 i gelir üzerinden alınan vergilerden meydana geliyor.

* Mükellefin % 95 i vergi kaçıyor.

* Maliye teşkilatının denetim oranı % 2.

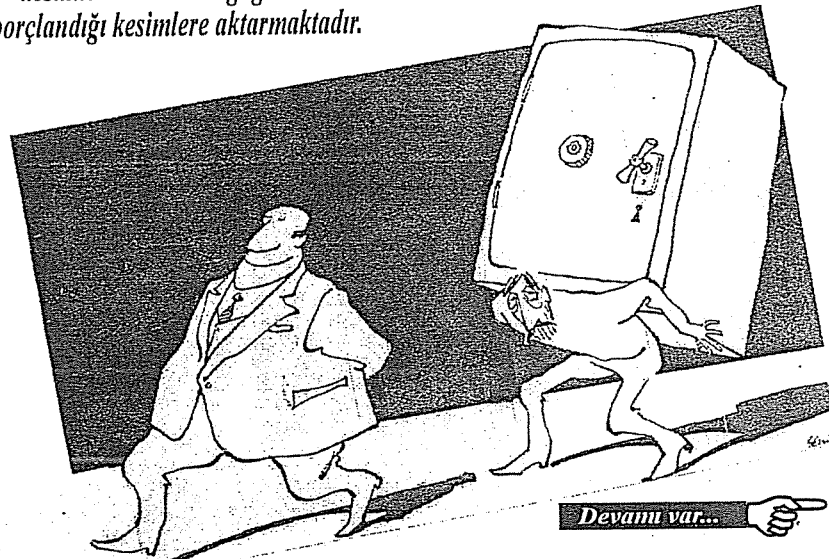
Kayıtdışı ekonominin kayıtlı ekonomiyi aşma noktasına geldiği ülkemizde, bazı hesaplamalara göre, kayıt dışı kesimin GSMH ya oranı % 50 olarak tahmin edilmektedir. Bu şu anlama gelmektedir: Kayıt dışı kesimin vergilendirilmesi halinde bütçenin fazla vermesi mümkün olacaktır.

Devlet vergi alması gereken kesimlerden borç almakta, buna karşılık vergi alabildiği kesimlerden elde ettiği gelirleri borçlandığı kesimlere aktarmaktadır.

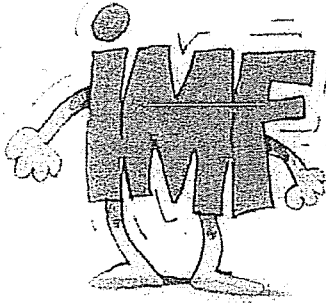
Örnek olarak 1998 yılında toplanması öngörülen 9,8 katrilyonluk vergi gelirine ilave olarak 5 katrilyon daha vergi toplandığında 3,9 katrilyon olarak öngörülen bütçe açığından daha fazla bir vergi geliri söz konusu olmaktadır.

Devlet kayıtlı kesimde de vergi konusunda çok başarılı değil. Kayıtlı kesimi gerçek matrahları üzerinden vergilendirmediği için, gerekenden çok daha az vergi toplamaktadır. Milli gelirin % 22 si vergi olarak toplanırken; bu oran üyesi bulunduğumuz OECD ülkeleri içinde en düşük orandır.

Devlet kamu giderlerini en sağlam kaynak olan vergi gelirleri ile karşılayamayınca borçlanma yoluna gitmekte, hem alınan borçların ana paralarını hem de faizlerini karşılaması vergi gelirlerinin 2/3 ü ile mümkün olmaktadır. Ülkemizde işletmelerin kartaboları incelendiğinde faaliyet karlarının çok üzerinde faaliyet dışı karları olduğu görülmektedir. (faizler, hazine bonusu, repo gelirleri) Buradaki ilginç nokta şu: İşletme sahiplerinin riske girerek, yatırım yaparak, çalışarak elde ettikleri karlar vergilendirilirken, faaliyet dışı karları; yani hiçbir riske girmeden, hiçbir çalışma gerektirmeden, elde ettikleri ve daha yüksek oranlı olan karları vergiye tabi tutulmuyor. Devlet vergi alması gereken kesimlerden borç almakta, buna karşılık vergi alabildiği kesimlerden elde ettiği gelirleri borçlandığı kesimlere aktarmaktadır. Böylesi bir tabloda devlet rantıye kesimlerine para aktaran bir kurum işlevi görmektedir. Bütçenin 2/3 ünü götüren iç ve dış borçları seyrî bu şekilde giderse bütçenin tamamının bile bu borçları karşılamasının mümkün olamayacağı bir süreç doğru hızla yaklaşmaktadır. Bütçe 6 yıl öncesi ile

Devamı var...

karşılaştırıldığında, sağlık, eğitim gibi sosyal harcamaları payının % 24 den % 14 e, yatırımlara ayrılan payların ise % 17 den % 6 ya düştüğü görülmektedir. Ülkemizde gelir ve kurumlar vergisinin GSMH ya oranı % 19 iken, OECD ülkelerinde bu oran % 30 dur.

Uluslararası muhasebe standartlarına göre son üç yılın enflasyonu kümülatif olarak % 100 ü aşarsa enflasyon muhasebesi uygulama zorunluluğu olduğu halde, ülkemizde böyle bir uygulama söz konusu değildir.

* ANASOL / D hükümetinin hazırlamış olduğu vergi yasa tasarısı neyi hedefliyor:

Maliye bakanlığı ve hükümet yetkilileri tarafından sık sık kamuoyuna yansayan açıklamaları ile, vergi yasa tasarısının amaçları ve beklentileri şu şekilde özetlenebilir:

-Tasarının en önemli maddesi gelirin tanımının değiştirilerek, her türlü kazancın vergiye tabi olması hedefleniyor.

- Vergi oranlarının düşürülerek vergi hasılatının artırılması hedefleniyor,

- Mevcut vergi sistemi sistemi en düstür mükellefi bile vergi kaçırmaya zorlayan bir nitelikte olduğundan, vergi yasalarındaki değişikliğin fiskal amacı dışında, vergi sistemini içinde yaşanabilir hale getirmeyi amaçlıyor.

- Vergi dairelerine şu anda kayıtlı bulunan gelir, kurumlar ve götürü mükelleflerinin sayısı 3 milyon 200 bin. Bu sayının 6 - 7 milyona çıkarılması hedefleniyor. (Kayıt dışı kesimi kayıt altına alma)

- Toplam vergi gelirleri içindeki payı % 60 ı bulan dolaylı vergilerin, payını azaltmak amaçlanıyor.

- Tek vergi numarası uygulaması ile kişi ve kuruluşların servetlerindeki değişiklikler izlenerek hakkaniyetli bir vergilendirme yapmak.

- Vergi sisteminin içinde bulunduğu karmaşık yapıyı basitleştirmek ve uygulamada aksaklığı farkedilen yerleri düzeltmek.

Yukarıda sayılan amaç ve beklentileri hedefleyen vergi yasa tasarısı ile ilgili görüşmeler 22 Temmuzda tamamlanarak kabul edilen 4368 sayılı kanun 29 Temmuzda resmi gazetedeki vavınlanarak yürürlüğe girdi.

Kimi değişiklikler yürürlükte, kimileri 1.01 1999 tarihinde, kimisi de daha ileri tarihlerde yürürlüğe girecek. Tasarının yasallaşması bu konudaki tartışmaları bilirmek şöyle dursun, daha da yaygınlaşmasına neden oldu. Yeni maddeleri birçoğunda değişik yorum ve beklentilerin ortaya çıkması ile, gözler maliye bakanlığının çıkaracağı tebliğlere yönelmiş durumda. Vergi yasasının tasarımı aşamasından, içinde bulunduğumuz sürece gelene değin geçirdiği aşamalar incelendiğinde, hedefi bütçe açıklarını sağlam kaynak olan vergi ile finanse etmeyi, buna paralel olarak da her türlü gelirin vergilendirilmesi hedeflenirken, tasarının birinci şeklinde yer alan, 12 Eylül'le birlikte kaldırılan servet beyanı yönteminin basit bir şekli, sermaye kesimlerinden gelen yoğun tepkiler üzerine geri çekilmiştir. Gerek, tasarımı meclis alt komisyonlarına gelmeden önce yapılan görüşmelerde, (örneğin Ekonomik Sosyal Konsey toplantıları) gerekse de meclis komisyonlarına geldikten sonra sermaye çevrelerinin yoğun kulisleri sonucunda, sermaye kesimleri lehine önemli değişiklikler yapılmıştır. Yine yasadaki sermaye lehine çıkarılan kanunlar, dağıtılmayan karlardan gelir vergisi stopajının kaldırılması, yatırım işndirimi konusunda çok cazip düzenlemeler, başlangıç zamanı ve kapsam sınırlaması olmaksızın bir servet affının getirilmesi, envanter affının çıkarılması, vs.

Kayıt dışı ekonomiyi kayıt altına almanın en önemli hedef olduğu iddia edilen yasadaki bu konuda ciddi önlemlere rastlanılmamaktadır. Örneğin ülkemizde kayıt dışı kesime en önemli örnek teşkil eden işgücü piyasasında sigortasız çalıştırma ve düşük ücret gösterilmesinin önlenmesi ile ilgili hiç bir önlem bulunmamaktadır. (Tam da yasanın çıktığı dönemde, İstanbul Merter'de Başbakan yardımcısı Bülent Ecevit'in katıldığı sigortasız çalışma mitingi katılım açısından tam bir fiyasko olmuştur.)

Yasanın çıkmasına rağmen sermaye kesimlerinin yasayı delme ve aleyhlerine olan bazı uygulamaların değiştirilmesi talepleri sonucunda, 29 Temmuz'da yasallaşan tasarıda ilk gedik 13 Ağustos tarihinde açılmış oldu.

TASARI 29 TEMMUZDA YASALLAŞTI 13 AĞUSTOSTA DELİNDİ

4369 sayılı vergi kanununda 94. maddede yapılan değişikliklerin sonucu olarak ilgili maddenin 8. ve 14. bentlerinin parantez içi hükümleri yürürlükten kaldırılmıştı. Bu değişikliklerle birlikte bankaların kendi aralarında yapmış oldukları mevduat ve repo işlemleri de vergi kapsamına alınmış ve otomatikmen %12 ve %6 stopaja tabi

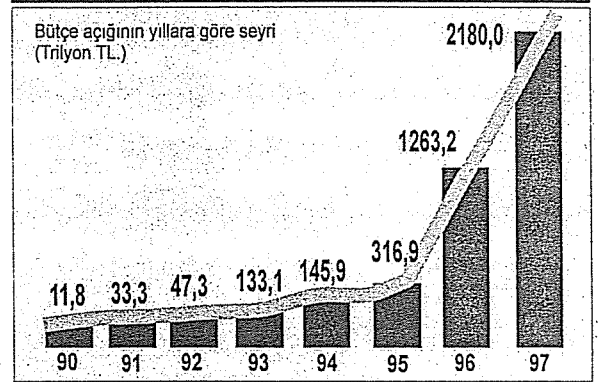
Maliye ve hükümet yetkililerinin ağızlarından düşürmedikleri "vergide adalet ve eşitlik" ilkesinin de ihlal edildiği açıkça ortadadır. Bu değişiklik sonucu devletin kaybı 75-100 trilyon TL'dir.

tutulmuştu. Bu değişikliğe mali kesim daha görüşme aşamasında büyük tepki göstermesine rağmen düzenleme o haliyle yasallaşmıştı. Baskıların yasa çıkıktan sonra artarak devam etmesi sonucunda hükümet daha fazla dayanamadı ve 13 Ağustos tarihinde çıkan 23342 sayılı mükerrer resmi gazetedeki yayınlanan kararname ile bu oranı %6'ya, daha sonra bir ay bile uygulamadan sifırı indirerek eski haline dönüşü sağlamış oldu.

Kişisel mevduatlarda ise bu oranlar mevduat için %12, repo gelirleri için ise %6 olarak daha önce olduğu gibi devam ediyor. Maliye ve hükümet yetkililerinin ağızlarından düşürmedikleri "vergide adalet ve eşitlik" ilkesinin de ihlal edildiği açıkça ortadadır. Bu değişiklik sonucu devletin kaybı 75-100 trilyon TL'dir.

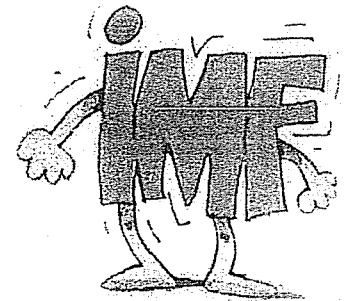
Yine özellikle Rusya'da ortaya çıkan kriz bahane edilerek sermaye kesimleri tarafından yaratılan kaos ortamı sonucunda da borsa da hükümetten yeni tavizler koparmış

BÜTÇE AÇIKLARI

oldu. 2 Eylül önlemleri olarak kamuoyuna yansayan bu uygulamalar sonucunda, devlet 1999 yılında elde edeceği 1 katrilyonluk vergiden feraagat etmiş oldu. Örneğin 1998 yılında ihraç edilen kamu kağıtlarının raic bedeli yerine alış bedeli ile değerlendirilmesi sonucunda vergi kaybı 800 trilyon.

En büyük kıyametin İMKB'de koptu. Başbakanın gezisini bile iptal ederek bizzat çalışmalara katılması sonucunda alınan önlemlerle Türkiye çok önemli bir borsa krizinden kurtulmuş oldu!! İMKB'de toplam 227 şirketin hisse senetlerinin işlem gördüğünü ve bu şirketlerin halka açtıkları sermayelerinin oranının %19 civarında olduğu değerlendirildiğinde, yapılan düzenlemeler sonucu 1 katrilyonluk kayıp kimin cebine gittiği açıkça görülmektedir. İç borçları 7 katrilyon, 1998 yılı bütçesinde personel ücretlerinin 3 katrilyon olduğu gözönüne alınırsa, 1 katrilyonluk kayıp önemli daha iyi anlaşılacaktır. Kamu çalışanlarının ücret artışı dönemlerinde verilen artışın "bir puan bile üzerine çıkmam" kararlılığını gösteren hükümet, konu rant çevreleri olduğunda oldukça lütfekar olduğu görülmektedir.

Ücretlilerin gelir vergisinde yapılan beş puanlık indirim uygulama tarihi Ocak ayı olması gerekirken, 6 aylık dönem muaf tutularak Temmuz ayından itibaren indirimin uygulanması yasanın kimler için esnek olduğunu ortaya koymaktadır.

Yine yasada vergi oranları düşürülerek vergi gelirlerinin artırılması anlayışı da uygulandığı bir çok ülkede iflas etmiş bir anlayıştır. Hiç bir zaman sermaye kendi rızası ile vergi vermek istemez. Hele ülkemizdeki gibi sermaye kesimlerine karşı oldukça esnek bir hükümet için bu uygulama risk taşımaktadır. Bunun sonucu olarak da vergi gelirlerinin düşürülmesi durumunda hükümet, ya dolaylı vergileri artırmak suretiyle, ya da aslı görevleri olan eğitim, sağlık gibi hizmetlere ayırdığı payı azaltarak (büyük bir olasılıkla ikisi birden) bu farkı kapatmaya çalışacaktır.

SONUÇ OLARAK: VERGİDE REFORM MU?

Kamuoyunda vergi reformu olarak kabul gören yasanın tasarımı aşamasından geldiği süreçte gerçek anlamda bir reform olmadığı, uzmanlar tarafından ilk baştan beri ifade edilmektedir. Mevcut yasaların 1/20'sinde değişiklikler içeren bir tasarıdan reform olarak söz etmek zaten oldukça zor. Vergide reform "vergilerin hepsinin değilse bile önemli kısmının alındığı şey, kaynak veya verginin konusunun, verginin hesaplandığı matrahın, ya da toplama usulünün büyük ölçüde değiştiği durumlarda söz konusu olabilir. Ancak bir olayın vergicilikte reform amacını taşıması, bu amaca ulaşması ile mümkündür. Amacına ulaşmayan bir yasa ne reformu gerçekleştirebilir, ne de uygulamada bir etkinlik sağlar."

VERGİ VE İÇ BORÇLAR

(Trilyon TL.)	Vergi gelirleri	Artış yüzdesi	İç borç stoku	Artış yüzdesi
1993	264,3	-	357,3	-
1994	587,8	122	357,3	123,7
1995	1084,9	84,5	1361,0	70,3
1996	2244,0	106,8	3149,0	131,4
1997	4750,5	111,7	6283,0	99,5

Vergi yasasının tasarımı aşamasında, maliye bakanı Zekeriya Temizel "Hiç bir kazanç vergi dışında kalmamasın, ama şu kazanç vergi dışında kalsın dediğiniz zaman sistemde bir gedik açmış olursunuz. Demek ki, sistemin delinmemesi için her türlü kazancın vergiye tabi olması gerekiyor" derken, yasanın delinmesinden sonra "ne kadar esnek bir vergi yasası çıkardığımız görüldü, sorunlara anında çözüm üretildi" diyerek bu uygulamanın hangi toplumsal kesimler için geçerli olduğunu ortaya koymuştur:

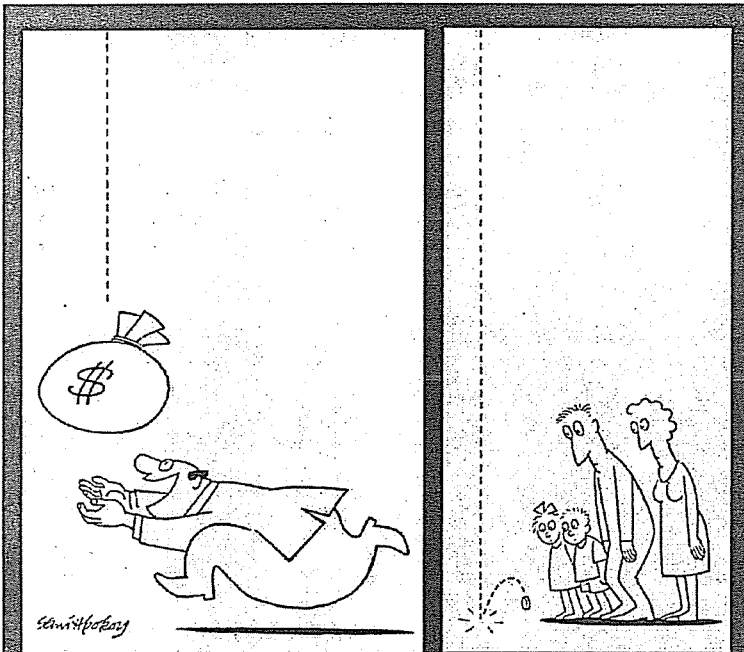
**SERMAYE KESİMLERİ İÇİN OLDUKÇA ESNEK,
EMEKCİLER İÇİN İSE OLDUKÇA SERT BİR VERGİ SİSTEMİ...**

VE ÖNERİLER...

Sermaye kesimi üzerindeki vergi yükü artırılarak emek kesimi üzerindeki vergi yükü azaltılmalıdır. Asgari ücret vergi dışı bırakılmalıdır. Vergi gelirleri içinde dolaysız vergilerin payı artırılmalı, vergilendirilemeyen alanlar vergi kapsamına alınmalıdır. Servet beyanı yöntemi ile servetin vergilendirilmesi sağlanmalıdır. Vergi istisna ve muafiyetlerinin sınırlandırılması ile verginin geniş tabana yayılması sağlanmalıdır. Finansal işlemler, sermaye akışları, faiz gelirleri üzerindeki vergi yükü artırılmalıdır. Maliye bürokrasisi mevcut yasaları uygulamaya kararlı hale getirilmelidir. Vergi incelemeleri artırılıp cezalar caydırıcı düzeye çıkarılmalıdır. Maliye çalışanlarının ekonomik, sosyal ve özlük sorunları çözülerek iş verimliliği artırılmalıdır.

Ahmet ACAR

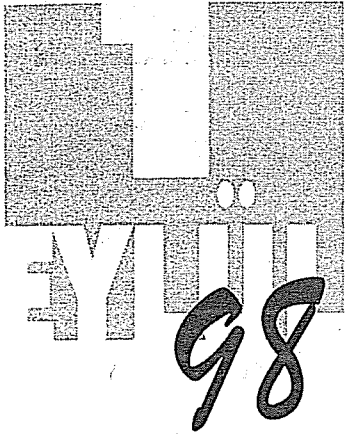
T. Maliye Sen G. Basın Yayın Sekreteri

30 EYLÜL "MALİ MİLAT"

**Ak akçe kara gün içindir,
Kara akçe de "ak gün" için...**

SAVAŞ GERÇEĞİ

Geçtiğimiz ay kutlanan 1 Eylül Dünya Barış Günü, yine tüm dünyada, savaşların ve silahların gezegenimiz üzerinden silinip gitmesi özlemi ve talebiyle kutlandı.

Dünya insanlığı için büyük yıkım ve soykırım demek olan 2. Dünya savaşının sona ermesinden sonra, savaşın başlangıç günü olan 1 Eylül, bir daha savaşlar olmasın arzusuyla Dünya Barış Günü ilan edildi.

O günden bu yana, yani 58 yıldır, her 1 Eylül'de insanlık "savaşlar olmasın" çığıltığıyla sokaklara, alanlara akmakta, çeşitli etkinliklerle kanlı, kirli, haksız savaşları lanetlemektedir. 2. Dünya savaşı gibi, milyonlarca insanın katledilmesine, milyonlarca yaşam kaynağı ve araçlarının yerle-bir edilmesine yol açan büyük soykırım savaşı, cani Hitler Almanyası ve faşist ittifak devletlerinin yenilgisiyle bitti, ama ne savaşın yarattığı derin izler silindi, ne de insanlık savaşsız bir dünyaya merhaba diyebilirdi. Uzak doğuda Ortadoğuda, Latin Amerika'da, bugün Balkanlarda yerel, bölgesel savaşlar, ABD emperyalizminin "kafasını bozan" (çıkartlarını tehdit eden) her ülkeye "gece yarısı hareketleri"yle "ders verme" savaşları süregeldi. Emperyalist silah tekellerinin, gerici, despot diktatörlüklerin ya da hala sınır vb. gibi gerekçelerin körüklediği savaşlar, geride utanç, yıkım, gözyaşı ve ölümler bırakıyor sadece.. Yıkılan, yakılan kentler, köyler evsiz-yurtssuz kalmış insanlar ve ölümler bütün savaşların ortak manzarasıdır.

Bütün dünya emekçilerinin, alınterinden, sağlığından, eğitim ve diğer zorunlu yaşam gereksinimlerinden kesilerek silahlanmaya aktarılan büyük kaynaklar ise, hem doğayı, hem de yaşamın yeniden üretilmesini tehdit etmekte.

1998'de de bir kez daha silahlardan arınmış, sazaşsız ve sömürsüz bir dünya için daha etkin, daha kitlesel mücadele dileğiyle, 1 Eylül Dünya Barış günü kutlandı.

Devletin bölgemizde kamu çalışanlarına farklı yönetimi 14 yıldır sürdürülen kirlenmiş bölge halkına ve tüm Türkiye'ye çok pahalıya mal olduğu ortada. Ülke gelirinin %50'sinin harcıandığı savaş, tüm topluma işsizlik, pahalılık, zam, baskı, şiddet olarak yansımaktadır. Tarih kitaplarımız savaşları hep yüceltmiş, kutsallaştırmıştır. Savaşların insanlığa bıraktığı izlerden, kandan, gözyaşından, acıdan hiç bahsetmemiştir. Oysa her savaş insanlığın ilerlemesini engelleyen kötülük zincirine bir halka daha ekler. Ezilenler, emekçiler propaganda yoluyla zehirlenmedikleri sürece savaş yanlısı olmamıştır. Savaşlar her zaman, dili, dini, rengi, mezhebi ne olursa olsun emekçilere zarar vermiştir. Savaşta ölen, sakatlanan, acı çeken, ekonomik yıkım bedellerini ödeyen hep emekçiler olmuştur. Savaşlardan güçlenenler ise sermayedarlardır. Kimi zaman yeni egemenlik alanları, yeni pazar alanları, hammadde ve ucuz işgücü alanları kazanmış, kimi zaman da silah stoklarını eritmiştir. "Yeni Dünya Düzeni" ile birlikte toplumların barış ve refah içinde yaşayacağını söyleyenlerin balonları çok geçmeden sönmüş ve Kafkasya'da, Balkanlar'da, Ortadoğuda, Afrika'da ve dünyanın başka bir çok yerinde bölgesel savaşlar patlak vermiştir. Emperyalistler silah savaşıyla karlılarına katmak için kıskırttıkları bölgesel savaşlarla büyük rantlar elde etmişlerdir. Dünyanın barış ilmsalleri gibi görünen emperyalistler az gelişmiş ülkeleri kıskırtarak sürekli silahlandırmaktadır. Son günlerde ABD'nin Sudan ve Afganistan'ı bombalaması, emperyalist ülkelerin sahte yüzlerini tekrar ortaya koymuştur. Bir taraftan bu ülkelere silahı satan ve Sovyet işgali esnasında milis kâmpırları kurarak eğitim veren. Amerika, başlıca kesiliken, diğer taraftan iç politikada bozulmuş dengeleri yeniden kurmak ve skandalların üstünü örtmek için, hayali düşmanlar yaratıp "telörist ülkeleri cezalandırma" politikasıyla yüzlerce masum-sivil insanın yaşamını bir gecede sona erdirmektedir. Günümüzde emekçilerin dünya ölçeğinde örgütsüzlüğü, ulusçuluk ve güvenin yükselişi nedeniyle, uluslararası emperyalist sistemde barışı sağlamanın koşulları her geçen gün biraz daha zorlaşıyor. Ülkemizde de egemenler, sürekli hayali "dış düşman"lar ile suni gerginlikler yaratarak emekçileri oyalama taktiği ile yönetmektedir. Bir Yunanistan'la Kardak krizi, bir gün Egede oniki mil sorunu, bir başka gün Kıbrıs sorunu, Rusya ile sık sık hatırlatılan "tarihi düşmanlıklar", Kerkük petrol bölgeleri üzerinde imilyaz savaşı, Suriye ile "su krizi" vb. Sorunlarla üzerine yaratılan gerginlikler, kıskırtıcı, yayılmacı yaklaşımlar, halkların işsizliğe, pahalılığa, enflasyona, baskılara karşı mücadelesinde bilinç bulantığı yaratmakta, emekçileri bölmektedir. Bu politika, emekçileri kendi öz talepleri için verecekleri mücadeleden uzaklaştırır, egemenlerin ise kin, nefret, düşmanlık duyguları ekerek halkları bölmeye çalışan yönetimlerden biri olarak uygulanmaktadır. Oysa, yüzyıllardır, tarihsel, kültürel olarak ortak bir mirası paylaşan Akdeniz Halkları, Arap, Ortadoğu halkları savaşı değil barışı istiyorlar. Barış, bütün dünya halklarıyla birlikte kendi ülkemiz insanının da acil talebidir. Ülkemizde nasıl adlandırırsak adlandırılırız, ister savaş, ister düşük yoğunluklu bir savaş (Genel Kurmayın adlandırması) diyelim, sonuçları itibarıyla herkes için bir yıkım, bir kara tablo ortaya çıkıyor. Savaşa yılda yaklaşık 8 milyar dolar harcanıyor. Bütçenin önemli bir kısmının savaşa ayrıldığı bir ülkede ekonomik kalkınmanın olanaksızlığı aşikardır. Kaynaklar giderek kururken, istikrar paketleri ya da benzeri ekonomik uygulamalarla, savaşın faturası öncelikle, bu savaşta hiç bir kararı ve çıkarı bulunmayan emekçilere çıkarılmaktadır. Dış borçların artmasında, özelleştirilmenin

Bu ülkede herkesten çok emekçilerin barışa ihtiyacı vardır. Barışın olmadığı yerde demokrasi, demokrasinin olmadığı yerde ise hak ve özgürlükler olamaz.

hızlandırılmasında, iç borçların büyümesinde, ekonomik durumumuzun her geçen gün daha da kötüleşmesinde savaşın önemli bir yeri vardır. Savaşın her yerde olduğu gibi ülkemizde de ekonomik bedeli oldukça ağır olmaktadır. Yaşanan ekonomik yıkımın yanında, resmi rakamlara göre savaşın ortaya koyduğu bilançoda; yaklaşık 35 bin insan hayatını kaybetmiş, yüzlerce insan fiziksel ve ruhsal sakatlıklara uğramış, 3500 köy boşaltılmış, yaklaşık 4 milyon insan göç etmek zorunda kalmış, bölgede her türlü ekonomik, siyasal, kültürel faaliyetler olağanüstü koşullar altında ezilmiş, başta ekonomik çöküntü olmak üzere, seyahat etme özgürlüğünün sona ermesi, gıda ambargosu, binlerce faaliyet meçhul ve yargısız infazlar bölgenin değersiz kadeiri olmuştur. Savaş koşulları, bölgede üst düzey güvenlik görevlileri, siyasetçi ve mafya ittifakından oluşan çeteleşmeyi yaratarak uyuturucu bafığı; halkları zorla haraç toplama, her türlü kaçakçılık gibi, gayri-meşru Kazanç yolları açmıştır. Bu da yine savaşın yarattığı ve önarılması, temizlenmesi, gidebilmesi onlarca yıla mal olacak kültürel, ahlaksal, insansal kirlenme boyutudur.

Ülkenin her yerinde boy alan ve 1996 Susurluk kazasıyla gün yüzüne çıkan çeteleşmenin, asyisberg gibi uçurumun bölümlerinden daha derin olduğu görülmüştür. Düzen partileri, mafya ve devlet bürokrasisinin şu yada bu şekilde buluştuğu, içinde yer aldığı ya da kimilerinin bizzat oluşturulmasına katıldığı, her gün yeni bir skandalla patlayan ve siyasi arenayı çetelerin birbirine düellosuna döndüren olaylarla açıkça görmekteyiz.

Tüm bunlardan dolayı, savaşa karşı olmak; devlette yaratılan kirlenmeye, çeteleşmeye, ülkenin kaynaklarını hortumlayan silahlanma ve savaş bütçesine, özelleştirmeye karşı olmak demektir. Savaşa karşı olmak; insanların barış içerisinde evrensel değerler çerçevesinde, kardeşçe, eşit ve özgür yaşama hakkını savunmak demektir.

Bu ülkede herkesten çok emekçilerin barışa ihtiyacı vardır. Barışın olmadığı yerde demokrasi, demokrasinin olmadığı yerde ise hak ve özgürlükler olamaz. Başta, savaşın en çok zarar gören işçiler, kamu emekçileri, yoksul halk olmak üzere tüm insanlık bu gidiş dur demeli, kararlı ve örgütlü davranarak savaşı yenmelidir. Sivil toplum örgütleri, bu savaşın hiç bir çıkarı olmayan toplumu bir cephede ortak hareket ettirmekte insiyatifli davranmalıdır. Özellikle sendikalar, sosyalist partiler, demokratik küll örgütleri, yani barışın temsilcileri ve savunucuları bir an önce yan yana gelmeli, birlikte davranmayı kararlaştırmalıdır. Çözüm halkın kendi iradesini kullanmasıdır. Barış ve kardeşlikten yana tüm insanlığın ilindedir. Barışı daha gur bir sesle haykıralım ki, kulakları sağırlaşmış vicdanları bile titretsin, barış yakalanana dek bu ses sürsün.

SAVAŞA HAYIR, BARIŞ HEMEN ŞİMDİ!
BARIŞ İÇİN EMEKÇİLER EL ELE!

Siddik ALADAK

Tüm Maliye Sen Diyarbakır Şubesi Başkanı

ÇALIŞMA VE SENDİKAL YAŞAMDA KADIN SORUNLARI VE ÖNERİLER...

Sendikalar işçi ve emekçilerin çıkarlarını sermayeye, devlete karşı koruyan, geliştiren ve kapitalistlerin her türlü saldırı ve baskısına karşı savunma araçlarıdır. Yoğunlaşmış bir toplumsal gücün dinamizmini ve etkisini artırmanın ilk yolu, işçi ve emekçilerin sendikalarda örgütlenmelerinden ve bu sınıf okullarında eğitilmelerinden geçmektedir. Kapitalizmin yarattığı global sorunlara karşı, küreselleşen sermaye karşısında sömürüyü sınırlayan örgütlenmeler olan sendikalar, legal ve illegal tüm örgütlenmelerden, devletten, sermayeden ve tüm partilerden bağımsız olarak, iş kollarındaki ve emek cephesinin somutsal üzerinde dururken, sendikalımızda, partilerde, kısaca kamusal alanın karar mekanizmalarında biz kadınların bırakın sayısal doğrulamında temsiline, bulmak bile zordur.

Biz kadınlar, genelde örgütsüz, sosyal güvenlik, iş güvencesinden yoksun, ev işlerinin devamı gibi görünen işlerde istihdam edildiğimizden, erkek egemen ideolojinin tahakkümüyle ya örgütsüz kalmaktayız ya da varolan örgütlerimizle sınırlı ilişkiler kurmaktayız.

Emeği tarihte gömülü, kendisi görünmeyen biz kadınlar, ailenin oluşumu ve mülkiyetin doğmasıyla, cinsiyetçi işbölümüyle yaşamdaki statüleri ikinciliğe oturtulmuş ve genelleştirilmiştir.

Yüzyıllardır varlığı hiçe sayılan, susturulan, kendine yabancılaştırılan, emeğine, kimliğine, cinselliğine, bedenine, benliğine, beynine el konulan kadınlar sistemce, sistemli bir şekilde gelenek, görenek, yazılı-yazısız kuramlarla, sistemin devamının sağlanması için yeniden üretimin gerçekleştirildiği, kamusal alanla özel alanın çakışması olan aile aracılığı ile köleleştirilmiştir. Erkek egemen ideolojinin uzantısı olarak günün kutsal kalesi olan ailede baba patron, anne işçi, çocuklar da çiraktır. Yani özel alanın kuralları da sistemce belirlendiğinden politiktir.

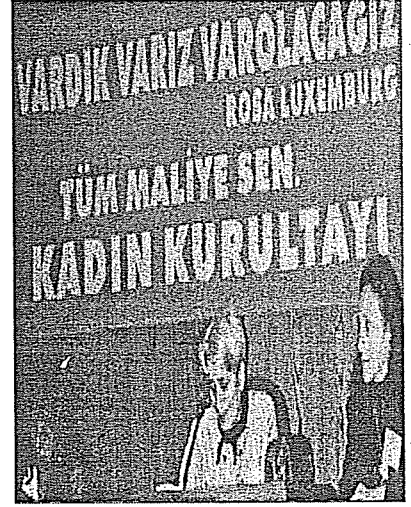
Kadınların rasyonel birey olmamalarının nedenleri ailede ve kuşatılmışlıklarında aranmalıdır.

Kadın-erkek cinslerinin farklı biyolojik yapıda, aynı toplum içerisinde dünyaya gelmelerinden sonraki toplumsallaşma sürecinde her iki cinse de farklı kültürel değerlerin aktarılması, iki cinsin birbirlerinden çok farklı olarak toplumsallaştırılması ve cins durumlarına göre kültürel değerler aktarılması kadınları insan olmaktan kadınlaştırmaya götürür. İnsan kadın doğmaz, kadınlaştırılır. Eğitimde fırsat eşitsizliğine karşın, biz kadınların kamusal alandaki varlığı özel alanın izin verdiği ölçüde gerçekleşmektedir. Çalışan kadınlar sendikalara üye olsak bile, sendika organlarında ifade edilememenin sıkıntılarını yaşamaktayız. Çünkü, toplumdaki yerimiz, günün kutsal kalesi olan aile içindeki

*Kadınları eşit görmeyen, erkeğin
arkasında konumlandırın
her türlü pratik ve
gelenekle mücadele edilmelidir.*

genelleştirilmiş rollerimize bağlı olarak belirlenmektedir. Toplumsallaşması gereken ev işleri, birlikte yapılan çocukların kadınlarca bakılması, evlerin yönetimi omuzlarımıza yüklendiğinden, çalışıyor olmamız bunların dışına çıkmasına tek başına yetmemektedir. Biz kadınların, üyelikten faal sendika sürecine katılmamız zorunlu olmasına karşın, fiiliyatta ya bekar, ya da çocuklarını büyütme kadın arkadaşlarımızı görmekteyiz. Emek örgütü olan sendikalarımızda, karar alma mekanizmalarında kadınların yer almaları için yapılması gerekenler;

* Sendikalarda kadınlar sayıları oranında temsil edilmelidirler. Kadının kendini sendika yönetim organlarında ifade hakkı, pazarlıklarda, ittifaklarda kaynayıp gitmektedir. Aynı efor gösterse de kadın yönetim organlarına gelinceye dek, bir çok engellemelerle karşılaşmaktadır. Bu organlarda yer alsak bile, başkanlık, sekreterlik gibi görevlere gelmesi olası değildir. Sonuçların eşitliği isteniyor ise, farklı durumda bırakılan kadınlara da farklı

* Kadınlara yönetimlere gelmeleri için "KOTA" uygulanmalıdır.
* Kadın sorunu tüm sorunları kestiğinden, kadın sorununu erteleyen, sonralara havale eden mantık mahkum edilmeli, kültür yaratılmalıdır.
* Şubelerden başlayarak yukarı doğru ve işyerlerinde *kadın komisyonlarının* hayata geçirilmesi, komisyon olmayan yerlerde kurulması, varolan kadın komisyonlarına işlevlik kazandırılması tüzük maddeleriyle kalıcılaştırılmalıdır.
ÖYLEYSE;
Evrensel insan hakları ve hukuk normlarını reddeden her türlü anlayışa karşı durulmalıdır. Kadın lehine varolan hukuki kazanımları savunurken, erkek egemen unsurun tasfiyesi ve kadınların konumunu ilerletecek yeni yasal kazanımlar için mücadele edilmelidir. Türkiye'nin de imzalamış olduğu, BM'in "CİNS AYRIMCILIĞINA KARŞI ULUSLARARASI SÖZLEŞME" nin gerektirdiği yasa düzenlemelerin yapılması için mücadele edilmelidir.
Siyasal islama ve kadınları suskunluğa hapsedmeye çalışan bütün uygulamalara karşı kadın dayanışma merkezleri, sığınma evleri ve iş bulma merkezlerinin kurulmasını ve yaygınlaştırılmasını savunur.
Tüm yaşam alanlarında, kadınların isteği dışında, kadınlarla erkeklerin farklı cins olmalarından dolayı ayrı mekanlarda bulunmalarını dayatan uygulamalara karşı durulmalıdır.
Kadınları eşit görmeyen, erkeğin arkasında konumlandırın her türlü pratik ve gelenekle mücadele edilmelidir.
Ve sonuç olarak bu ve benzeri mücadelelerin devamlılığı için olmazsa olmaz olan "BAĞIMSIZ KADIN ÖRGÜTLÜLÜĞÜ" NÜN mutlaka kurulması gerekmektedir.
Kadın sorunu ertelenemez.
Kadın sorunu tüm sorunları keser
Ellerimizle şekillenecek günlerde buluşmak dileğiyle.

Fadime TÜRKYILMAZ

Tüm Maliye Sen Ankara Şubesi Yön.Kur.Üyesi

KAMU ÇALIŞANLARI HAREKETİ VE SEÇİMLER

*Kamu
emekçileri ve
tüm demokrasi güçleri
olarak, bu olumsuzluklara,
anti-demokratik uygulamalara
ve sömürüye seyirci kalamayız.*

Türkiye, yeni bir sürecin içinde dört nala seçime doğru gidiyor. Seçimin çift mi tek mi, 6 ay önce mi sonra mı yapılacağı bu sürecin teferruatını oluşturuyor. Seçimlerin merkez partisi olarak addedilen orta sağ (ara ara ve ya unutkanlık eserimidir bilinmez sağın en uç renklerine de bürünmekten kaçınmayan uç sağ) ve orta sol partiler için bir turnusol kağıdı olacağı izlenimi yaygın. Seçimin, bu, merkez olarak telaffuz edilen cenahta kan kaybını artırabileceği, dahası halkın bu partilerde umut peşinde koşmak bir yana bir umut kırıntısını bile bulmakta zorlanacağı biliniyor.

Hal böyleyken, toplumun alt ve orta sınıfları arasında ekonomik perişanlık kol gezerken, yılları, onyılları muhalefette geçen eşitlikçi solun da hala sağlam ve kalıcı bir konumu işgal edemediği de ne yazık ki gözden kaçmıyor.

Uluslararası sermayenin küresel eğilimleri ekonomik yeniden yapılanmaya gereksinim duyuyor.

Özelleştirme furyası tüm emekçilerin muhalefetine rağmen tüm hızıyla devam etmektedir. Enflasyon rakamları Türkiye tarihinin nadir tanıklık ettiği boyutlarda seyrediyor. Uygulanan sözde kriz politikaları, krizin yükünü tümüyle emeğiyle geçinen kesimlerin sırtına yüklerken, sermaye sahipleri süpekülatif para oyunlarıyla krizden karlı çıkma yollarını bulabiliyorlar. Bu yüzden sınıflar arası gelir dengesizliği daha da artıyor.

Toplumda ırkçılık ve mezhepçilik körüklenerek yaratılan savaş koşullarından tümüyle emekçi halk kitleleri zarar görmekte ve ülkemiz içinden çıkılmaz bir batağa sürüklenmektedir.

15 yıldır ülkemizde bir kirli savaş sürmektedir. Savaş nedeniyle binlerce insanımız; askerimiz, güvenlik görevlimiz, savunmasız yurttaşlarımız ve başta öğretmenlerimiz olmak üzere yüzlerce kamu emekçisi yaşamlarını yitirmiştir. Resmi açıklamalara göre 1984'ten bu yana "asayişin berkemal olması 85 milyar dolar harcanmıştır. Ülkemizdeki bunca olumsuzluğun yanısıra TBMM de gurubu bulunan siyasi parti liderleri ve milletvekilleri birbirlerini hırsızlıkla, yolsuzlukla, hatta daha da ileri giderek çete mensubu olmakla suçlamaktadırlar.

Ancak bu suçlular ortaya çıkarılamamıştır. Ayağa düşen yolsuzluklar, sağır sultana ulaşan çeteleşmeleri berhava edecek siyasal bir irade ortalıkta görünmediği gibi siyasilerin kısmi azamisinin bu kirlenmeye ucundan bucağından bulaştığı halkın maşeri vicdanında yaygın bir kanaat haline gelmiştir. Yine binlerce faili meçhul cinayetler işlenmiş, ama faileri bir türlü ortaya çıkarılamamıştır. İşbaşına gelen hükümetler başta kamu emekçilerinin sorunları olmak üzere deöokratikleşme paketi ve reform sözleriyle işe başlamakta ama sözleri ve icraatları arasındaki tezat çok kısa bir zaman zarfında kendisini belli etmektedir.

Gerici güçler, devletin bürokrasisinde ve kurumlarında tam tekmil kadrolaşmışlardır. Çete ve mafya devlet bürokrasisine ve siyasete yön verir bir hal almıştır. Kamu sektörü bilerek ve isteyerek çalıştırılmamış, gerekli teknolojik yatırımlar yapılmamış, özelleştirme adı altında kaynaklar belirli özel kişilere, holdinglere ve uluslararası sermayeye peşkeş çekilmiştir. Yargı bağımsızlığı çok cılız kaldığı gibi, yargının siyasallaştırılması ve etkisizleştirilmesi için uğraş verilmiştir. Üniversiteler bilimsel özerklikten yoksun bırakılmıştır. Araştırmayan, yaratmayan, üretmeyen ezberci bir kuşak yetiştirilmiştir.

Sosyal devlet anlayışı terkedilmiş, parası olana eğitim ve sağlık hizmetleri sunulmuştur.

Yaratılan bunca olumsuzluğa ve yaratılmış olan krize biz kamu emekçileri için ceremesini çekme noktasında dahil

Burjuvazi, içinde bulunduğumuz krizden çıkış yolu olarak erken seçim kararı almıştır. Böylesi bir gerçeklik karşısında kamu çalışanları ne yapmalıdır ? Bu durumda ülkemizin geleceğinin daha da kararmasına sessiz mi kalacağız ? Ülkemizi bir avuç sermayeye ve çetelere terk mi edeceğiz question

Hayır. Bin kere hayır.

Susmayacağız. Susmak onaylamaktır, bu olumsuzluklara onay vermektir. Kamu emekçileri ve tüm demokrasi güçleri olarak, bu olumsuzluklara, anti-demokratik uygulamalara ve sömürüye seyirci kalamayız. Kamu emekçileri olarak ülkemizin demokratikleşmesinin yolunun emekten, özgürlükten, barıştan yana olan en geniş emek cephesini yaratarak bu cephenin genişletilmesinden geçtiğini unutmamalıyız.

Sendikal hak ve çıkarlarımızın önünde engel teşkil eden, siyaseti kirleten tüm kişi ve partilerle hesaplaşmayı bu seçimlerde mutlaka gerçekleştirmeliyiz. Anti-demokratik baraj sisteminin kaldırılmasını hedefleyen aktif ve etkili çalışma yapmalıyız. İttifak engellerini kaldırmalıyız. Partilerin adaylarını belirlemede liderlik sultasına son vererek en geniş katılımlarla adayların seçilmesini sağlamalıyız. Adaylar belirlemede kamu emekçileri en aktif bir şekilde seçme seçilme haklarını kullanmalıdır. Bu seçimler beni ilgilendirmez dememelidir. Böylelikle demokrasinin tüm kurum ve kurallarını yaşatmak için mücadele vermiş oluruz. Kamu çalışanlarına, topluma siyaset hakkı, kirlenmemiş, şeffaf ve halk için işleyen bir siyaset için hep birlikte işbaşı yapmalı, siyaseti, haksızlardan, halkın alınterinden çalanlardan, demogoglardan geri almalıyız. Haydi, kendimiz ve ülkemiz için el ele mücadeleye...

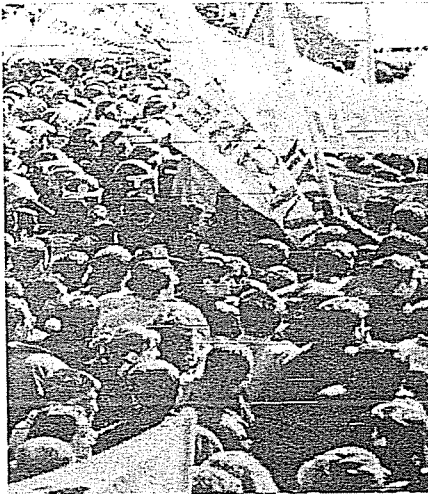
Mevlüt ÇAKMAK

Tüm Maliye Sen. Ankara Şubesi
Ver. Harç. V.D. İşyeri Temsilcisi

TÜM MALİYE SEN 4. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Tüm Maliye Sen'in 27-28 Haziran 1998 tarihinde yapılan 4. Olağan Genel Kurulunda seçilen Yönetim Kurulu, Kongre tarafından belirlenen ekonomik-demokratik istemlerin bir faaliyet programı haline getirilmesi amacıyla, görev dağılımını ve acil taleplerini aşağıdaki gibi formüle etti:

1. Sendikamız %20'lik sadaka zamlara karşı sendikamızın taraf olarak kabul edilmesi ve toplu sözleşme masasına oturtulması noktasında KESK bütünlüğü içerisinde gerekli çabanın gösterilmesine,
2. Sicil affının acilen çıkarılması ve vergi reformu yasa tasarısı içerisinde oluşturulmaya çalışılan "maliye hizmetleri sınıfı"na ayrımsız tüm maliye çalışanlarının dahil edilmesine,
3. Çalışan kadının kadın olmaktan kaynaklı sorunlarının çözümüne ilişkin gerekli komisyonlar oluşturularak somut çalışmaların yapılmasına,
4. Çıkarılmak istenen sahta "sendika yasa tasarısına" karşı KESK düzeyinde daha etkin bir mücadelenin yürütülmesi için gerekli çalışmaların yapılmasına,
5. Genel kurulumuzun demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskıların kınanması, insan hakları savunucularına yönelik saldırıların protesto edilmesi yaklaşımı doğrultusunda çaba gösterilmesine,
6. Faturası emekçilere ödettirilen kirlî savaşın bir an önce sona erdirilmesi ve meselenin barışçıl, demokratik zeminlerde çözülmesi için çaba sarfedilmesine karar vermiştir.

Bu çalışmalar doğrultusunda yapılan görev dağılımı ise şöyledir:

1) Bayram KESKİN	Genel Başkan	İstanbul
2) Abidin SİRMA	Genel Sekreter	İstanbul
3) Cengiz DEMİRBAĞ	Genel Örgütlenme Sekreteri	İstanbul
4) Turgut BİLİR	Genel Mali Sekreter	İstanbul
5) Ali BEKTAŞ	Genel Hukuk Sekreteri	İstanbul
6) Ahmet ACAR	Genel Basın-yayın Sekreteri	İstanbul
7) Nevin KAPLAN	Genel Eğitim Sekreteri	İstanbul
8) Hasan YAĞIZ	Genel TIS Sekreteri	Ankara
9) Mehmet AVCU	Genel Sosyal Ve Dış İliş. Sekreteri	Antalya

Not: Genel Örgütlenme Sekreteri Cengiz DEMİRBAĞ Eylül ayı içerisinde görevinden istifa etmiştir.

SOSYAL HAKLARIMIZ İÇİN

İktidarlar değişse bile değişmeyen bir tablo var; Kamu çalışanlarına yapılacak zam konusunda devletin eli bir türlü cebine gitmez. Kamu çalışanlarına ödenen ücret devlet bütçesine yükümlü gibi gösterilir. Çalışanların ücretlerinde yapılacak olan iyileştirme hep sorun olur. Bir türlü kapanmayan bütçe açığı birden hatırlanır. Binbir naz yapılır ve sonunda % 20 lik, % 30 luk bir oranın enflasyona denk düştüğü söylenerek konu kapatılır. Oysa yüzbinlerce kamu çalışanı hakkında kararlar alınırken onlara söz hakkı tanımak kimsenin aklına gelmez.

**Emeklilik yaşının yükseltilmesi
gelecek bir tarihin değil,
şu anın sorunudur. SSK'nın satılması
reform değil, yüzbinlerce çalışanın
ve ailelerinin sağlıklarının sokağa
terkedilmesidir.**

Enflasyonun % 90 larda seyrettiği bir ülkede verilecek % lik zamlar hiçbir zaman çalışanların elinde kalmaz. Reel olarak ücretler sürekli bir gerileme içinde olur. Döviz kurlarından bu durum rahatlıkla izlenebilir. Yapılacak düşük oranlı bir zammın bile bir gerilim içinde belirlenmesi bize bazı noktaları gün geçtikçe unutturuyor;

Birincisi; sorun toplumsal gelir pastasından payların nasıl dağıtılacağına ait yaklaşımdır.

İkincisi; üretme dayanmayan, ülke ihtiyaçları üzerine kurulu olmayan uluslararası sermayenin ihtiyaçlarına göre belirlenen bir ekonomide enflasyonun düşmeyeceğini ve % lik zamların sadece çıkan yeni ürünlerin tüketimine harcanacağını, yaşamımızı düzene ve rahata kavuşturmayacağını bilmeliyiz. Borsada yükselen endeksin her puanının bizim cebimizden çıktığının farkına varmalıyız.

Üçüncüsü, tek başına ücretin yaşamımızı kolaylaştırmayacağıdır. Sosyal güvenlik ve özlük haklarına ilişkin sorunlar da enaz ücretimiz

kadar önemlidir. Dinlenme, sağlık, eğitim, kültür, öğle yemeği, servis, emeklilik, sigorta gibi devletin ve işverenin yükümlülükleri önemsizmiş gibi görünmektedir. Oysa ücretlerimizin tek başına bunları karşılamadığı ortadadır. Bunlar bizim hakkımızdır. Yalnız ücretlerin değil, sosyal haklarımızın da korunması ve artırılması için mücadele etmeliyiz. Doğal olarak söylediklerimizin , doğayı, insanı dışlayıp bütün insanı, tarihi ve kültürel değerleri kara dönüştüren ve gittikçe geleceği tüketen bağımsızlığı ve demokrasiyi ayaklar altına alan neo-liberal politikalarla yapılması mümkün değildir. Katılımcı, insan doğa ilişkisini gözetken, karı değil insanların geleceğini ve sağlığını gözönünde tutan demokratik bir ekonomik anlayışla mümkündür bunlar. Çalışanların, üretkenlerin, tüketenlerin söz sahibi olduğu bir ekonomi, şimdiki kapkaç ekonomiden daha rasyoneldir. Bu yüzden artık geleceğimiz üzerinde söz söyleyebilmeliyiz. İstediklerimiz hiçbir şey meclis yolsuzluklarından, mafya ekonomisinden daha kötü değildir. Haklarımızı bilmeli ve sonuna kadar aramalıyız. Sosyal güvenlik kurumlarının gözden düşürülüp tasfiye edilmesine sessiz kalmamalıyız. Emeklilik yaşının yükseltilmesi gelecek bir tarihin değil, şu anın sorunudur. SSK'nın satılması reform değil, yüzbinlerce çalışanın ve ailelerin sağlıklarının sokağa terkedilmesidir. Serbest piyasanın hiçbir zaman çalışanların sağlığı için eli cebine gitmez.

**ÖZGÜRLÜKÇÜ BİR GELECEK İÇİN,
SÖZ YETKİ KARAR ÇALIŞANLARA!**

Turgut BİLİR
Tüm Maliye Sen MYK Üyesi

KESK 2. OLAĞAN GENEL KURUL SONUÇ BİLDİRGESİ

Ülkemizde kamu emekçileri sendikal mücadelesi 9 yıldır devletten, sermayeden ve siyasal odaklardan bağımsız, sendikal krize yanıtlar üretmek anlamında içinde önemli ipuçları taşıyan bir seyir izlemiştir. 9 yıllık mücadelenin anlayışı ve kavrayışı ise meşru ve fiili bir mücadele hattıdır. Bu anlayış ve kavrayış üzerinden verilen mücadele ile kamu emekçileri, tüm emekçilerin ve halkın umudu haline gelmiştir. İşte bu nedendir ki, kamu emekçilerinin çatı örgütü olan KESK'in dostu da düşmanı da çoktur.

Yıllardır verilen mücadelenin karşılığı olarak KESK meşruiyet sorununu aşmış, toplumsal muhalefetin en önemli dinamiklerinden birisi haline gelmiştir. KESK, bu bağlamda emekçilerin; ekonomik, demokratik, siyasal hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi ve yeni hakların kazanılması; sınıfsız, sömürsüz bir yaşamın kurulması için taraftır ve taraf konumunu da sürdürecektir.

Özellikle 28 şubat sonrası gelişen siyasal ortamda egemenler KESK'i zayıflatmaya, tecrit etmeye çalışmaktadır. Bunun somut göstergesi "sahte sendika yasa tasarısının" baskılarla, sürgünlerle, bombalarla dayatılması girişimleridir. Belirtilen girişimlerin en bariz örneği 4 martta demokratik direnme hakkını kullanan kamu emekçilerine yapılan saldırıdır.

Temel olarak Kızılay direnişi ile "sahte sendika yasa" girişimi askıya aldırılmıştır. Ancak KESK ve kamu emekçileri üzerinde oyunlar sürmektedir. Tezgahlanan oyunların bir parçası da 657 sayılı yasanın 125. Maddesi üzerinde yapılmak istenen değişiklikte gizlidir. Halkımızın, devlet beslemesi olan çetelere ve şeriat özcülerine karşı tepkilerini arkasına alarak, ama gerçek niyetini de gizleyerek yapılmak istenen şey sendikal mücadelede saf tutmuş olan kamu emekçilerini cezalandırmak ve işgüvencesini ortadan kaldırmaktır. Elbette demokratik demokratik hak ve özgürlüklerin gelişimine hizmet eden bir laiklik anlayışının yaşamın her alanında hayat bulması talebimizdir. Ancak yapılmak istenen farklıdır, KESK bunun farkındadır. Bu girişimleri boşa çıkarmak için mücadele etmeye, meşru direnme hakkını kullanmaya kararlıdır.

15 yıldır sürdürülen, yeni araçlarla yaygınlaştırılan Kürt halkının demokratik taleplerini bastırmayı amaçlayan savaştan kamu emekçilerinin hiçbir çıkarı olamaz. Tam tersine bu savaşın faturası tüm emekçilere çıkarılmaktadır. Bunun için KESK, sürdürülen savaşın durdurulması; adil, demokratik bir barışın sağlanması için geçmişte olduğu gibi bundan sonra da çabalarını sürdürecektir.

Ayrıca savaş ortamından beslenen, kan ve gözyaşı üzerinden savaş rantı sağlayan çetelerin ve onları kollyan, gizleyen siyasal ortaklarının açığa çıkarılması ve yargılanması için elinden geleni yapacaktır. Evde, işyerinde, sosyal yaşamın her alanında cins ayrımcı politika ve uygulamalarının sürdürülmesi, egemen kültüre hizmet eden bir tutumdur. Bir mücadele örgütü olan KESK, sınıfsal ve ulusal sömürüye karşı nasıl mücadele ediyor ise cins ayrımcılığı ve cinsel sömürüye karşı da mücadelesini tüm olanaklarıyla sürdürecektir. Yeni dünya düzeni anlayışının yansıması ve uygulaması olarak ülke kaynaklarına, emekçilere ve halkımıza yönelik ideolojik saldırının bir boyutu olan özelleştirme sermaye için yeni kar alanları yaratmaktadır. Emekçiler için ise; işsizleştirme, sendikasılaştırma ve yeni ekonomik kayıplara uğrama sonuçlarını doğurmaktadır.

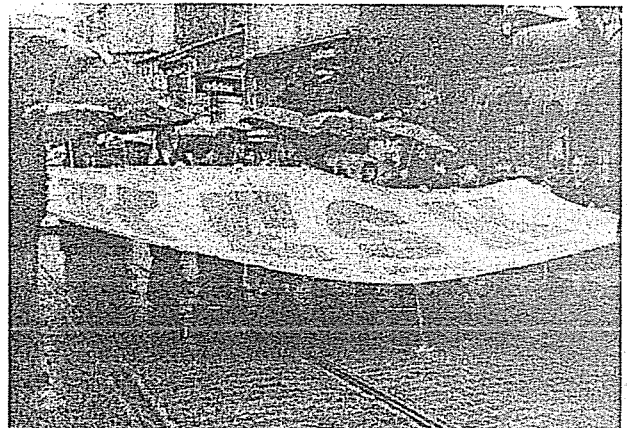
Özelleştirmeye karşı mücadele anlamında gösterilen çabaların yeterli olduğunu söylemek olanaksızdır. Bunu görerek, önümüzdeki süreçte mücadelenin etkili ve sürekli kılınması bir zorunluluktur. Bu nedenle KESK işçi sınıfı ve örgütleriyle ortak bir mücadeleyi hedeflemektedir. KESK, kamu emekçilerinin siyaset yapma hakkını ve düşünceyi ifade etme, yayma hakkının önündeki engellemelerin kaldırılmasını savunur. KESK, ülkede yaşanan her türlü insan hakları ihlallerine ve antidemokratik uygulamalara karşı tavır almıştır, almaya da devam edecektir.

Yıllardır grevli toplu sözleşmeli sendikası hak ve özgürlükleri kullanma mücadelesi veren KESK, grev ve toplu sözleşme hakkının kullanılmasında kararlıdır. Sendikal hakların kullanılmasında kararlı olan KESK, aynı hakların kullanılmasını, geliştirilmesini amacıyla işyerlerinden başlayarak işçi sınıfı ile birlikte ortak mücadeleyi hedeflemektedir.

MERKEZ YÜRÜTME KURULU GÖREVDAGILIMI	
GENEL BAŞKAN	SIYAMI ERDEM
GENEL SEKRETER	SEVİL EROL
MALİ SEKRETER	CENGİZ UZUNER
ÖRGÜTLENME SEKRETERİ	İSMAIL HAKKI ORTAKÖY
EĞİTİM SEKRETERİ	İBRAHİM KUDİŞ
İNSAN HAKLARI VE ÇEVRE SEKRETERİ	FAYSAL ÖZÇİFT
ULUSLARARASI İLİŞKİLER SEKRETERİ	HASAN HAYIR
BASIN-YAYIN VE HALKLA İLİŞKİLER SEK.	ATAMAN OĞUZ
HUKUK SEKRETERİ	HATİCE PEHLİVANOĞLU
TOPLU İŞ SÖZLEŞME SEKRETERİ	FIKRET DOĞAN
KADIN SEKRETERİ	NEVİN KAPLAN

DENETLEME KURULU	DİSİPLİN KURULU
HASAN ZENK	SELAHATTİN GÜMÜŞ
CEVAT HAN	HATİCE KÜRTULUŞ
ÖZCAN GÜNAY	KAMER DÜNYA
NEVRUZ GÜNEYSSEL	MÜSLÜM ŞAHİN
NAZAN YAMAN	CENNET AYHAN

YASAŞIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ YASAŞIN KESK

Dünyada ve ülkemizde ekonomik, sosyal ve politik düzeyde yaşanan değişimlere bağlı olarak genelde yaşanan kriz sürecine rağmen gelişen bir hareket olması, kamu emekçileri sendikal hareketinin önemini ortaya koymaktadır. Toplumsal muhalefetin ciddi anlamda gelişmediği, etkisiz kaldığı bir süreçte, kamu emekçileri hareketini geliştiren, etkili bir güç haline getiren temel olgu:

- 24 Ocak 1980'de alınan kararlar gereği uygulanan ekonomik tedbirlerle sermaye birikimine ağırlık verilmiş, bunun paralelinde toplumun emek kesimine milli gelirden azalan oranlarda kaynak aktarılmaya başlanmıştır. Bu yoksullaşmayla birlikte geleneksel anlamda devletin işlevini sürdürmekte olan kamu emekçileri de, göreceli de olsa gelir grubu itibariyle varolan ayrıcalıklarını yitirmişlerdir. Egemen güçlerin yıllardan beri tek taraflı olarak kamu emekçilerine biçtikleri rolleri değiştirme; her geçen gün kötüleşen ekonomik koşulları ve sosyal yaşamları üzerinde söz yetki ve karar sahibi olma isteğinin bilince çıkması,

- Yapılan eylem ve etkinliklerde fiili ve meşru bir hattın geliştirilmesidir. Sendikal sürecin başlamasıyla birlikte 12 Eylül döneminin baskı ve şiddet politikalarıyla geliştirilen örgütsüzleştirme çabaları boşa çıkarılmış, binlerce kamu emekçisi örgütlü mücadeleye kazanılarak demokrasi ve sendikal haklar mücadelesinde önemli mevziler kazanılmıştır.

Kamu emekçilerinin özgül taleplerini gözeterek gelişmesini sürdüren sendikal hareketin işyerlerinde kabul görmesinin hissedilmesi üzerine, siyasi iktidarlar bir yandan sendikal hareketin içini boşaltarak kontrol altına almayı hedefleyen sözde sendika yasa tasarıları hazırlamaya

başlamış, aynı zamanda kamu emekçilerinin ekonomik ve demokratik taleplerinin geriletilmesi ve kapı kulu mantığının tekrardan yerleştirilmesi için kendi eliyle devlet güdümlü sendikalar kurmuş ve bu sendikaların işyerlerinde kabul görmesi için büyük çabalar sarfetmişlerdir.

Bütün bu saldırılara rağmen sendikalarımız, işyerlerindeki örgütlenmelerini sürdürmüş, 9 yıllık mücadelesi içinde defalarca hizmet üretiminden gelen gücünü kullanarak ve kitlesel sokak mücadeleleriyle emek cephesindeki yerlerini almışlardır. Hiç kuşku yokki, sendikal örgütlülüğün yaratılması bütün işkollarında aynı zamanda olmamış ve düz bir çizgi izlenmemiştir. Başlangıçtaki örgütlenme tarzı ve söylemleri daha sonraki süreçte kendini tekrar eder hale gelmiştir. Bu kısır döngünün ortaya çıkmasındaki sorunlardan başlıcaları;

- Başlangıçtaki örgütlenme doğası gereği bireyler üzerinde başlatılmış, ancak bu tarz gelişen süreçte dönüştürülemediğinden bireyler üzerinden yaşanan zaafı sendikal harekete mal edilmiştir.

-Hedef olarak gösterilen taleplerin geçilen süreçte somut kazanımlara dönüştürülememesi, sendikal sürecin başlangıcında kitlelerde yaratılan iyimserliğin kırılmasına neden olmuştur.

-Sendikal hareketin başlangıcında yöneticilerine uygulanan yıldırma politikaları, eylemlerin işyerlerinde karşılık bulmasıyla birlikte, işyeri temsilci ve üyelere kadar indirgenerek, kitlelerde yığınlık havasının yerleşmesinde etkili olmuştur. Sendikalarımız bugün geline işyerlerinde genel kabul görse de, sendikaya üye olan çalışan sayısı henüz birinci halka diyebileceğimiz eşiği aşmış değildir. Bundan sonraki görevimiz, üye

SÜREÇ VE SORUN LARIMIZ...

kazanımı anlamında yoğun bir çalışmanın başlatılması, sendikal örgütlülüğü hedef kitlenin bütününe doğru yaygınlaştırmaktır. Bunun yapılabilmesi için, kamu emekçilerinin taleplerine denk düşen, hedef kitemizin desteğini sağlayan bir eylem anlayışına yönelmek, alınacak kararların işyerlerinden tartışılarak alınmasını sağlamaktır.

Burada üzerinden atlanmaması gereken bir olgu da; sendikamızın öznelinde bizimle aynı işkolunda tarifi yapılan işkollarıyla birleşme sorunudur.

Burada üzerinden atlanmaması gereken bir olgu da; sendikamızın öznelinde bizimle aynı işkolunda tarifi yapılan işkollarıyla birleşme sorunudur. Bu sorunun çözümünü, içinden geçmekte olduğumuz sürecin önümüze koyduğu görevdir.

Bilindiği üzere, başlangıçta sendikalar bağlı oldukları bakanlıklar üzerinden örgütlenmişlerdir. Bu nedenle genel yaygınlığı bulunmayan, ancak bir bütün olarak ifade edildiğinde büyük bir sayıya ulaşan, ILO standartlarında bizimle aynı işkolunda tarifi yapılan (genel müdürlükler, müstaharlıklar, bakanlık personeli vs...) yaklaşık olarak 200 binin üzerindeki kamu emekçisinin örgütlenmesi, dokuz yıllık birikim ve deneyime sahip olan sendikamızın öncelikli görevleri arasındadır. Şimdiye kadar örgütlenmemiş bulunan bu işkollarıyla birliğin sağlanması (Büro Emekçileri sendikası- BES'le bütünleşme) sendikal mücadelemizin nicel ve nitel olarak daha yetkinlik kazanarak güçlenmesine ve mücadelemizin ileri bir noktaya taşınmasına imkan sağlayacaktır. Daha etkin bir mücadele için, ileri adım atma dileğiyle dostça kalın.

Özer AVANAS
İst. 3 Nolu şube Üyesi

Tüm Maliye Sen Diyarbakır Şubesi

BÖLGEMİZDE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNE YÖNELİK SALDIRILAR SÜRÜYOR

Bölgemizde yıllardır devam eden savaş, toplumun bütün kesimlerini derinden etkilediği gibi, insanların sosyal yaşamını, bu yaşamın güvenliğini ve toplumsal barışın sağlanmasını derinden tahrip ediyor. Genelde bölgemizde, özde de Diyarbakır ilimizde örgütü bulunan kamu emekçileri sendikaları, işçi sendikaları, demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan Demokratik Kitle Kuruluşlarına, faaliyetlerinden dolayı, çeşitli haksız ve hukuk dışı uygulamalar yapılmaktadır.

Devletin geliştirmiş olduğu MGK politikalarıyla bağlantılı bölgeyi boşaltma politikalarına karşı acil olarak eylem ve etkinliklerin geliştirilmesi, Türkiye kamuoyunun bölgede kamu emekçilerine uygulanan bu baskılara karşı duyarlı hale getirilmesi zaruridir.

Demokrasinin hiç bir zaman uygulanmadığı Türkiye'de bu haksız baskı ve uygulamalar keyfiyet içinde devam etmektedir. Bunlara örnek olarak Diyarbakır, Mardin, Şanlıurfa, Malatya İHD şubelerinin kapatılması gösterilebilir. Bu uygulamalar anayasanın 33. maddesinin ihlalidir. Bunların devamı olarak, sendikal faaliyetleri gerçekleştiren Şanlıurfa Eğitim Sen ve SES şubeleri kapatıldı. 1 Aralık 1997 tarihinden itibaren haber alma özgürlüğümüz kısıtlanarak, Ülkede Gündem gazetesinin OHAL bölgesine girişi yasaklandı. 14 Ocak 1998 tarihinde Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) Diyarbakır şubesi valilik tarafından kapatıldı. İlimizdeki sendika şubelerinin sürekli basılması, her eylem ve etkinlik öncesi ablukaya alınmaları, ilk çağdan 21. yüzyıla taşınan kara leke "sürgün"ler ağırlıklı olarak Diyarbakır, Siirt, Ağrı, Mardin ve Muş illerinden 1998 yılı içerisinde 62 sürgün yaşandı. 2 yıllık süre içerisinde toplam 311 kamu emekçisi sendika baskınlarında, yüzlerce ise eylem alanlarında gözaltına alınırken bunlar arasında 7 kamu emekçisi tutuklanarak aylarca cezaevlerinde tutuldu. Ağırlıklı olarak Diyarbakır, Muş, Siirt, Adıyaman, Ağrı ve Mardin illerinde olmak üzere sendikalar 14 kez basılıp darımadığın edildi. Yine çeşitli nedenlerle gerek sendikalara gerekse sendika yöneticisi ve üyelerine onlarca dava açıldı. Bunlardan bazıları sonuçlandırılmış, diğerleri halen devam etmektedir.

Bu süre içerisinde 20.000'e yakın idari soruşturma açılmış, ağırlıklı olarak iş bırakma ve izinsiz dışına çıkma sebeplerinden dolayı 8.000'in üzerinde ceza verilmiştir. Bir kısım soruşturmalar halen devam etmektedir.

Tüm Maliye Sen Diyarbakır şubesinden doğru, daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, daha başkanlarımızdan Mehmet TEKİN işten uzaklaştırılırken, ve yine eski şube başkanımız Davut BALIKÇI Çankırı ilinin Bayramönü ilçesine, eğitim sekreterimiz A.Kadir TAN Karaman ilinin Sarıvelliler ilçesine sürgün edilmiştir. 4 Mart Kızılay direnişi ve 6 Mart 1998 iş bırakma eylemlerinden dolayı 190 üyemiz hakkında idari soruşturma başlatılmıştır. Diyarbakır ve bölgenin diğer illerinde kamu emekçilerine yönelik sürgünler hayata geçirilerek, bölgemiz sendikasıylaştırılmaya çalışılmaktadır. Hiç şüphesiz bundan sonra da gelişebilecek yeni sürgünler genel anlamda kamu emekçilerinin fiili ve meşru mücadelesini olumsuz yönde etkileyecektir. Bugün bölgede bir çok kamu emekçisi, örgütlülüğe, KESK ve sendika Genel Merkezlerine olan inancını yitirme noktasına gelmiştir. Devletin geliştirmiş olduğu MGK politikalarıyla bağlantılı bölgeyi boşaltma politikalarına karşı acil olarak eylem ve etkinliklerin geliştirilmesi, Türkiye kamuoyunun bölgede kamu emekçilerine uygulanan bu baskılara karşı duyarlı hale getirilmesi zaruridir.

TÜM MALİYE SEN
DIYARBAKIR ŞUBESİ

Tüm Maliye Sen İstanbul 1,2,3 nolu şubeleri

657 sayılı devlet memurları kanununun 125. Maddesine eklenen, çalışanlarımızın işgüvenliğini ortadan kaldıran ve yeniden yapılandırma adı altında sendikasızaştırmayı, varolan sendikaları tasfiye amacı taşıyan, bu bölüme yönelik işyerlerine dönük afiş ve bildiri çalışmalarını yapılmış olup, 19 Eylülde Tüm-Tis genel merkezinde İHD temsilcisi Mehmet Andıç, KESK GYK üyesi Nafi Maraş, Av. Ayhan Erdoğan'ın katıldığı bir panel düzenlenmiştir.

Maliye Bakanlığına bağlı olarak İstanbul Defterdarlığının başlatmış olduğu, vergi dairelerinde çalışanlara nöbet zorunluluğuna karşı İstanbul şubeleri olarak bildiri ve afişler hazırlanmış, hazırlanan bu bildiriye nöbetin ancak olağanüstü hal ve seferberlik durumunda geçerli olduğunu belirten 29.01 1966 gün 12213 sayılı kanunda ifade edilmiş ve çalışanlarımızın sırtına yüklenen bu külfetin kaldırılması için hazırlanan bu bildiri işyerlerinde dağıtılmıştır.

Ayrıca İstanbul Defterdarına sunulmak üzere çalışanlarımızın yoğun bulunduğu bölgeler başta olmak üzere raporlar hazırlanmış ve hazırlanan bu raporlarla ilgili olarak İstanbul Defterdarından görüşme talep edilmiştir.

KOLLUK GÖREVLİSİ DEĞİL,
MALİYE EMEKÇİSİYİZ...

Çalışma koşullarımız her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır. Bizler bir yandan düşük ücret politikasıyla ağır ekonomik sorunlar altında ezilmekte iken diğer yandan anti-demokratik ve çağ dışı uygulamalarla iş yaşamımız çekilmez hale getirilmekte ve üzerimizdeki yük hergün biraz daha artılmaktadır.

Defterdarlık hizmet binalarında uygulamaya konulan gece bekçiliği bunun son örneğidir.

Hiçbir gerekçe ve hiçbir dayanak gösterilmeden sözde binaların güvenliğini sağlamak amacıyla yapılan bu uygulamada her memur saat 16.30 dan 08.00 e kadar 16 saat gece bekçiliği yapmaktadır.

Hepimiz biliyoruz ki kamu kurum ve kuruluşlarının güvenliğini sağlamak güvenliğin teşkilatlarının, kolluk kuvvetlerinin görevidir. Ayrıca kurumlar ihtiyaç duyuyorsa kendi içinde güvenlik birimleri oluştururlar. Ve bu işin özelliklerine uygun eleman alırlar. Nitekim bizim kurumumuzda da güvenlik birimi vardır.

Defterdarlık hizmet binalarının güvenliğini sağlamak da bunların görevidir. Buna rağmen Sivil, savunmasız memurlara gece bekçiliği yaptırmanın aslında bu amaçları ne kadar uzak olduğunu ortadır. Defterdarlık bu uygulamayla binanın

güvenliğini sağlayamadığı gibi nöbetçinin de hayalini riske atmaktadır. Teknolojinin başbördüncü bir hızla geliştiği bu çağda sivil, savunmasız memurlara gece bekçiliği yaptırmak çağdışı bir uygulamadır. Yine bu uygulamayla can güvenliğimiz tehlikeye atılmakta, bina güvenliği gibi ağır bir sorumluluk üzerimize yüklenmektedir. Bununla beraber bizlere 16 saat nöbet tutturulmakta ancak 8 saat izin verilmektedir. 8 saatimiz bedavaya getirilerek emeğimiz ciddi bir şekilde sömürülmektedir. Bu çağdışı uygulamayı kabul etmemiz, buna sessiz kalmamız mümkün değildir.

İstanbul Defterdarlığını ve yetkilileri uyarıyoruz; Gerçek amacından uzak, çalışanların yaşam düzenlerini bozmaktan başka bir işe yaramayan bu çağdışı ve anti - demokratik uygulamadan vazgeçilmelidir. Bu ve buna benzer uygulamaların çalışma barışını bozacağını, işyerini olumsuz etkileyeceğini bilmelidirler.

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası olarak bugüne kadar oldu gibi bundan sonra da bu tür uygulamaların karşısında olduğumuzu herkes bilmelidir.

Gülperi ÇATAK

İst. 2 nolu Şube Başkanı

Tüm Maliye Sen Antalya Şubesi

*İlimizde eylemliliklerdeki
bütünlüğümüz ve kitlelere
verdiği güven ile, işkolumuzda,
devlet güdümlü Türk Kamu-sen'in
örgütlenmesine şans tanınmamıştır.*

Antalya şubesi olarak kuruluşumuzdan bu güne kadar ülke genelinde ve ilimizde KESK'in almış olduğu kararlarda ve şubeler platformunun eylemliliklerinde özellikle de iş bırakma eylemlerinde her zaman ilimizde en etkin ve üye tabanı ile bütünlük içerisinde olan şubemizin Defterdarlık nezdindeki toplam 1200 çalışandan 600'ü sendikamız Tüm Maliye Sen'e üyedir.

İlimizde eylemliliklerdeki bütünlüğümüz ve kitlelere verdiği güven ile, işkolumuzda devlet güdümlü Türk Kamu-sen'in örgütlenmesine şans tanınmamıştır. Tönelimin üyeleri ve tüm çalışanlarla bütünlük içerisinde olması bizim için idareye karşı bir avantaj olmuştur.

1997 yılında bir radyonun (umut radyo) düzenlemiş olduğu mini futbol turnuvasına katılarak Sendikamız Tüm Maliye Sen'in yaşamın her alanında varolduğu kamuoyuna duyurulmuştur.

Defterdarlık hizmet binasında resmi olarak Genel Kurulumuz yapıldı. Yine hizmet binası içerisinde işyeri temsilcilik odası tahsis ettirilip, tüm demokratik kitle örgütleri ve sendikalar davet edilip, bir kokteyle ile açılış yapıldı. Binanın girişinde ve yemekhane girişinde olmak üzere 2 adet (70-90) ebatında pano yerleştirdik. Ve panolarımız en verimli şekilde kullanılmaktadır.

Sendika üyesi olmak; işini en verimli yapabilmeyi ve sendikal mücadelede en inatçı ve kararlı mücadeleyi sürdürmeyi gerektirdiğini savunuyoruz.

**Yaşasın onurlu mücadelemiz.
Yaşasın tüm emekçilerin birliği.**

Mustafa AYAR

T.M.Sen. Antalya Şube Başkanı.

MALİYE VE GÜMRÜK EMEKÇİLERİNE...

8 yıldır her türlü baskı ve engellemelere rağmen büyük bir kararlılıkla ve inançla sürdürdüğümüz "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikalar Hakları" mücadelemizde Maliye Hizmetleri Sınıfı ile gerçekleştirilmek istenen ve çalışanları kendi içinde bölerek pasifize etmeyi, ücret silahıyla edilgen, haklarını aramayan bir memur yarılmayı amaçlayan bir saldırıya daha örgütlü mücadele sonucunda engellenmiş bulunmaktayız. Ancak, Maliye Hizmetleri Sınıfına karşı çıkış noktalarımız çok iyi anlaşılmalıdır. Bu konu ile ilgili gelirler genel müdürü, mecliste grubu bulunan tüm siyasi partilerle yaptığımız görüşmelerde ve yaptığımız tüm eylemlilerimizde tasarrufların tamamına değil, emekçilerin aleyhine kullanılabilir 6,7 maddesine karşı çıktığımız gayet iyi bilinmelidir.

Tüm Maliye Sen Ankara Şubesi

Tüm Maliye Sen, bugüne kadar yarattığımız kültür ve mücadeleye olan inancımızla emekçilerin lehine gelişen hiç bir düzenleme ve uygulamaya karşı çıkmamış, kişisel çıkarlar için değil, tüm emekçilerin çıkarı için mücadele etmiştir. Bu dönemde devlet güdümlü sendikalar tarafından yanlış bilgilendirmelerle sendikamız aleyhine geliştirilmek istenen saldırılar da kamu emekçileri nezdinde yaşam bulmamıştır, bulmayacaktır. **Bize Rağmen "Vergi Reformu" Uygulanamaz Demistik!**

Hükümetin ve maliye bakanının çok parlak sözlerle reklamını yaptığı "Vergi Reformu" nun gündeme geldiği ilk günden itibaren, tüm basının desteklediği bir dönemde maliye emekçilerinin yaşam koşullarında bir reform yapılmadan uygulanamayacağını haykırdık ve bugün Gelir İdaresini Geliştirme Fonu'ndan aldığımız ek ücret %150'lere varan oranda arttırıldı. Bu kazanımın nedeni ne bürokratik görüşmeler ne de bizleri çok sevmeleri değil, maliye ve gümrük emekçilerinin onurlu mücadelesi ve Tüm Maliye Sen'dir.

Bugün daha iyi hizmet, daha iyi çalışma koşulları için, örgütlülüğümüzü geliştirmek ve önümüzdeki zorlu süreçte hazırlanmak zorundayız. Önümüzdeki süreç yeni saldırı paketleriyle karşımızda durmaktadır. Maliye bakanının iki dudağı arasındaki bir ek ücret bugün kazanım olmakla birlikte önümüzdeki süreçte bir silah olarak çalışanlara karşı kullanılabilir. 657 sayılı kanunda yapılmak istenen değişikliklerle işyerlerinde geliştirilebilecek her türlü demokratik etkinlik ve örgütlenme çalışmaları "işyeri huzurunu ve düzenini bozucu tavır ve davranışlarda bulunanlar" vb. tanımlamalarla suç sayılmak istenmekte, sicil amiri ve müfettiş raporlarıyla işten atılmaya olanak tanınmaktadır. "irtica ile mücadele paketi" kapsamında yapılmak istenen bu değişikliklerin asıl hedefi gelişmekte olan hak alma mücadelesi ve demokratik bilinçtir. Bu düzenlemeyle birlikte sendikal mücadele ve bunun kadroları tasfiye edilmeye çalışılacaktır.

Mehmet KARAASLAN
T. Maliye Sen Ankara Şube Başkanı

YARDIMCI HİZMETLİ KAMU EMEKÇİLERİNE

Kamu emekçileri 1990'lı yıllarda üst üste birikmiş sorunlarını kendi çerçevesinde tartışmaya açıp, sorunlarının çözümünün bir araya gelip örgütlenmekten geçtiğini tespit ettiler ve sendikalarını kurdular. Sendikalarımız kuruluşundan kısa bir süre sonra kamu emekçileri tarafından sahiplenilip benimsendi. Maliye ve Gümrük Emekçileri de kendi sendikalarını, Tüm Maliye Sen'i kurarak hızla sendikasında örgütlendi. Maliye ve gümrük teşkilatında örgütlenmeye en fazla ihtiyacı olan ve en ağır sorunlarla karşı karşıya bulunan Yardımcı Hizmetlileri sendikal süreçte katmada ve örgütlenmede yetersiz kaldı.

Elbette bunun çeşitli nedenleri var. En önemli nedenlerden birisi, yardımcı hizmetli arkadaşların sendikaları memur sendikası olarak görmeleri ve sendikaların da hizmetlilerin sorunlarına dönük özel bir çalışma programlarının olmamasıdır. Sendika olarak bu eksiklik tespit edildi. Ve kendi sorunlarının tespit etmek ve çözüm üretmek üzere yardımcı hizmetlilerden oluşan bir komisyon kurulmuştur.

İlk toplantıya 20'ye yakın hizmetli arkadaşımız katılmış ve hizmetlilerin sorunları, talepleri tartışılmış, görüş ve önerileri alınmıştır. Toplantıda dile getirilen sorunlar ve talepler şunlardır:

- Ek ücretlerde yapılan ayrımcılığın giderilmesi,
- Giyecek yardımının yılın ilk ayında ödenmesi ve tatmin edici bir tutar olması,
- Görevimiz olmayan özel işlerin yaptırılmaması,
- Temizlik yaparken koruyucu malzemelerin (eldiven, işgömeği, çizme) verilmesi,
- İşyerlerimizde hizmetlilere ait oturacak, dinlenecek yer tahsis edilmesi,
- Yemekhane işlerinde getir-götür, bulaşık yıkama işlerine son verilmesi,
- Lise ve Üniversite mezunlarının sınavsız memur kadrolarına atanması. Vb.

Yukarıda bir kısmını dile getirdiğimiz sorun ve taleplerimizin çözümü, hizmetlilerin örgütlenmesine, bu talepler için birlikte hareket etmesine bağlıdır. Değerli arkadaşlar, bu ve benzeri taleplerimizi, sorunlarımızı öncelikle işyeri toplantılarımızda dile getirip, temsilcilerimiz kanalıyla ya da doğrudan sendikamız Tüm Maliye Sen'e iletelim. Sorunlarımıza tek başına çözüm bulmak mümkün değildir. Tek çözüm yolu, örgütlenmek, taleplerimizin ısrarlı takipçisi olmak ve inatla mücadele etmektir. Emekçilerin mücadele tarihi bize bunu öğretiyor. Oyleyse çözümsüzlük diye bir şey yok. Yeter ki, bizler sorunlarımızın bilincinde olalım, bize dayatılanların kader ya da değişmez olduğu yanılgısından uzaklaşsın, bir adım atalım.

Haydi örgütlü mücadeleye !
Tüm Maliye Sen'e üye ol, üye yap !

Tüm Maliye Sen Ankara Şubesi
Yardımcı Hizmetliler Komisyonu

ÖLÜLER

ALTIN TAKMAZ... (*)

Sıcakların alabilirdiğine arttığı şu günlerde sanırım hepimizin düşlerini ormanlık, havası suyu temiz köyler, denizi temiz yerler doldurmakta. Ama kaçımız düşlediğimiz bu güzelliklerin gün geçtikçe yok olduğunun, yok edildiğinin bilincindeyiz. Hepimiz gittiğimiz tatildeki denizin, yeşil alanların kirliliğinden, bakımsızlığından yakınıyoruz. Ama kaçımız bu kirliliğin, bu yokoluşun engellenmesini elimizde olduğunun bilincindeyiz..

"Kesin olan birşey var ki, yapabileceğimiz çok şey var... Yapmadığımız da..."

Çok uzaklara gitmeden hemen yanıbaşımızdaki Bergama halkının temiz bir çevrede yaşamak ve sağlıklı bir ortamı gelecek nesillere bırakmak isteyen insanların, çıkarıcı şirketlere karşı tepkisini, mücadelesini düşünelim...

Herşey 1989 yılında Türkiye'nin değişik yörelerinde altın madeni işletmek amacıyla kurulan Eurogold Madencilik Şirketinin Bergama'nın Ovacık köyünde maden çıkarma izni almasıyla başladı. Eurogold şirketi bu izni almak için gerçeklere dayanmayan bir çevre raporu düzenlemiş ve siyanürlü altın çıkarma tekniklerinin çevreye herhangi bir zarar vermeyeceğini (bu asılsız yalan dolu raporda) belgelemişti. Bazı köylüler ikna edilerek (kandırılarak demek daha doğru olur) arsaları ellerinden satın alınmıştır. İzinler alınmış, şantiye kurulmuştur. Şirket harekete geçerek şantiyeyi kurarken, Bergamalılar bu olay hakkında ne düşündüğünü kimse bilmiyordu. Bergamalılar çoktan bu işte bir iş olduğunu anlamışlardı. Siyanürün yaşamlarını nasıl etkileyeceğini öğrenme amacıyla çalışıyorlardı.

Unutmayalım ki, ölümler altın takmaz. Sözü, yaşadıkları bölgede siyanürlü altın çıkarılmak istenen bir Kızılderili kabile başkanının duyarlılığıyla sonlandıralım. "Şirket bana pay teklif ediyor. Bu madenden bize düşen pay ÖLÜMDÜR..." (Nishga Kabilesi Başkanı)

VE KARŞILARINA ŞÖYLE BİR TABLO ÇIKTI...

"Ege Üniversitesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Fethi Doğan, siyanüre değil, siyanürün atık kısmında dönüştüğü ağır metallerin varlığına dikkat çekiyor. Dünya Sağlık Örgütü, BM Çevre Programı UNEP'in kesinlikle insanda kanser oluşturduğunu kabul ettiği sekiz ağır metal Bergama'da altını işleyecek siyanür dönüştürüldükten sonra atık su barajında bol bol bulunacaktı. Bunlardan Arsenik; cilt, kan, lenf kanseri, akıl hastalığı, böbrek yetmezliği ve ölüme; Kadmium; akciğer, prostat, üreme sistemi kanserleri ve kemik kırılmasına, Civa; hafıza kaybı, kişilik bozukluğu ve nedensiz kanamalara, Kurşun; düşük, kısırlık ve körlüğe, Çinko; deri hastalıkları, zatürre ve tüm kanser çeşitlerine, Antimuan; akciğer, mesane yolu kanserlerine yol açıyor. Bergama kendi adını taşıyan ve birinci dereceden deprem bölgesi olan Kırık bir fay üstünde olduğundan söz konusu metaller kitlesel ölüm ve kanser riski taşıyor."

Gerçek yavaş yavaş su yüzüne çıkıyordu.

Dünya Çevre Örgütleri, altın madenciliğinin çorak ve yerleşimsiz arazilerde yapılması gerektiğini söylüyordu. Oysa Bergama'ya 10, Dikili'ye 15 km içerisinde 17 köy bulunuyordu. Zeytinlikler ve çam ağaçlarıyla dolu birinci dereceden ziraaat, tarım ve turizm alanı olan Bergama'ya çorak ve yerleşimsiz arazi denebilirdi mi? Hayır...

Öyleyse neden bu şirkete izin verilmişti.

Bergamalılar bu soruların yanıtını arıyordu.

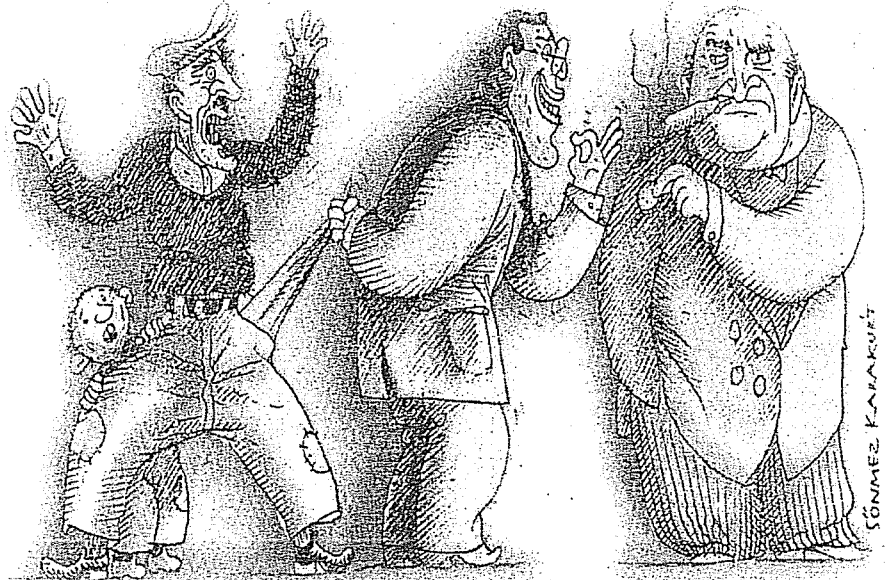
Bergamalılar gün geçtikçe Eurogold şirketinin vaad ettiklerinin birer yalan olduğunu anlıyordu. Örneğin şirket maden açıldığında yörede iki bin kişiye iş sağlanacağını vaad ediyordu. Oysa bilimadamlarının ortak görüşü şuydu; Madencilik uzmanlık gerektirir. Kimyacı olmayan çalışamaz. Çaycı, beklçi olarak beş on kişi belki çalışabilir ama binlerce kişi asla...

Eurogold şirketinin ve ortaklarının yapmış oldukları felaketler de su yüzüne çıkıyordu. Bergama'nın siyanürlü altın çıkarılmak istenen bölgesindeki köylüler, inceleme gezisi için Kıbrıs Lefke'ye gittiler. Bergamalılar Lefke'de 23 yıl önce çalıştırılıp terk edilen altın madenini gezdiler. Maden çalışmalarını duraltan 23 yıl olmasına rağmen halen bölgedeki toprak siyanür zehirleriyle dolu. Son günlerde yağın yağmurlar altın madenindeki zehirli atıkları iyice belirgin hale getirmiş, zehirlerin sızıntıları Akdenize akıyor. Maden bölgesi sahil kenarında denizi 2 km. yol boyunca kızıl boyamış. Atık zehirlerinin kırmızıya boyadığı denize Lefke halkı "kızıl deniz" diyor.

Devamı var. →

Tabiat, o eşsiz ana, altın ve gümüşü yararsız, boş nesnelere çok derinlere gömmüş. Oysa havayı, suyu ve toprağı iyi ve gerçekten yararlı olan herşeyi gözler önüne sermiştir...

Thomas Moore

Bergama'daki altın tesisi 1. derecede deprem kuşağı üzerinde kurulacak. Atık barajının depreme dayanıklı olmasının önemi ve güvencesi yok. 1939 yılında bölgede 9.3 şiddetinde deprem yaşanmış 41 kişi ölmüş, 55 kişi yaralanmıştı. Aynı ya da daha güçlü bir depremin gerçekleşme riski var. Bu durumda siyanürlü atımlar havuzu çatlatacak ve bölgeye siyanürlü atıklar yayılacaktır. Ayrıca yörede her on yılda bir çok şiddetli yeraltı ve yerüstü selleri görülmektedir. Her iki afette siyanürün çevreye yayılmasına neden olacaktır. Bunun sonuçlarını düşünmek bile ürkütücü...

Dünyadan örnekler çoğaltıldığı zaman, siyanürlü altın çıkarma girişimlerinin hiç bir yerde başarılı sonuçlar doğurmadığını göreceğiz. Örnek mi: Filipinlerde altın işletmelerinde her gün onlarca Filipinli felç olmakta, Ekvator'da 400 kişi, Brezilya'da 70 kişi altın üretim tesisleri nedeniyle ölmüştür. Rusya'da siyanürlü altın üretilen maden kapatıldıktan sonra 760 km²'lik alanda herşeyin ölü olduğu görülmüş. ABD'de California'daki bir altın işletmesinin 5 millik çevresinde hiç bir canlı yaşamamaktadır. Güney Afrika'daki siyanürlü altın tesislerinde çalışan 1197 kişi kansere yakalanmış, Alaska'daki altın madeni çevresindeki tüm canlı hayat sona ermiştir.

Bergamalıları gün geçtikçe ölümle karşı karşıya olduklarını anlıyorlardı. Siyanürlü altın çıkarmanın ekonomik olarak ülkemize getirisi de düşündürücü. Çünkü Bergama'nın doğa ve turizme yönelik özellikleri zaten ülke ekonomisi için artı bir kar. Ama yabancı bir şirketin çıkaracağı altının ülkemiz ekonomisine katkısı çok da büyük rakamlar çıkarıyor karşımıza. Yıllık tarım ürünleriyle ihraacata katkıda bulunduğu gibi, Termal kaplıcalarıyla Narlıca, Çamköyü ile her yıl 30 bin turisti ağırlayan Bergama ülke ekonomisine yeterince katkıda bulunmuyor mu SİZCE... İşte doğa güzelliklerini özlemle düşlediğimiz sıcak günlerde Bergama'nın yaşadıkları... Yaşama ölüm arasındaki kıyasıya mücadele...

Bergama halkı kendi toprakları üzerinde siyanürlü altın elde edilmesini istemiyorlar çünkü onlar hepimizin bildiği gibi güzelliklere shipler ve güzellikleri yaşatmak istiyorlar. Bu amaçla demokrasi mücadelesini sürdürüyorlar. 12 Ocak 1997 tarihinde Bergama'da yapılan yarı resmi ve yüksek katılımlı halk oylaması yöre halkının %100'ünün siyanürlü altın üretimine karşı olduğunu göstermiştir.

Doğaya, yeşile, suya, toprağa olan sevgimizi sadece yüreğimizde tutmayalım. Doğal güzelliklerin tahrip edilmesi konusunda birbirimizi uyaralım. Yaşama

karşı duyarlılığımızı sözde bırakmayalım. Unutmayalım ki, ölümler altın takmaz.-Söz, yaşadıkları bölgede siyanürlü altın çıkarılmak istenen bir Kızılderili kabile başkanının duyarlılığıyla sonlandırılmış. "Şirket benden pay teklif ediyor. Bu madenden bize düşen pay ÖLÜMDÜR..." (Nishga Kabilesi Başkanı) Bu sese kulak verelim...

Sevda CEMGİL

Bornova V.D. Başkanlığı İşyeri Temsilcisi

*Bu yazı Bornova VD BŞK'da çıkarılan "Biz Bize" adlı dergide yayınlanmıştır.

Kaynaklar: Özden Çetin "Bergama'nın Arkası"

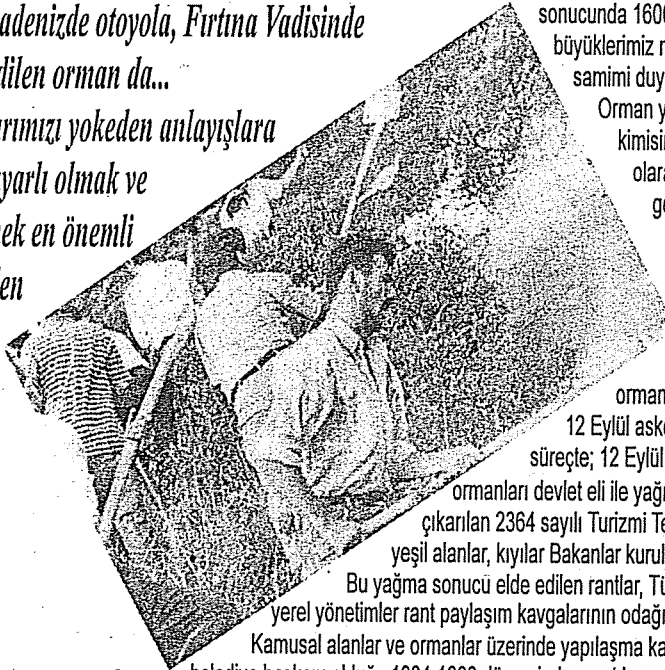
Kimya mühendisliği Dergisi

Bergama Belediyesi Basın Bürosu Basın Bülteni.

İstanbul'da ormanlarımız yanıyor...

İstanbul'da, Tunceli'de, Siirt'de yanan orman da bizimdir; Karadenizde otoyola, Fırtına Vadisinde baraja feda edilen orman da...

Tüm ormanlarımızı yokeden anlayışlara karşı daha duyarlı olmak ve mücadele etmek en önemli görevlerimizden birisidir...

Geçtiğimiz aylarda İstanbul'un değişik bölgelerinde üstüste çıkan yangınlar sonucunda 1600 dönüm ormanlık alan yok oldu. Orman yangınları ile devlet büyüklerimiz medya aracılığı ile çevre konusundaki duyarlılıklarını en samimi duyguları ile ifade ettiler.

Orman yangınlarının faili kimine göre PKK, kimine göre Yunanistan kimisine göre de bu alanlardan rant elde etmek isteyen arazi mafyası olarak tarif edildi... Ancak yapılan açıklamalar ve alınan tedbirler gerçek suçlulardan ve gerçek nedenlerden oldukça uzak kaldı.

İstanbul'da toplam 216 bin hektar orman bulunmaktadır.

Son 10 yıl içerisinde yalnızca boğazın doğu yakasında yok edilen ormanların büyüklüğü, son yangınlarda yanan ormanların 110 katıdır.

Yine İstanbul'un batı yakasında son 10 yıl içinde yok edilen ormanlık alan 60 bin dönümdür...

12 Eylül askeri darbesi ile birlikte toplumsal muhalefetin susturulduğu bir süreçte; 12 Eylül 1980-6 Kasım 1983 yılları arasında, 500' ü aşkın yasa ile

ormanları devlet eli ile yağmalamanın hukuku oluşturulmuştur. 12 Eylül döneminde çıkarılan 2364 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu ile imar yasağı bulunan SİT alanları, ormanlar, yeşil alanlar, kıyılar Bakanlar kurulunca sermayeye rant alanları olarak sunulmuştur.

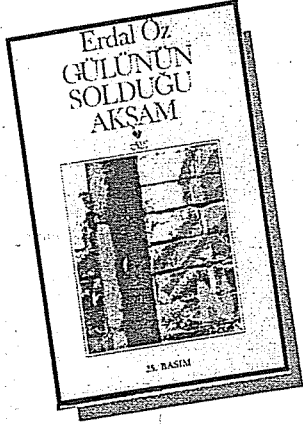
Bu yağma sonucu elde edilen rantlar, Türkiye ekonomisi açısından önemli boyutlara ulaşmış, merkezi yerel yönetimler rant paylaşım kavgalarının odağı haline gelmiştir....

Kamusal alanlar ve ormanlar üzerinde yapılaşma kararlarının yoğun olarak alındığı, Bedrettin Dalan'ın İstanbul belediye başkanı olduğu 1984-1989 döneminde yaratılan rantların toplamı Türkiye bütçesinin 8 katıdır.

İstanbul'u 3. Boğaz köprüleri ve yeni çevre yolları ile son kalan ormanlık alanların da yokedileceği yeni projeler bellemektedir... İstanbul, otomotiv, petrol ve petrokimya tekellerinin çıkarları için yok ediliyor.

Evet yanan ormanlar değil, İstanbul'un geleceğidir.

Suçlu: Rant çetesi olarak gösterilen üç-beş arazi mafyası değil, Tüm İstanbul topraklarını rant aracına dönüştüren zihniyettir...

*"kağıdımız çaput bizim
kefenimiz bulut bizim
mesleğimiz umut bizim
kıranlara selam olsun .*

Ülkü TAMER

AH BİR BİLSEN !

Ne güzeldir ah bir bilsen
Bir bilsen güneşin doğuşuyla uyanmayı...
Güne, ana sütü gibi temiz
Alınlarıyla kazanılan
Kursamızda hiç kalmayan
Sıcaklığıyla yüreğimizi ısıtan
Emekçiliğimizin dinamikliğini sağlayan
Ekmeğimizi bandıra bandıra
Emeğin tadına vара vара
Sıcak bir çorbayla başlamayı
Ne güzeldir ah bir bilebilseydin...!
Ah bir bilebilseydin emeğimizin yüce değerini,
Gör-bak neler olur neler,
Bir yakalayabilsek kolektif emeği,
İnan,
Güne güneşin doğuşu
Yüreğimizi birleştiren,
Sıcaklık ve emeğimize güç katan,
Anasütü gibi temiz, çorbalarımızla gireriz...
Gün olur ki;
Soframızdaki ekmeğimizi gaspedenleri,
Sırtımızdaki o pis kamburları,
Zor-güçüyle emeğimizi haraca bağlayanları,
O emek düşmanlarını,
Kanımızla beslenen sülükleri,
Haramzadeleri,
Yerle - bir ederiz,
Tarihin çöplüğüne atarız,
Ah bir bilebilseydin...!
Ah bir bilebilseydin, emeğin yaratabileceği kasırgaları...

Remzi ABUL

ERDAL ÖZ / GÜLÜNÜN SOLDUĞU AKŞAM

CAN YAYINLARI

*"Herkes ne zaman ölür
elbet gülünün solduğu akşam"*
Turgut UYAR

Edebiyat kültür sayfamızda her ay bir kitap tanıtımı yapmaya karar verdikten sonra ilk olması açısından da en çok hangi kitabın buna denk düşeceği konusunda oldukça çok fikir jimnastiği yaptım. Bir kitap vardı ki; yıllar öncesinin yasaklı yayını, günümüzde ise 25. basımı yapılmıştı. Belkide çoğunuza yabancı değil. Erdal Öz'ün anlatımıyla;

"Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve daha niceleri. Mamak askeri cezaevinde bu çocukların çoğuyla konuşmuştum. Deniz'le anlaştığımız gibi, tuttuğum notlardan yola çıkarak bir roman yazacaktım. Sorduğum sorularla onları sürekli küçük ayrıntılara yöneltmeye çalışmıştım. Roman bu ayrıntılardan doğup gelecekti. Ne yazık ki iş yarım kaldı...Gülünün Solduğu Akşam, serüven dolu sürükleyici bir roman gibi de okunabilir.

Ama acı ve hüznü yüklü bir kitap olduğu da bilinmelidir. Anı, belge, anlatı karışımı bu kitabı dilerseñiz bir roman gibi okuyun: yeter ki sizde bırakacağı hüznü kalıcı olsun " Evet...Gerçekten bende bıraktığı hüznü kalıcıydı. Üçüncü kez okuduğumda da aynı hüznü yeniden yaşadım. Yazarın da dediği gibi yiğit kişileri. Onlar 68 kuşağının tarihidiler. Bu tarihi görmezden gelmek, yazmamak, okumamak, içselleştirmek, tarihi inkar etmek demektir. 12 Martı gerçekleştirenler gibi onları "bir avuç silahlı eylemci" "anarşist", düzene karşı ayaklanmış kişiler olarak görmek, geçmişte olduğu gibi bu gün de yapılacak en büyük hatalardan birine düşürür bizleri...Sizlerin de böyle bir tarihi hataya düşmemeniz için, bu kitabı sizlere tanıtmayı ve önermeyi kendime ilke edindim. Bizler kafamızdaki yasakları, tabuları, önyargıları ne kadar çok kırar ve aşabilirsek, yaşam mücadelemizde o denli başarılı olabiliriz...

N.KAPLAN

Eğit.Kültür Sekreteri

ÖZET

Başı boş da dolaşırız
bu caddelerde.
Vitrinlere bakmaktır
işimizin adı.
Islık çalarak bakarız
vitrinlerden içeri;
etiket fiyatları bize
cüzdanımızı hatırlatır.
Taksit fiyatlarını hesaplarız
almak istediklerimizin.
Zaten yaşamımız taksit;
zira satmaktayız,
soframızdaki ekmeğe,
ve kömüre, giyeceğe...
yaşamımızı azar azar.
Her caddenin sonu
kavuşur bir büyük meydana,
bazen yalnız yürürüz,
bazen dostlarla
caddelerin sonuna.
Ve her meydanın
bizce bir türküsü vardır:
Bazen Kızılaylı biter,
bazen Taksimli...
türkülerimizin sonu.
Ve türkülere kazınır,
bu yürüyüşümüzün özeti.

Özer AVANAS

Kadıköy Vergi Dairesi Çalışanı

EDEBİYAT DÜNYASINDAN BİR YILDIZ KAYDI

"Doğunun insanı sevdiği için ölür,
yaşamak için öldürür."

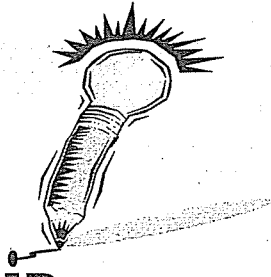
Edebiyat dünyası 8 Ağustos 1998 tarihinde öykü ve roman yazarı BEKİR YILDIZ'ı kaybetti.

1933 yılında Şanlıurfa'da doğan yazar, Almanya'da işçi olarak çalışırken, oradaki gözlemlerinden yola çıkarak "Türkler Almanya'da" adlı kitabını 1966 yılında yayımladı. Yazar, Güneydoğunun yaşam koşullarını anlattığı "Reşo Ağa" ile 1966 yılında adını duyurdu. 1968 yılında "Kara Vagon" ile May Edebiyat Ödülünü, 1971'de "Kaçakçı Şahan" ile Sait Faik Hikaye armağanını kazandı.

Bekir Yıldız nesnel bir gerçeklikle öykülerini yazar, konularını, kentten, kendi yöresi olan Güneydoğudan ve bir süre yaşadığı Almanya'dan seçmiştir. Kentten aldığı öykülerinde, daha çok yaşam kavgası içindeki küçük insanların sorunlarını anlatır. Öykülerinde kentteki köylünün dramı, evlilik kurumunun aksayan yanlarını sergiler. Güneydoğuyu ilk kez okuyucularına tanıtan yazar, öykülerinde bu yöre halkının günlük yaşamından kesitler verdiği gibi, törelere sıkı sıkıya bağlılığın insanı hangi durumlara düşürdüğü ile, doğunun geçim kaynağı olan kaçakçılık gibi önemli sorunlar üzerinde de durur. Ayrıca zaman zaman eserlerinde yerel deyişlere de yer verir.

Bazı yapıtlarını sıralayacak olursak; Reşo Ağa, Kara Vagon, Kaçakçı Şahan, Sahipsizler, Evlilik Şirketi, Harran, Beyaz Türkü, Alman Ekmeği, Dünyadan Bir Atlı Geçti, İnsan Posası, Demir Bebek, Halkalı Köle, Yaman Göç, Ölümsüz Kavak, Reform Masalı, Aile Savaşları gibi kitapları bulunmaktadır.

N.KAPLAN

BİR DİNAZORUN ANILARI

Günce tutmak çoğumuzun yaptığı bir şeydir.

Ama gün gelir, beğenmez yırtarız, ya da başkalarından okumaması için saklarız.

"Bir Dinazorun Anıları" 82 yaşındaki yazar Mina URGAN'ın bir yapıtı. Kitabıyla bize geçmişinden hoş anılar taşıyor. Bazen hüzünlendiriyor, bazen güldürüyor ama en çok da tarihi günümüze taşıyıp önümüzde ışık oluyor anlattıklarıyla.

"İhtiyarlar ne yapar? Anılarını yazarlar. Ben de bunu yapıyorum işte" diyor yazar. Belleksiz bir toplum olmamızı önlemek için herkesin anılarını yazmasını yararlı buluyorum. Köşedeki bakkal gördüklerini kaydetse, sokağındaki evlerin nasıl apartmanlaştığını, orada oturanların ne gibi değişimlere uğradığını, kendi bakkaliesinin nasıl markete dönüştüğünü anlatsa, bular bile ilginç olur. Anı tutmak geleceğe bir köprüdür.

Yaşananlardan ders almayı sağlar. Çünkü beynimiz bilgisayara benzese de zamanla çok şey siliniyor, kayboluyor.

Mina Urgan, İst. Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden emekli oldu. Çeşitli çevirileri olan yazar, Sir Thomas More ve Shakspeare üstüne 2 ciltlik kitap yazmıştır. Shakspeare ve Hamlet adlı incelemesi, 1984'te 5 ciltlik İngiliz Edebiyat Tarihi, 1986 ile 1993 tarihleri arasında Virginia Woolf, 1995'te D.H.Lawrence incelemesi 1997 yılında yayımlanmıştır.

Gençliğinin hareketli ve değişkenliğini anlatan yazar, ülkemizin değişimini de anlatmıştır. F.Rıfki Atay, Çetin Altan, N.Fazıl Kısakürek, Aziz Nesin, Ahmet Haşim, Behice Boran, M.Ali Aybar tekrar karşımıza geliyor. "Oğuz Atay'ı ayak üstü ve o kadar az gördüm ki, onunla ilgili olarak bir tek izlenim edindim; koskocaman bir kediye benziyordu tıpkı. Ona elimi uzatınca 'miyaaaav' diyeceğini, sandım. Miyavlayacağı yerde 'tanıştığım memnunum' deyince şaşım kaldım"

Sadece anılarını yazmayıp dildeki yanlışları da vurgulayan yazar, yabancı dilden Türkçeye gelen kelimelerin yanlış kullanılmasını eleştiriyor. Kitabın alt başlıklarını, "yaşlılık-ölüm", "çocukluk-gençlik", "gençliğimde tanıdığım kişiler" olarak ayıran yazar, kişileri ve toplumsal olayları, gelişmeleri kendi kendine konuşur tarzda yeniden yaşamış kitabında.

Kitapta yer yer eleştirilecek ve katılmayacağımız bölümler de olsa, bunların yazarın kişisel düşüncesi olduğundan hareketle, kitabın bütününde hoş anılarla geleceği ve geçmişidaha güzel anlayacağımızı düşünüyorum.

Süleyman YILMAZ

Tüm Maliye Sen İst. 1 Nolu Şubesi

BULMACA

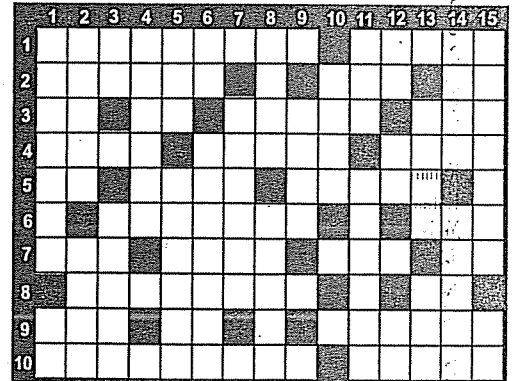
Hazırlayan: Cumali AKBAY

Soldan Sağa

- 1- Türkiye'de çok partili dönemde, 1947 sendikacılık anlayışı sonrası grev ve lokavt hakkı tartışılmal sırasında, "diğer taraftan muharrir sınıf menfaatlerini ileri sürerken "sınıfsız cemiyet" olduğumuzun kabul edilemez" olduğunu ileri süren, sendikaların ve sınıfsal mücadelenin kaçınılmaz olduğunu dile getiren sosyal siyasetçimiz... Kır, leke, kusur anlamında kullanılan bir sözcük. 2- Ankl... Sergen, raf... Bir zaman birimi. 3- Takımın kısa yazılışı... Bir renk... Milliyetçilik duygusunu kör taassup derecesine vardiiren kimse... Birinin buyruğu altında olan kimse. 4- Dinin yasaklarına pek uymayan kimse... Dinleyiciler önünde bir konuşmacı grubunun genellikle sosyal ya da politik bir konuyu tartışmak amacıyla düzenledikleri toplantı... Okyanusya halkının erkeklik ve bereket tanrısı. 5- Bir çalgı... Kısır verimsiz... İnhisar... 6- Amerikan armudu; ahlal... Eskiden kurulmuş bir uygarlık... 7- Dingil... Kuzu sesi... Ekstrimde bir kılıç... İlaç, çare... 8- Bakan ve elçiden başlayarak, cumhurbaşkanlığına değin yükselen yüksek orumlu yabancılara verilen onur sanı... Valan, yurt... 9- Kutsal değnek... Eski mısırda bir lanrı... Türkiye'de 1948 yılında "grev hakkı"nı parti programına ilk kez koyan parti... 10- Güncellik, günün olayı ya da konusu... Yıldırım...

Yukardan Aşağıya

- 1- Eskiden "kapi parası", "ayakbastı parası", "toprak bastı parası" adı altında kimi şeylerden kente girenler alınan vergi... Bir ejansımız... 2- "dürgün su" anlamında kullanılan eski bir sözcük... Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonunun kısa yazılışı... 3- Holmiyumun simgesi... Herhangi bir ölçü biriminin bölündüğü eşit parçalardan her biri... ecza. 4- Yan yağ yan kuru toprak... 5- Afrikada bir ırmak... Şiddetli sürgün ve kuzmalarla kendini gösteren, çok bulaşıcı, salgın, öldürücü bir hastalık... 6- Tunus'un plaka işaret... İskambil kağıtlarında maçaya verilen bir başka ad... Değeri bir süs taşı. 7- Bir kavun türü. 8- Işık araçlarında kullanılan bir element... Denetleme işi, kontrol. 9- Karşı gelmek, geri çevirmek... 10- Yayvan sepet. 11- "Eşkiya" filminde başrol oynayan aktörümüzün soyadı... Geçici heves, düşüncesizce heves, maymun işahlılık... 12- Güzel sanat... Bir cetvel türü Bir nota... 13- En küçük sosyolojik birim... Asyada bir ırmak. 14- İspanya'da ETA örgütünün bağımsızlığı için mücadele verdiği bölge... Kuşların kanat ve kuynuk tüyüne verilen ad... 15- Diyalektik... Uzaklık anlatan bir terim.

**İzmir Şubesi Yönetim Kurulu
üyemiz.**

**Murat DURMUŞ'un
annesi vefat etmiştir.**

**Kendisine ve ailesine
başsağlığı dileriz...**

**Tüm Maliye Sen
Genel Merkez Yönetim Kurulu**

İSTANBUL ŞAHİTTİR SEVDAMIZA

Düşen sevgiliye...

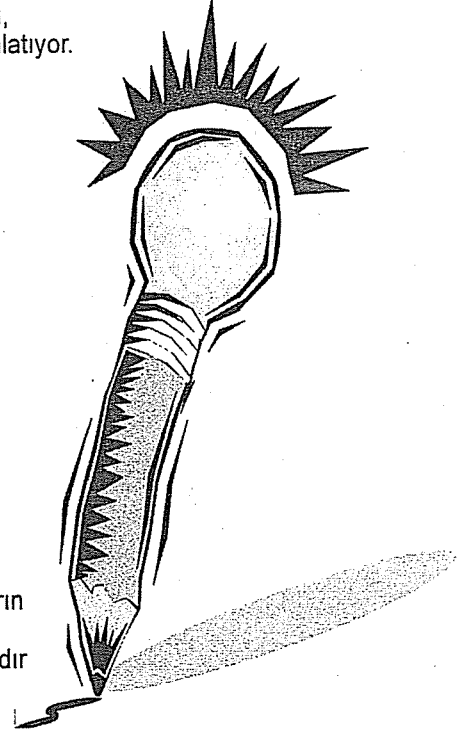
"Bu kavga hürlük ve eşitlik kavgasıdır"
Sen,
Bu kavgada düşeli sevgili
Her gün, bir yıl
Her yıl, bir asır geldi bana
Ve düştüğün günden bugüne
Asırlar geçti aradan
Ve yüreğimdeki fırtına hala o gün gibi,
İstanbul on milyonluk bir şehirdir.
Ve kavganın can evidir.
Varoşlarında, caddelerinde,
Her an binlerce insan yaşam kavgasındadır.,
Binlerce sevgili el eleder.
Ve ben binlerin içinde, sensizliğin
yalnızlığındayım.

Şahittir İstanbul,
En mert, en soylu direnişlerimize
Eğilmeden, titremeden yüreğimizi
Barikatlara koyduğumuza,
Ölümü yüzlerce kez yendiğimize,
İşkencelerde sır vermediğimize,
Gün doğmadan kayıp edildiğimize,
Zulüm saraylarını sarstığımıza,
Yüreğimize sığdıramadığımız
Sevdaılarımızı bırakıp gittiğimize,
Ve şahittir İstanbul sevdamıza.

Bir kez dahi elini tutamadığıma,
Saçlarına dokunamadığıma,
Dokunmaya kıyamadığıma.
Ayda, üç ayda, beş ayda
Beş, on dakika görüştüğümüze,
Sevgimizi yüreğimizin,
Derinliklerine gizlediğimize
Gözlerimizde dolu, dolu
yaşadığıma.
"Sığdıramadım seni"
Dakikalara, yüreğime, düşlerime,
dünyaya.

Puşt namluların, namert ellerin
Bizi ayırdığına,
Yüreğimizin sonzuza dek birleştiğine
İstanbul şahittir.
Sen düşeli sevgili;
Yaşadığım o büyük deprem
Yüreğimde sönmeyen bir ateştir.
Bir yarım karanlık,
Bir yarım aydınlık

Ve o büyük sevdanın heyecanı,
Yüreğimin her atışında seni anlatıyor.
Grev halaylarında,
Öğrenci direnişlerinde,
Gecekondu mahallelerinde,
Sokaklarda, mitinglerde,
Kayıp analarının çığlıklarında
Hep seni görüyorum sevgili,
Sen düşeli sevgili
Altı yıl, altı asır
Yirmidört saat yüreğim
Hep kendi içine ağladı,
Kimseler görmeden,
Gecem ve gündüzümde,
Düşlerimin en sıcak yerinde
Hep sen varsın sevgili.
Sevdanı eğilmeden,
O büyük güne olan özlemle
taşıyorum
Sevgili.
Bu sevda, yaşanmamış çağların
sevdasıdır
Yürekerimizdeki en asi fırtınadır
Bu sevda
Zulüm ve kan
Sömürü ve yoksulluk,
İşkence ve kayıplar bitsin diye,
Analarımız, Halklarımız, Gül yüzlü
bebelerimiz,
Ak saçlı ihtiyarlarımız gülsün diye,
Vatan topraklarında,
Bin renk solmasın,
Açsın diyedir.
Biliyorum, böyle diyordun
Ve sensizliğin özlemi de
Bunun kadar büyüktür, sevgili
Sana beyaz gelinlik giydiremedik,
Olmadı, ama özgürlük bayrağına
sardık seni
Sevgili.
Sevdamızın en sıcak anı olan
O büyük gün geldiğinde,
Yaşanmamış sevgimiz
Toprak olan tenimizde,
Tomurcuğa duran her çiçekte,
O günün şafağında,
Yeni doğan bebelerin ağlayışında,
Sevgiliye uzatılan her gülde, zafer
çığlıklarında
sevgiyi yaşamış ve kavuşmuş
olacağız...

(Eylül 1998)

Devlet Memuru Ruhu...

Bir ülkede adalet ve düzen hüküm sürüyorsa, o ülkede devlet memurunun sadece maaşını düşünmesi utanç verici bir şeydir. Eğer bir ülkede adaletsizlik ve düzensizlik ve haksızlık hüküm sürüyorsa, o ülkede memurun maaş alması bile utanç verici bir şeydir...

Konfüçyus (M.Ö. 604)

